

HOHOTE

„Hohotitori din toată țara, uniți-vă!”

PUBLICAȚIE NAȚIONALĂ DE DIVERTISMENT, SATIRĂ ȘI UMOR
EDITATĂ DE CENACLUL „HOHOTE” - TÂRGU JIU

APARE TRIMESTRIAL SUB EGIDA
UNIUNII EPIGRAMIȘTILOR DIN ROMÂNIA

H
AMEȘU

Anul X, nr. 78 (36 serie nouă) Martie 2026
Redactor Șef: **Doru-Mihai Lungescu**

Marian Avramescu

„Drumul e lung și tare-aș vrea...!”

Începutul anului 2026 a găsit membrii cenaclului HOHOTE în febra comunicării rezultatelor Festivalului „Hohote la Masa Tăcerii”, imprimării diplomelor și culegerii materialelor pentru cartea festivalului. Ne-au onorat cu lucrări, la cele două secțiuni din concurs, 76 de creatori, cărora le mulțumim! Pentru viitor vom pregăti un format nou, care să valorifice zestrea concursurilor derulate în trecut, în formula „Glume la Masa Tăcerii”, prin grija inimosului coleg, Președintele Cenaclului Hohote până în anul 2024, Grig. M. Dobreanu.

Obiectivele noului an au început, deja, să prindă contur: Cu luna ianuarie, colectivul cenaclului s-a întărit prin cooptarea a patru noi membrii pe care-i vom prezenta în paginile revistei. Cu forțe proaspete, ne-am făcut simțită prezența în primele reviste ale anului, pe posturile de televiziune locale, la primul mare festival de umor desfășurat în Mizil și la manifestările culturale din județ, desfășurate sub emblema „Constantin Brâncuși – 150 de ani de la naștere”.

Am publicat Regulamentul pentru ediția a zecea a Festivalului Național de Umor ”HOHOTE”, cu desfășurare în perioada 29-31 mai 2026, într-un parteneriat de mare calitate cu Muzeul Județean Gorj „Alexandru Ștefulescu”, prin grija Domnului Director Dumitru Hortopan. Alături de epigramă și poezie umoristică am introdus o secțiune de grafică destinată adulților, dar și tinerilor sub 18 ani. Invităm cât mai mulți participanți.

Vom fi prezenți în festivalurile naționale de umor cu noi creații și-i vom îndruma pe tinerii talentați în umor și grafică să participe la secțiunile destinate lor. Efortul principal, însă, va fi dirijat către cooptarea de noi membrii în cenaclu, întărirea coeziunii acestuia și buna relaționare cu umoriștii români, cu cenaclurile din țară, cu Revista ”Epigrama” și cu UER. De rezultatele acestor eforturi va depinde buna calitate a publicației care ne reprezintă, Revista HOHOTE. Numărul anterior găzduiește peste 70 de creatori de umor și peste 500 de epigrame. Le mulțumim tuturor și le garantăm că vor găsi spațiu în paginile revistei pentru toate creațiile noi și de calitate. Reacțiile cititorilor ne obligă să continuăm cel puțin la același nivel. Am pornit pe un drum al prieteniei culturale și nu ne vom opri.

Sunt multe de făcut, parte din acestea ne sunt cunoscute, parte le vom afla cu ajutorul Dvs. În minte însă, își face loc un gând ca un refren: „Drumul e lung și tare-aș vrea...!” un festival HOHOTE cu prezența umoriștilor, juraților, conducerii UER și colectivului redacțional al revistei aici, în spațiul ospitalier gorjenesc.

De ce nu? „Gândurile sunt arhitecții vieții!”

Doru-Mihai Lungescu
Președintele Cenaclului HOHOTE

Nelu VASILE

CAPTIV ÎN LABIRINTUL EPIGRAMEI (5)

– urmare din numărul 35 –

Prima participare la *Întâlnirea Epigramiştilor*, din octombrie 2002, mi-a oferit prilejul întâlnirii cu vechiul prieten gorjean Vasile Jerca și mi-a deschis calea unor legături de prietenie cu epigramiști din Timișoara...

–Vlad Cernea-Jerca, pe numele adevărat *Vasile Jerca*; iată fragmente din corespondența dintre noi: 15.03.2005: „... De la ultima întâlnire am lucrat continuu... cu cenaclurile literare am rărit-o puțin... Singurul dușman, timpul, îmi este potrivit...”; 10.04.2006: „Mulțumesc pentru faptul că mă ții la curent cu ce se mai întâmplă prin Arcina, celebra localitate tăiată de Rhabon.... Îți trimit ca să mă poți recunoaște o trăsătură din condei a unui mare caricaturist de la Cluj. Mai am și altele, de pe la alții, dar la alea latră câinele când le vede”; în *Biblioteca de umor* am cărțile: *Vremuri surde / epigrame* (31.03.2003, „Lui N.V. cu respect și considerație...”), *Junghiuri intercostale / epigrame* (31.03.2003, „Prietenului N.V.: / Ți-aș scrie un catren dar, vai, / Mă tem la ce-aș putea să scriu, / Când sunt un prinț, aici în rai, / Dar mă uitară-n Târgu-Jiu!”), *Radiografii în paspartu* (14.12.2011, „Lui N.V., ...”); l-am publicat în *Hohote* (32 de epigrame, 2 cărți), *Turburele* (3 epigrame, 1 careu rebus, 1 carte), *Constelații diamantine*/februarie 2014 (biografie și 24 de epigrame), *Epigrama de Strehaia*/nr. 13-14/2019 (biografie, 12 epigrame și un careu rebus incluzând epigrama „Doleanță”); *Viața noastră* (4 epigrame); l-am inclus în antologia *Ingenieri epigramiști* (biografie și 6 epigrame) și în *Antologia de umor electoral politic-os* (biografie și 8 epigrame); un careu rebus cu epigrama „Reușită în viață” a apărut în *Viața noastră*/nr. 55, iunie 2022 și în *Turburele*/nr. 28, decembrie 2019.

–Ionel Iacob-Bencei, poet, epigramist, tehnician; ne-am cunoscut în septembrie 2002 la Caransebeș și peste puțin timp am devenit buni prieteni; iată un fragment pe care-l divulg dintr-o scrisoare confidențială ce mi-a trimis-o la 15.11.2002: „... din cele citite în nr. 23 din *Hohote* și din paginile *Adevărului de Cluj*, m-am documentat suficient despre festivalurile (întâlnirile) de epigramă din acest an”; l-am publicat în *Hohote* (48 epigrame, 2 cărți ș.a.), *Turburele* (4 epigrame, 4 cărți) *Constelații diamantine*/septembrie 2014 (biografie și 24 de epigrame), în revista de rebus *Labirint* nr. 52/februarie 2020 (biografie și 21 epigrame); l-am inclus în antologia *Ingenieri epigramiști* (biografie și 6 epigrame), în *Antologie de umor electoral politic-os* (7 epigrame) și, la propunerea lui Ionel, am îngrijit împreună antologia *Ionii epigramei românești*; un careu rebus incluzând epigrama sa *Opțiune electorală* a fost publicat în revista *Lumea epigramei* nr. 31/ianuarie 2024; la 75 de ani (18.12.2015), i-am dedicat un supliment rebus (4 pagini,

2

inclusiv careurile gigant „75”) al revistei *Turburele*, iar peste patru ani, nr. 28 / noiembrie 2019 al aceleiași reviste a fost dedicată integral jubileului RIDENDO 50 (4 pagini de epigramă și 4 de rebus); în *Biblioteca de umor* am cărțile: *Studenti(me)a văzută de epigramiști* (2003; ediția a III-a – 2013, îngrijită de Ionel Iacob-Bencei; sunt publicat cu 3 catrene), *Epigrama „Iacobină” de la începuturi până în... 2006* (24.01.2007, „Confratelui, mai tânăr, N.V., care „hamalește” la revista HOHOTE din Târgu-Jiu, urările mele de bine. Robul lui Dumnezeu și al epigramei”), *Florilegiu Ionel Iacob-Bencei 70* (25 septembrie 2010, Cluj-Napoca), *Epigrama „iacobină 2”* (20 mai 2013, „D-lui coleg de breaslă, N.V., cu cele mai bune urări”), *Ridendo la 40 de ani* (2009), *Ridendiștii* (12 februarie 2015, „... confrate de condei, salutări de la Bencei”), *Plecat-au șapte din... U.E.(R)* (31.07.2017, „Lui N.V., colegul meu de bancă la școala umorului”), *Ionii epigramei românești* (cu Nelu Vasile, 2017, „Nelu este rebusist / Iar Ionel e artist”), *Epidramatice* (2019, „... cu mulțumiri pentru colaborare”); sunt publicat cu 1 catren), *RIDENDO semicentenar* (cu Alexandra Dogaru, 2019).

–*Arcadie Chirșbaum*, profesor de sport, epigramist; l-am publicat în *Hohote* (17 epigrame); l-am inclus în *Antologie de umor rural* (4 epigrame, 3 poezii); în *Biblioteca de umor* am cărțile: *Sperietoarea* (iulie 2006, „... pentru talentul și truda literelor, ofer gândurile mele de o viață...”), *...în Braille... / catrene* (11 decembrie 2006, „... pentru harul scrierii și calda comunicare de suflet, cu toată simpatia”).

–*Corneliu-Ioan Iovuța*, epigramist, inginer electrotehnist; ne-am cunoscut în anii '90, când el era proiectant la *Energopetrol* Câmpina, iar eu coordonam activitatea energetică la Trustul Petrolului Târgu-Jiu; l-am publicat în *Constelații diamantine*/februarie 2018 (biografie și 9 epigrame), l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (biografie și 6 epigrame) și în antologia *Ionii epigramei românești* (3 epigrame); în *Biblioteca de umor* am, cu autograf, cărțile: *Justițioase* (Sibiu, 13.04.2005, „Colegului N.V....”), *Mic dicționar epigramos* (01.12.2006), *Prostia împachetată* (2006), *Din sertare și dosare / Indiscreții socialiste* (2008).

–*Nicolae Andronescu*, epigramist, remarcabil rebusist, medic militar, un excepțional prieten, nu ne mai săturam de vorbit la telefon, îndeosebi după aparițiile revistei de rebus *Labirint*, editată la Bârlad de prietenul nostru comun, Serghei Coloșenco; l-am publicat în *Constelații diamantine*/iunie 2020 (biografie și 9 epigrame); epigrama sa „*Unui medic militar*” a fost inclusă într-un careu publicat în revista *Labirint* nr.48/februarie 2019, alături de un medalion cu date biografice, 10 epigrame și o poezie de-a sa cu 19 strofe; ne-am fotografiat împreună în *Piața Operei* din Timișoara.

–*Grigore Nedelcu*, epigramist, ofițer, inginer electrotehnist; l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (biografie și 3 epigrame).

–*Simion Cătău*, epigramist, tehnician mecanic; l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (biografie și 4 epigrame); în *Biblioteca de umor* am cartea *Epoca leneșilor sau*

cu făclia-n miez de zi! / epigrame, catrene, epitafuli (07.02.2012, „Alese gânduri și sănătate... Cu stimă”).

–Petru Chira, poet, epigramist, tehnician topograf; l-am publicat în *Constelații diamantine*/iunie 2015 (biografie și 24 de epigrame); l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (biografie și 6 epigrame) și în *Antologie de umor rural* (8 epigrame, 8 poezii); în *Biblioteca de umor* am cartea *Cotărița cu duminici / epigrame* (13.05.2012, „Cu respect d-lui N.V. ...”).

–Traian Conciatu, epigramist, tehnician mecanic; l-am publicat în *Constelații diamantine*/noiembrie 2015 (biografie și 24 de epigrame), *Cugetul* (Aniversări 2012, 10 epigrame); l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (biografie și 6 epigrame); în *Biblioteca de umor* am cartea *Hapuri... pe stomacul gol* (28.06.2008, Cluj-Napoca, „Amicului N.V. cu sentimente frățești și de aleasă apreciere...”).

Deși nu i-am cunoscut personal, în *Biblioteca de umor* am cărți și ale altor epigramiști timișoreni, unii apărând și în reviste sau antologii:

–Victor Gorșcovăz: *Fabule* (1979); l-am publicat în *Constelații diamantine*/septembrie 2017 (biografie și 9 epigrame) și sporadic în *Hohote*;

–Ioan Martin: *Zâmbete cu tâlc* (1979); l-am publicat în *Constelații diamantine*/septembrie 2016 (biografie și 9 epigrame) și sporadic în *Hohote*; l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (biografie și 6 epigrame);

–Marius Munteanu: *Parodii* (1979);

–Virgil Șchiopescu: *Catrene bănățene* (1979); l-am publicat în *Constelații diamantine*/ianuarie 2017 (biografie și 9 epigrame), în *Hohote* (9 epigrame) și în *Epigrama de Strehaia* nr. 5/2017 (biografie și 12 epigrame).

În septembrie 2002, la Caransebeș și Timișoara, m-am împrietenit în mod deosebit cu Stelian Ionescu, zis Astralus, care a fost entuziasmat că sunt teleormănean, născut la circa 20 de km de Roșiorii de Vede, unde se născuse el. Fără să se gândească prea mult, m-a invitat la... *Festivalul Național „Epigrama, zâna ironiilor”*, ediția a XII-a, Brașov, 28-29 septembrie 2002, poate cel mai frumos nume de festival de epigramă, din păcate trecut în uitare după moartea lui Astralus.

La Brașov au fost prezenți: Mihaela Kerestely, Stela Șerbu-Răducan, Mihai Frunză, Alexandru Hanganu (toți din Brăila), Mihai Sălcuțan (Buzău), Gheorghe Penciu, George Corbu, Elis Râpeanu, Valerian Lică, Gheorghe Păun-Ulmu (toți din București), Ioan Jorz (Caransebeș), Marian Popescu, Eugen Albu (ambii din Cluj-Napoca), Nicolae Petrescu (Pitești), Geo Olteanu (Ploiești), Nicolae-Paul Mihail (Sinaia), Nicolae Mihu (Sibiu), alături de gazdele brașovene, membrii Cenaclului de satiră și umor *Anton Pann*: Stelian Ionescu, Gheorghe Constantinescu, Nicolae Bunduri, Constantin Popescu-Făget, Corneliu Păunescu, Mihai Bădulescu, Ion Popescu-Topolog. După premiere și recitalul susținut de participanți în sala *Așezământului Cultural „Țara Bârsei”*, aceștia au vizitat „*Marele Zid*”, un restaurant cu specific chinezesc din Piața Sfatului; cronicile manifestărilor de la Timișoara și Brașov, le-am publicat în revista *Hohote* nr. 23/noiembrie 2002, iar ulterior în cartea *Intelligenti pauca verba*.

Să facem cunoștință cu gazdele de la Brașov, prezentate într-un desen executat de graficiana Carmen Chipera, colega lor de cenaclu, prezentă la festival:

–*Stelian Ionescu*, epigramist, ofițer de carieră, ulterior tehnician constructor; în *Biblioteca de umor* am cartea sa *La trei-păzește! Epigrame cu ou și cu oțet* (2002, „Prietenului meu și (aproape) consătean... om de spirit și epigramist, cu toată stima și afecțiunea din partea autorului”); l-am publicat în *Constelații diamantine*/iunie 2011, *Labirint* nr. 41/mai 2017 și *Teleormanul cultural* nr. 3/15 mai 2018 (de fiecare dată cu biografie și 24 de epigrame), *Hohote* seria veche (57 de epigrame, 1 carte), *Turburele* (23 epigrame, 1 enigmă), *Viața noastră* (7 epigrame); l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (biografie și 6 epigrame); un careu rebus incluzând epigrama sa „*Sinceritate*” își așteaptă ocazia pentru publicare.

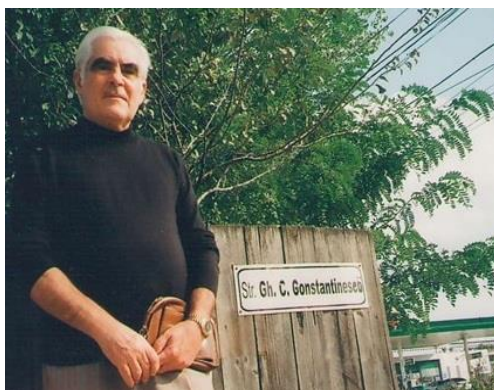
–*Nicolae Bunduri*, epigramist, inginer mecanic; l-am publicat în revistele *Constelații diamantine*/februarie 2015 (biografie și 24 de epigrame), *Hohote* (77 epigrame); l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (biografie și 6 epigrame) și în *Antologie de umor electoral politic-os* (8 epigrame); în *Biblioteca de umor* am cartea sa *Asul din mânecă* (2023, procurată de la Laurențiu Ghiță); un careu rebus incluzând epigrama sa „*Pleacă Moș Crăciun*” a apărut în *Viața noastră* nr. 53/decembrie 2021.

– *Corneliu Păunescu*, epigramist, inginer mecanic; l-am publicat în *Hohote* (8 epigrame, 1 carte); l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (biografie și 3 epigrame); În *Biblioteca de umor* am cartea sa *Ventuze la un picior de lemn* (2002, „Confratelui ..., pentru a-l mai întrista...”).

–*Constantin Popescu-Făget*, epigramist, tehnician; l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (biografie și 4 epigrame);

–*Mihai Bădulescu*, epigramist, inginer; l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (biografie sumară și 3 epigrame);

–*Gheorghe Constantinescu*, zis *Geco*, epigramist, rebusist, tehnician auto; ne leagă o frumoasă prietenie, i-am fost și musafir la Brașov, în 2014, împreună cu soția; ne-am întâlnit la nenumărate festivaluri de epigramă, de fiecare dată venea cu aparatul de

fotografiat și își făcea o poză cu gorjenii prezenți la festival; în *Biblioteca de umor* am cartea sa *Sub zodia scorpionului* (01.07.2002, „Lui N.V., cu stimă și considerație”); l-am inclus în antologia *Ingenieri epigramiști* (biografie și 6 epigrame) și în *Antologie de umor electoral politic-os* (8 epigrame); l-am publicat în revistele *Constelații diamantine*/noiembrie 2011, *Labirint* nr. 38/august 2016 și *Lumea Epigramei*/nr. 15/noiembrie 2016 (de fiecare dată cu biografie și 24 de epigrame), în *Turburele* (3 epigrame, 1 careu, 2 enigme), inclusiv în suplimentul nr. 10/16 noiembrie 20, la 75 de ani, cu titlul *Scorpionul* (4 pagini, incluzând careurile gigant „75”) și în mod deosebit în *Hohote*, Geco fiind cel mai activ dintre toți colaboratorii revistei (257 de epigrame, 1 carte, 9 careuri rebus de-ale sale); a avut parte și de câteva surprize din partea mea, de exemplu: a mers cu soția cu avionul până la Hamburg și de acolo într-o croazieră cu vaporul în Marea Nordului, iar *Hohote* a dezvăluit că pentru a putea cheltui toți banii din premiul luat cu puțin timp mai înainte, la Târgu-Jiu, a trebuit să-și invite și o mătușă din America!!! Altădată, am dat în vileag fotografia care demonstrează că în orașul său natal, Brăila, numele său a fost dat unei străzi, răsplătindu-i performanța că la absolut toate festivalurile de epigramă de acolo a obținut premiile!!! Singurul lucru în care nu ne-am înțeles, deși l-am certat mereu, este că nu și-a publicat și alte cărți cu epigrame, mulțumindu-se cu apariția în zecile de culegeri colective în care este inclus.

Deși nu l-am cunoscut, un alt brașovean...

–*Dumitru Munteanu*, epigramist, publicist, este prezent în *Biblioteca de umor* cu cartea *Epigramiști români* (colaborare cu George Corbu, 1970; mi-a fost oferită de rebusistul doljean Gheorghe Nemeș, un bun prieten).

Anul 2003 avea să fie cel mai bogat în evenimente din întreaga mea activitate desfășurată în **Labirintul Epigramei**: au fost patru apariții ale revistei *Hohote*, numerele 24, 25, 26, 27, și nu mai puțin de 8 evenimente epigramistice la care am onorat invitația de participare.

La 27 februarie 2003, la Râmnicu Vâlcea, s-a desfășurat *Reuniunea olteano-umoristică Vâlcea-Gorj*, în cadrul căreia a fost sărbătorit Nichi Ursei, în luna în care împlinise 55 de ani; oaspeții s-au prezentat cu un „lot” alcătuit din Marian Dobreanu, Valentin Groza, Nicolae Brelea, Nelu Vasile, Gheorghe Filiș, Victoria Saioc și Florian Saioc, în timp ce gazdele i-au aliniat pe Nichi Ursei, George Achim, Marin Bulugea, Nicolae Mazilu, Alexandru Mircescu, Gigi Poșircă, Alecu Sanda, Vivi Ștefănescu, Ion Tălmăciu; cronică manifestării am publicat-o în revista *Hohote* nr. 25/mai 2003 și ulterior în cartea *Intelligenti pauca verba*. Să facem cunoștință cu gazdele:

–*Nichi Ursei*, epigramist, asistent medical, pasionat de apicultură; un prieten excepțional, l-am vizitat de câteva ori la Râmnicu Vâlcea și am fost împreună la nenumărate festivaluri; l-am publicat în *Constelații diamantine*/ianuarie 2013 și în revista de rebus *Labirint* (de fiecare dată cu biografie și 24 de epigrame), *Hohote* (85 de epigrame, 1 carte), *Turburele* (7 epigrame, 1 careu rebus, 1 enigmă, 1 carte), *Epigrama de Strehaia* nr. 17-18 (biografie și 16 epigrame); l-am inclus în *Antologie de umor electoral politic-os*

(8 epigrame); un careu rebus incluzând epigrama sa „Am fost agresat pe scara blocului” a apărut în *Epigrama de Strehaia* nr. 17-18/2020 și în *Hohote* seria nouă nr. 19/decembrie 2021.

–George Achim, poet, publicist, epigramist; în *Biblioteca de umor* am cartea sa *Pe cale, cu... umorul sub căruță* (1 Decembrie 2007, ”..., cu dragoste, ...”); l-am publicat în *Hohote* (sporadic cu epigrame, 1 carte).

–Nicolae Mazilu, scriitor, epigramist, ofițer (general de brigadă), mi-a povestit în câteva rânduri, la telefon, aspecte din perioada 1966-1973, când, în calitate de comandant al regimentului 52 Geniu Alba-Iulia, a participat la construirea Sectorului nordic al *Transfăgărășanului* (de la șoseaua Sibiu-Făgăraș până la Bâlea Lac); i-am făcut o prezentare deosebită în cartea *Printre epigramiștii olteni*, îngrijită de Petre Gigea-Gorun cu sprijinul meu substanțial.

–Ion Tălmăciu, poet, epigramist, grafician, bun prieten; l-am publicat sporadic în *Hohote*; mi-a făcut un portret, iar în *Biblioteca de umor* am cartea sa *Tentativă de umor* (2019, „... cu toată prețuirea autorului”); l-am inclus în antologia *Ionii epigramei românești* (3 epigrame).

Ioan Jorz și patru olteni: N. Vasile, M. Dobreanu, N. Ursei, N. Nicolae

– Va urma –

Mihai SĂLCUȚAN

Râsul, fenomen cultural și atitudine socială

Râsul marchează saltul omului din biologic în social. Superioritatea ființei umane asupra naturii se manifestă și prin râs, predispoziție de ordin cultural ce include judecata, logica, morala, etica. Animalele nu râd, ele atacă. Maimuța se schimonosește, de aici expresia „a se maimuțări” cu referire la cineva care se strâmbă la față, iar hiena se hlizește prostește, fără noimă. Exteriorizare a spiritului, râsul are un caracter universal, este întâlnit la toți oamenii și datorită lui violența materială poate fi înlocuită cu o atitudine intelectuală. Calitate proprie ființelor superioare, râsul exprimă veselie, protestul, refuzul, contestarea, stări ce derivă nemijlocit din tensiunea critică a gândirii, rezultat al adjoncțiunii dintre cauză și inteligența persoanei.

Aptitudinea omului de a râde sau de a zâmbi este înnăscută și relevă structura sufletească proprie fiecărui individ. Dacă ar fi lipsit de semnificație, râsul ar fi doar o manifestare fiziologică, unitatea dintre hohot și sens este determinantă. Filosoful român Henri (Ricu) Wald atrage atenția că prin însăși esența lui râsul este o reacție polemică față de contrastul dintre ceea ce este cineva și ceea ce vrea să pară, dintre scop și mijloace, dintre ceea ce se așteaptă și ceea ce se întâmplă, dintre o formă nouă și un conținut învechit. Privit prin această cheie, râsul ne apare ca un protest împotriva căderii spiritului în inerția materiei. El presupune posibilitatea omului de a ține lumea la o oarecare distanță și de a o privi „de sus”, din perspectiva a ceea ce ea poate și trebuie să fie. Funcție a progresului uman, râsul sancționează nu atât încălcarea unor norme curente cât, mai ales, abaterile care întârzie mersul spre înainte.

Conflictul dintre superioritatea idealului și inferioritatea realului este scos în evidență de râs. Horațiu (Quintus Horatius Flaccus), cunoscutul poet din perioada de aur a literaturii romane, a rămas în istorie cu sintagma *Ridendo dicere verum* (a spune, râzând, adevărul), iar în secolul al XVII-lea, poetul francez Jean-Baptiste de Santeuil a sintetizat forța educativă a râsului în expresia *ridendo castigat mores* (moravurile se îndreaptă prin râs).

Starea de voioșie purifică omul aidoma unei flăcări sacre, este reacția firească a omului sănătos la o situație comică, starea de relaxare când se constată lipsa unui pericol sau a unei confruntări, manifestarea instinctului de autoapărare față de teamă.

Scriitorul englez George Meredith susține că „râsul este o armă împotriva prostiei, a mărginirii, a noțiunilor false și a prejudecăților”. Dacă admitem că munca l-a creat pe om, trebuie să acceptăm și că râsul l-a împodobit, este un adevăr incontestabil. Jovialitatea este o stare caracteristică speciei umane, cel care râde este un ins normal.

Persoanele care se amuză nu acționează ca urmare a unei misiuni anume, ele dovedesc un acut simț de observare a viciilor semenilor și chiar pe ale lor, că sunt capabile să le satirizeze declanșând buna dispoziție în rândul celor din jur. Acestea sunt adevărați apostoli ai sănătății publice, au convingerea că puterea care provoacă râsul – *Vis comica* după definiția dată de istoricul Suetoniu în „Viața lui Terențiu” – este capabilă să schimbe moravurile și năravurile lumii. Vizate sunt prostia, incultura, impostura, ridicolul, avariția,

demagogia, politicianismul, înfumurarea, cupiditatea, anormalul, ridicolul, iraționalul, nedreptatea, nonsensul din realitatea înconjurătoare și multe alte asemenea care nu au suferit modificări de-a lungul veacurilor și care, în vremurile noastre, cunosc forme de dezvoltare anabatică.

Omul zefliu face haz de necaz, are permanent dorința de a se binedispune, de a râde cu poftă când este cazul, dovedind o atitudine intelectuală curajoasă, bine definită. Aflat într-o bună stare sufletească, are cutezanța de a ieși în arenă pentru a se confrunța cu cel rău, să lupte cu mâinile goale împotriva celor cu suflul gol, să-i ardă de glumă când alții îl ard la propriu, să spună verde în față ceea ce gândește.

Unul dintre cei „Șapte Înțelepți” ai Greciei Antice, Chilon, autor de poeme și politician în Sparta antică în secolul VI î.Hr., a murit la o vârstă înaintată, de bucurie, după ce și-a felicitat fiul pentru câștigarea jocurilor olimpice la lupta cu pumnii, precursora boxului de astăzi. Poetul comic Philemon s-a stins din viață la vârsta de 97 de ani... râzând! Finalul primului cânt din *Iliada*, unde Homer descrie petrecerile și râsul zeilor care făcea să răsune munții și văile, ne-a lăsat expresia „râs homeric”. Zicerea populară „a muri de râs” face trimitere la cazuri petrecute aievea în decursul istoriei.

Cercetări științifice moderne au demonstrat că râsul este una dintre cele mai bune metode prin care putem face față stresului. Unele studii merg și mai departe, compară efectul său cu cel al unui medicament cu reacții puternice, aducător de beneficii inombabile pentru creier și trup.

Omul înțelept asociază râsul cu sănătatea, cu starea de bine și cu longevitatea, îl consideră un bun remediu natural pe care îl recomandă și altora, în doză maximă. *Mens sana in corpore sano* (minte sănătoasă în corp sănătos), atenționa anticul Iuvenal (Decimus Iunius Iuvenalis) în „Satirae”, făcând trimitere la starea de bună dispoziție produsă de ridiculizarea, cu intenții moralizatoare, a metehnelor oamenilor și a aspectelor negative din societate. Un vechi proverb chinez spune că „Timpul pe care îl petreci râzând este cel petrecut cu zeitățile”.

Binefacerile înveselirii sunt certificate de istorie și de Gelotologie, știința râsului, care-l recomandă ca terapie, aplicată în cabinetele medicale sau în Cluburile de Râs răspândite în întreaga lume. La Universitatea americană Stanford există un Institut de Gelotologie și studiile făcute acolo demonstrează că râsul, printre multe alte foloase, determină o modificare completă a ciclului normal al respirației, crește ritmul cardiac, ridică temperatura corpului, accelerează benefic toate funcțiile organismului, înlătură melancolia, creează un puternic liant social, o comuniune spirituală care înalță și definește un grad superior de evoluție culturală.

Dacă ajungi să râzi mai întâi de tine și mai apoi de alții, este semn că ai devenit mai înțelept, mai profund și chiar mai curajos pentru că ai descoperit arma secretă pe care o poți folosi pentru a te apăra de cei care te atacă cu vorba sau cu fapta. Renumitul comediant din secolul XX Charlie Chaplin spunea, cu dreptate, că *O zi în care nu ai râs este o zi pierdută*.

Buna dispoziție ne ajută să formăm mai ușor legături sociale datorită endorfinei, hormon cerebral ce potențează starea de bine și explică motivul pentru care râsul este atât de contagios. Eliberarea acestei substanțe la nivelul creierului încurajează solidaritatea în

comunitate și oferă un benefic sentiment de siguranță. Mentea fiecărei persoane aflată într-un grup funcționează, în astfel de momente, ca un transmiteător ce declanșează reacția în lanț similară cu un joc de domino. Așa se face că avem zâmbetul pe buze de fiecare dată când cineva râde, chiar dacă nu știm motivul.

Conectivitatea dintre diferitele emisfere ale creierului este facilitată de râs, fiecare episod fiind provocat de un motiv diferit și de cele mai multe ori deslușirea proceselor mentale este mai dificilă decât poate părea la o primă vedere. Oamenii de știință au evidențiat diferențele de percepție ale tipurilor de râs, de la cel de bucurie la cel sarcastic sau la cel provocat de gândire, fiecare dintre ele activând legături noi între diferite zone ale creierului. Mai mult decât atât, de fiecare dată când cineva râde, intelectul nostru încearcă să descifreze semnificația reacției sale, ce anume comunică, iar această activitate întărește legătura dintre diferite regiuni ale organului gândirii.

Pentru sănătatea relației amoroase râsul este esențial. Studiile au arătat că femeile râd de circa două ori mai mult decât bărbații, însă cei din urmă sunt cei care provoacă amuzamentul. Cercetătorii sunt de părere că există motive întemeiate pentru care lucrurile stau așa, iar acestea se referă în principal la modul în care se formează legăturile dintre parteneri, precum și la maniera în care conexiunile sentimentale se dezvoltă și se mențin. Femeile tind să caracterizeze bărbatul visurilor lor ca având printre alte calități și umorul, iar bărbații se simt atrași de femeile care râd mai des.

O importantă calitate a râsului este și aceea de a fi un antidepresiv natural, activează eliberarea serotoninei care, prin beneficul efect antiinflamator protejează inima, menține sănătatea vaselor de sânge și a mușchilor cardiaci, ținând departe efectele nocive ale bolilor cardiovasculare. Episoade cât mai dese de râs ar trebui să facă parte din programul de prevenire a bolilor cardiace.

Zâmbetul, forma reținută a râsului, a apărut în istoria umanității mai târziu și reprezintă forma sa evoluată, „rafinată”. El exprimă firescul, sănătatea, înțelepciunea, milostivirea, veșnicia. Veșnicia, căci râsul și plânsul sunt trecătoare, pe când zâmbetul este nepieritor. Relevanța este aceea de partășie la bucuria celor veseli sau la mâhnirea celor întristați. Când este luminos, prietenos, misterios, blând, cu subînțeles, duios, protector, relevă deschiderea spre comuniunea cu semenii, dorința de a stabili relații cu alte persoane cu respectarea calităților naturale, pozitive, ale fiecăruia. Uneori poate fi cinic, disprețuitor, răutăcios, cu aere de superioritate și în asemenea cazuri vorbim de lipsă de educație sau de forme ale inculturii ce constituie impedimente în calea apropierei umane.

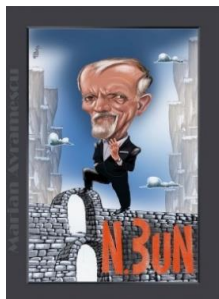
Întâlnirea dintre oameni este, în mod obișnuit, un prilej de sărbătoare și surâsul curat este manifestarea bucuriei, chiar a fericirii, o formă de deschidere către persoane ce inspiră încredere. Nivelul de dezvoltare spirituală a societății într-o anumită epocă este dat de calitatea relațiilor cotidiene dintre membrii ei.

Calistrat Hogaș spunea că „Râsul și veselia sunt piperul și sarea vieții, în același timp, singurele lucruri omenești”, iar Ion Băieșu, autorul celebrului cuplu comic Tanța și Costel, că „Surâsul este folosit mai ales de indivizi snobi sau cu dantura precară. Oamenii normali, sănătoși, râd cu gura până la urechi”. Până în prezent nu i-a contrazis nimeni!

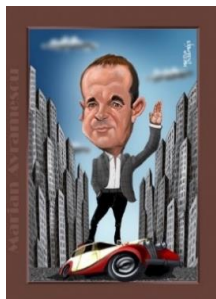
GALERIA INVITAȚILOR

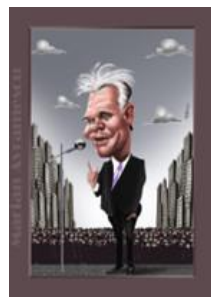
Marian Avramescu

Nicolae Bunduri

Florin Rotaru

Gheorghe Bălici

Grigore Cotul

Vali-Petronela
Slavu

Petru-Ioan Gârda

Laurențiu Ghiță

Mihai Sălcuțan

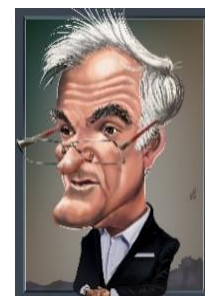
Mirela Grigore

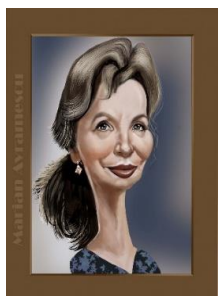
Ion Diviza

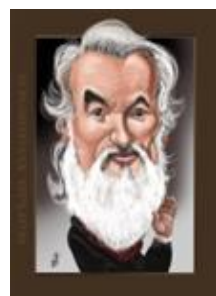
Valentin David

Vasile Larco

Daria Dumescu

Vasile Vajoga

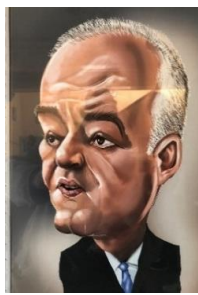
Lică Pavel

Ionuț-Daniel Țucă

Constantin Moldovan

Liviu Kaiter

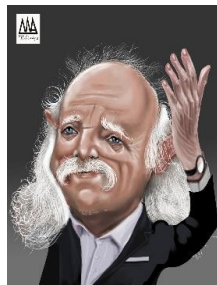
Cătălina Orșivski

Elena Mândru

Alexandru Hanganu

Mihai Frunză

Dan Norea

Alexandru Oltean

Florin Leșan

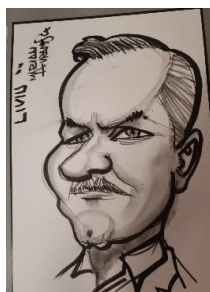
Elena Neacșu

Daniel Bratu

Florina Dinescu

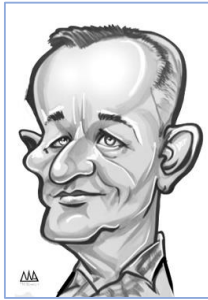
Liviu Gogu

George Eftimie

Valentin Ursu

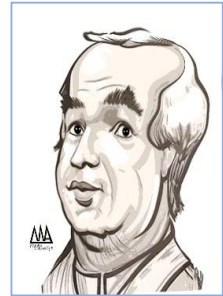
Mihai Haivas

Camelia Ardelean

Mihaela Cojocaru

Victor Bivolu

Maria Vulpașu

Vasile Vulpașu

Ion Moraru

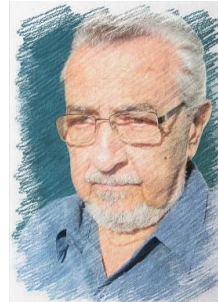
(†) Viorel Martin

Traian Brătianu

George Ceaușu

Constantin Bidulescu

Ion Micuț

(†) Teodora Pascale

Cornel Rodean

Alexandra Dogaru-ALDO

Liviu Zanfirescu

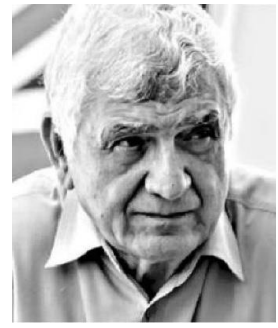
Vasile Predescu

Violeta Urdă
(Cuțurescu)

Nicolae Topor

Gheorghe I. Gheorghe

Nicolae Bunduri

PUTEREA OBIȘNUINȚEI

În pat cu soața jucăușă,
Am dus amorul pân' la cap,
Dar auzind bătăi la ușă,
Am dat să intru în dulap.

VIAGRA LA BĂTRÂNEȚE

Deși ajuns octogenar,
Iubesc femeile și pruncii
Și iau Viagra zilnic, dar...
Lipsește obiectul muncii.

ȘEFULUI MEU

Din ziua când m-am angajat,
Mă cert cu șeful meu, tehuiul
Și cuie-n talpă am să-i bat,
Că în obraz se strâmbă cuiul.

ERRARE HUMANUM EST

În lumea asta sunt erori
Și constatarea e ușoară,
Că nu greșești când te însori,
Ci când o faci a doua oară.

UMILINȚĂ, ÎN FAȚA ȘEFULUI

Șeful e nebun, tehui
Și voi da mereu din coate,
Să cobor la mintea lui...
Că mai jos nici nu se poate.

REVIGORAREA ROMÂNIEI

Fără un reviriment,
Nu vom face veșnic, saltul,
Că la noi în Parlament...
Unu-i mai nebun ca altul.

Laurențiu Ghiță

LITERARĂ

Lev Tolstoi, scriitor locvace,
În actuale ipostaze,
N-ar mai fi scris „Război și pace”...
Eventual, „Război și gaze”.

RĂZBOI ȘI... „PACE”

Când sunt cu-a mea iubită în război
E-un lucru care, sincer, nu îmi place,
Da-mi place felu-n care, mai apoi,
Decurg „negocierile” de pace!

FENOMEN INEXPLICABIL

Mereu, de la nuntă încoace,
Când e câte-o ceartă-ntre noi,
Cum cad cu soția la pace,
Reintru cu soacra-n război!

FIZICĂ ELEMENTARĂ

Hidrocentralele, ca să rotească
Turbinele, un debit mare cer,
Cât Dunărea, la Porțile de Fier,
Sau soacra, când începe să vorbească!

RĂZBOI MODERN

Armamentul cel mai bun
(Pentru ruși, în orice caz),
Nu sunt țevile de tun,
Ci sunt țevile de gaz.

NU-I AȘA?

Epigramiștii-au etice concepte
Și, la concursuri, după cum se spune,
Ei premiu-ntâi refuză să-l accepte,
Când merită cel mult o mențiune!

Florina Dinescu

ȘOC ȘI GROAZĂ

Ca să punem punct iar crizei,
Mergem toți spre o povarnă.
Poate-om rezista surprizei...
Iar a nins în plină iarnă!

STUPEFACTIE

Se miră până și miniștrii
De lucrul astăzi constatat:
Studentii își întrec magiștrii!
(Dar doar prin luxul afișat...)

ÎN PAS CU TIMPURILE

Câmpurile-s înflorite,
Baba Dochia-i iar în trend,
Că de-acuma își trimite
Straiele la second hand.

PASPARTU

Să nu-i mai căutați din nou pricină,
Dorel zadarnic n-a trecut prin școală
Că negreșit, prin pronia divină,
Azi l-am găsit și... soră medicală!

PIPIȚA

Gospodină nu-i din fire,
Prafu-n casă o doboară
Că nu știe să-l aspire,
Doar să-l tragă pe o nară...

LA UN CONCURS

Distinși, cu mintea ca o lamă,
Trei domni, când arta i-a chemat,
Nici când n-au scris vreo epigramă,
Dar ce mai juriu au format!

Mihai Sălcuțan

JUSTIȚIA ROMÂNĂ

Au ajuns să o pătrundă
Cei cu mintea înțeleaptă...
Într-o țară ce-i rotundă,
Nici justiția nu-i dreaptă!

BALANȚA JUSTIȚIEI

Curios e cum cântarul –
Când se judec-o pricină –
Se comportă ca samarul:
Trage spre desaga plină.

IN VINO VERITAS

La un vechi dicton latin
Meditez ca un bigot:
Adevăru-i doar în vin,
Iar minciuna-i peste tot.

PE CONT PROPRIU

Chiar de n-are job, simbrie,
Nu s-a înhăitat cu hoții
Și-a deschis o prăvălie...
Noaptea, când dormeam cu toții.

ÎN EPOCA ÎNCURAJĂRII DELAȚIUNII

Pe toți complicii i-a „turnat”,
De-a fir a păr a povestit,
Iar magistrații l-au iertat
Văzând că hoțul e... cinstit!

DILEMA MARTORULUI

Cu privirea cam buimacă
Parcă vrea să „aburească”...
(Unul l-a plătit să tacă
Iar un altul, să vorbească!).

Florin Rotaru

DRAGOSTEA TRECE PRIN STOMAC

Îmi e sau nu îmi e pe plac,
Iubirea trece prin stomac,
Că, iată, m-am îndrăgostit
Și, Doamne, câte mai înghit...

DE-AR VENI LUNA LUI MAI...

Se plictisește soacra mea în casă,
Că-i iarna lungă, timpul nu prea blând,
La iarbă verde și-ar dori să iasă...
(Măcar de ar da colțul mai curând).

REZISTENȚĂ ACERBĂ

Femeia asta, oameni buni,
E o belea, vedeți și voi
Că, iată, o curtez de luni
Și n-a cedat, deși... e joi.

SPERANȚE PE PATUL DE SPITAL

Mi-a zis nevasta mea cu milă
Că n-ar fi totul în zadar:
Nu are la chirurg vreo pilă,
Dar îl cunoaște pe gropar.

PAZA BUNĂ TRECE

PRIMEJDIA REA

Deși-s prevăzător de mic
Și-mi iau măsuri, chiar ieri era
Să fiu surprins de un amic...
La soața mea!

REALITATE DISTORSIONATĂ

De soața mea vecinii-mi spun mereu
Că mă înșală c-un amic de-al meu;
Nimic mai fals, eu doar atât vă zic:
Nenorocitul nu îmi e amic!

Ion Diviza

NU ANIVERSEZ...

Eu nu-mi fac griji de Sfântul Valentin,
Nici nu sărbătoresc de Dragobete,
Căci a trecut un secol, cel puțin
De când n-am mai avut succes la fete!...

SACRIFICIU

Trudesc sub soarele-arzător,
Cu multă grijă de popor;
De-atâta jertfă sunt în stare
Doar unii deputați la mare!...

IEȘIREA DIN CRIZĂ

Numai noua stăpânire
Țara noastră-o va salva;
A găsit deja ieșire
Ca să scoată tot prin ea.

UNEI MOTOCICLISTE

Era o nărăvașă antilopă,
Când săgeta ca o rachetă noaptea,
Dar a avut o pană de-anvelopă;
I-am reparat-o și-i... în luna-a șaptea.

COMOARA MEA

Când ies și eu pe ulicioară
Cu prețioasa mea comoară,
Se-ntreabă lumea cu mirare:
De unde a dezgropat-o oare?!

POVESTE MIORITICO-FUTURISTĂ

Fata de pe internet
S-a iubit cu mult alean:
Virtual – cu un poet,
Iar real – cu un cioban!...

Gheorghe Bâlici

TRADIȚII SECULARE

Mănușa o aruncă doar femeia,
Iar pălăria-și scoate el, bărbatul,
Destul ca să zvâcnească-n ei scânteia;
Și uite-așa începe dezbrăcatul...

FRUMOASA DIN CARTIER

De-o văd, îmi crește bucuria
Și, dus cu gândul la păcate,
Îmi scot amabil pălăria
Că-n stradă doar atât se poate.

FORȚE DE ARACȚIE DIFERITE

Din suflet când îmi scot tot golul
Cu voia bună și cu cântul,
Simt că m-atrage alcoolul
Cu mult mai mult decât pământul...

DUPĂ UN FESTIVAL DE EPIGRAMĂ

Am câștigat cu epigrama
Un premiu și-o sentință grea:
Nu sunt deștept cât crede mama,
Nici prost cât zice soacră-mea.

SPOVEDANIE CU DEZMIERDĂRI

Din câte fete-s cu păcate
Îi este popii mult pe plac
Cea care-i spune mai de toate
Iar el îi zice... „pui de drac”.

LA POMENIREA MEA DE PESTE ANI

S-au strâns copiii și nepoții
La cimitir, să bea cu toții
De pomenirea-mi trei pahare
Că eu chiar nu mai sunt în stare...

Daniel Bratu

JUSTIȚIE OARBĂ

Cum nu e deloc zăpadă,
Având ciudă pe miopi,
Dacă iese,-un pic, în stradă,
Evident că dă în gropi.

ÎNCĂLZIRE... LOCALĂ

Când n-avem căldură, lumina
O sting și,-mbrăcat ca de gală,
Mă duc să o văd pe vecina,
Că are... centrală.

GALOP DE... SĂNĂTATE

Stradă, damă, glezne fine,
Zâmbet, flirt și voluptate,
Zori - card lipsă, ceas, rubine...
Dama bună... sănătate!

DISPUTE PARLAMENTARE DE SĂRBĂTORI

Constat că, de-i ascuți,
Statistici se întorc -
Acum sunt mult mai mulți
Români pe cap de porc!

VETA VEDETA LA MIZIL

În orașu-n care-s două
Străzi, înguste cât e șișu`,
Veta-i Julieta nouă,
Iar Romeo, nouă Mișu.

URARE DE... ORICE AN

Gubernanții, cei cu multe
Boli de lume, netratate,
De la lume, vin s-asculte:
„Multă... Multă... sănătate!”

Daria Dumescu

OBICEI

Dup-al datinii izvor,
Eva căutând un ram,
Atârnă un mărtişor
Chiar de mărul lui Adam.

PEISAGISTICĂ

S-au topit, deja, zăpezi, pe vale
Au scos capul primii ghiociei
Şi sub raze-n parcuri, printre tei
Apărut-au zeci de sticle goale.

PRIMĂVARA EPITAFURILOR

Pe deal adie tandru briza,
Pământu-i reavăn, afânat
De câte gropi şi-au tot săpat
Bunduri, Gârda şi Diviza!

INSTANTANEU PRIMĂVĂRATIC

Un grup de păsărele,
Mai mare balamucul,
Strigau pe rămurele
Că le lipseşte cucul.

TERAPIE ÎN FAMILIE

Acum, când a răcit Vasile,
Cum sunt de fel o fire calmă,
L-am obligat să ia pastile
Şi mi le-a ciugulit din palmă!

SCHIMBARE

Cum singurică a rămas,
Ea şi-a schimbat poşetă, ceas
Şi umblă vorba prin tot satul
Că-şi schimbă foarte des şi patul!

Vasile Vajoga

DE 1 MARTIE

Aici, în faţa tuturor,
Mărturisirea mea e clară:
Nevasta-mi spune „Mărtişor”,
De câte ori m-a tras pe sfoară!...

DE 8 MARTIE

E ziua-n care-adesori,
Din somn când lunca se trezeşte
Şi prinde-n sălcii mătişori,
Nevasta mi se „pisiceşte”!

DEBUT PRIMĂVĂRATIC

Îşi varsă soarele cascada
De raze, ce topind zăpada,
Dă la iveală, deplorabil,
Atâtea gropi în carosabil...

MESAJ PESTE MILENII

Când Macedon, cu spada-i din dotare,
Tăiat-a nodul gordian felii,
Grăi c-aşa păţi-vor toţi cei care
Mai umblă cu diverse sforării!

NU-S CHITARIST!

Iubiţi amici, vă pun în gardă
Că ce vă zic nu e minciună:
Am mai ciupit eu câte-o „coardă”,
Dar fără ca să-i „cânt în strună”!

IUBITEI MELE

Zicea că nu-i costisitoare
Şi chiar aşa-i, vă spun pe faţă:
Nu m-a costat decât o floare
Şi patruzeci de ani de viaţă!

Grigore Cotul

LEAC UITAT

Un tratament util, pe viață,
Ce-n vremuri vechi era rutină:
Ca să te scape de mătreață,
Te programau la ghilotină!

EFFECTUL EXCESELOR

Sufăr, de mai mult de-o oră,
De-o durere inghinală...
Mi s-a rătăcit prin floră
Fauna intestinală.

ȘEFUL MEU

Îl știam un tip închis,
Un posac plin de mândrie,
Dar acum e chiar deschis...
Pe un pat la chirurgie!

REVEDERE

Chiar azi, cu drag, i-am amintit
De clipele feerice,
Când, prea sfioși, ne-am întâlnit
La secția „Venerice”.

SECHELE DIN TRECUT

Pe soața mea o tot găsesc
Cu un amic ce-i plin de bani,
Da-i greu s-o dezobișnuiesc...
I-a fost nevastă patru ani!

DUPĂ INCINERAREA SOACREI

Mă macină un soi de-ngrijorare
Că m-oi trezi cu ea din nou la ușă,
Știind de zburătoarea aia care
A renăscut din propria cenușă.

Petru Ioan Gârda

MODA ACUZAȚIILOR DE HĂRȚUIRE SEXUALĂ

Mă cheamă soața, furioasă,
La tribunal și-mi cere bani:
De ce i-am spus că e frumoasă...
Acum vreo patruzeci de ani?

PROFESOARA... DE ISTORIE

Pericolul nu îl ignoră,
Dar asta-i e slujba aleasă:
Cu groază se duce la oră,
Că-ncepe iar lupta... de clasă.

DIN STOC

Cum sărăcia mea e mare,
Dar nu-ncetez a fi un fante,
Îi cer soției măștișoare
Să le distribui la amante.

PURUREA FECIOARĂ

Tot mereu, câte-o „ispită”
Mi-a cedat, cerându-mi plată;
Doar nevastă-mea, cinstită,
Nu se lasă cumpărată.

LA EXTERNAREA DIN SPITAL

Sub îngrijirea dumnealor,
E drept, cu cost destul de mare,
Mă simt acuma binișor...
Aproape ca la internare.

PROBITATE

Chirurgului i-am dus cadou,
Ca stimulent, firește,
Un ceas de aur și-un tablou,
Că șpagă nu primește.

Marian Avramescu

Constantin Moldovan

Sonet primăvărat

*Nu mai e mult și vine primăvara
Cu lacrimi de zăpezi, cu ghiocci,
Iar eu zâmbind, rugându-mă la zei,
Eliberez din sufletu-mi povara
De gânduri, dar păstrez într-un crâmpei
De vis, măcar atunci când vine seara,
Iluzia, ce este semnatara
Poveștilor lipsite de idei.
Voi fi prieten bun, din nou, cu mine,
Crezând, așa cum știu, în ce e bine,
Chiar dacă răul o să mai persiste
Și scuturând de pulberi amintirea
Mă voi juca, prin versuri, de-a iubirea...
Dar jur să nu mai scriu poeme triste!*

Sonet dorință

*Cât mi-aș dori să nu mai fie iarnă,
Cu flori de gheață-n margini de priviri,
Iar dorul să renască în trăiri
Și să oprească răul, care toarnă
În suflete potop de amăgiri,
Lumina să pătrundă prin lucarnă
De gând, ce-n poezie se răstoarnă
Drept parastas al fostelor iubiri.
Sunt încă viu – mai pot privi la stele,
Sunt încă tânăr – simt că-s ale mele
Și le zâmbesc atunci când vine seara,
Astfel încât, în strălucirea lină,
Înveșmântându-mi visul în lumină,
Voi aștepta să vină primăvara!*

Vasile Larco

RENAȘTERE

Primăvara când se-arată
Și-n sectorul cel agrar,
Vezi ușor că prima dată
Buruienile apar.

RUGĂMINTE

Mărite Doamne, de se poate,
Cum știu că ții la cei din turmă,
Dă-i omului un ochi la spate,
Să vadă și ce lasă-n urmă!

ÎNGRIJORARE

Umblând mereu – și nu sunt glume –
De-o apăsare nu mai scap:
Azi știu atâtea despre lume,
De-mi vine să-mi iau lumea-n cap!

DIPLOMAȚIE

Când prileju-i iese-n cale,
Urmărind mereu destinul,
Omul și prin vorbe goale
Ar putea să-și facă plinul.

CUGETARE

Pe-a vieții-ntortocheată cale
E-un fapt ciudat și lupti în van,
Când ești luat la trei parale
De cei ce nu fac niciun ban.

INSTANTANEU BIBLIC

În fața scumpei lui consoarte,
Adam s-a fâstăcit, încât
Când să-i dea frunza la o parte,
I s-a oprit un măr în gât.

Mirela Grigore

SEMNE BUNE OMUL ARE

Când iarna grea își lasă-n prag povara,
Simți pulsul vieții-n vene mai nebun,
Că vine, vine iarăși primăvara
Și-n suflet... este toamnă cu rod bun.

PRIMĂVARĂ CU CÂNTEC

Natura-și pune-n zări frumosul
Și-n iz de flori alerg năuc,
Dar cel mai tare simt mirosul
La *ghioceii*... ce conduc.

PREVIZIUNI PRIMĂVĂRATICE

Natura-mbracă strai de sărbătoare,
Dar la partide pulsu-i mai timid,
Că multe *păsărele migratoare*
Revin cu drag prin cuib... în alt partid.

RAȚIONAMENT

Afirm cinstit, corect și românește,
De-o vreme primăverile-s infern,
Că-n brazdă, lângă grâul ce-ncolțește,
Răsare iar... *neghina* din Guvern.

PRIMĂVARĂ TIPIC MIORITICĂ

Aș da cu șutul astăzi supărării,
Că martie și-arată dibăcia
Și-aud la știri că-n visteria țării
E iarnă grea și zace sărăcia.

CONFESIUNEA UNUI SOȚ

Căsătoria nu-i povară,
Când simți prin casă zumzetul,
Nevasta e o primăvară,
Când nu-i îngheață sufletul.

Ion Micuț

TEROARE

Cu spaimă și îngrijorare,
Privesc guvernul care vrea
Să scoată morții la votare...
Și înviază soacra mea!

PLECAREA CĂTRE VEȘNICIE

Când tratamentul e vital,
Se duc bolnavii la spital
Cu pijama, papuci, cu plicul,
Și-acasă se întorc cu dricul.

PRIVILEGII

Că a furat, vrea la-nchisoare
Și o pedeapsă cât mai mare
Că iarna-i cald și e mâncare,
Iar vara-acolo e răcoare.

CORUPĂTORUL

Că a-ncercat să-l mituiască,
Un magistrat îi poartă pică:
Cum de-a-ndrăznit să îl jignească,
Doar cu o sumă-așa de mică?

SUBALTERNUL

La cimitir ades se duce,
Cu trandafiri îmbobociți,
La șeful lui aflat sub cruce
Și îi șoptește: Să trăiți!

TRANSCENDENȚĂ

Strămoașa Eva cea zurlie,
Făcea prea multă gălăgie
Și când s-a săturat Cel Sfânt,
Ne-a dat-o nouă pe pământ.

Dan Norea

VICIILE UNUI BETIV

De Valentin mă cheamă niște fete,
La fel se-ntâmplă și de Dragobete,
Dar, doamnelor, vă spun eu care-i treaba:
De nu-i tărie, nu vreau... vin... degeaba!

INCIDENT DE 1 MARTIE

Prinzând în piept un mărtisor,
Am înțepat-o-așa, ușor
Și nu o doare, nici nu plânge,
Că-i curge silicon, nu sânge.

CADOURI PENTRU ÎNCEPUT DE MARTIE

Daruri vreau să îmi procur,
Șefa să-mi binedispun:
Cumpăr pentru-ntâi un șnur,
Pentru opt, iau un săpun.

20 MARTIE – ECHINOCTIU

Egalitate,
Dar în zadar
Căci, din păcate,
E-atât de rar.

M-AM ÎNSURAT DE 1 APRILIE

Pe mama soacră-am înșelat-o
Când fata-i dulce am furat-o.
Mult mai târziu m-am lămurit
Că eu eram cel păcălit.

PE LÂNGĂ PLOPI...

În primăvară, lângă ploi impari,
Un om al străzii-mi cere, cu năduf,
Să îl ajut, să-și crească plozii mari...
L-am refuzat, văzând că stă în puf.

Victor Bivolu

UNEI DUDUI SENSIBILE

În mod sigur motivând
Cu un argument subțire
Ea își iese brusc din fire...
C-ai jignit-o tare-n gând!

NEMERNICIA

Măgăria, mărlănia
Pe deasupra și prostia
Au făcut și-or face încă
Din orice obraz... opincă!

MOTIVAȚIA LENEȘULUI „CĂLDURA E DE VINĂ”

Pentru că-i se făcu vină
Că stă numai în piscină
Dumnealui s-a conformat
Dormitând la umbră-n... pat!

DICTATURĂ

La domnia sa în casă
Soacra stă în cap de masă
Și cum ea mereu vorbește
Floarea-n geam... se ofilește!

CĂ E ȚARA NIMĂNUI

Plec spre Vest, că e mai bine
Și în țară nu mai ține;
Cei deștepți nu se implică,
Cei proști fură... fără frică!

PLAN DIABOLIC

Șmecherul cu minte trează
La un plan secret lucrează
Cu migală și răbdare
Pentru tunul cel mai mare!

Mihai Haivas

„PANIFICAȚIE” CONJUGALĂ

Pentru o „pâine” mai bună,
Calea-i deja indicată:
Soața-i va fi „frământată”
De mulți bărbați... cu arvună!

ULTIMATUM

Este-un băiat de „bani gata”,
Fi'ndcă îl sună pe tata
Bani să-i trimită urgent...
Altfel va fi repetent!

NU-I TOTUL PIERDUT

Plictisită de-acasă,
Cu-al ei soț *expirat*,
O făcu mai „focoasă”
Un amant *inspirat*.

„ARMONIE” CONJUGALĂ

C-o nevastă ce mult m-a iubit,
Mai tot timpul m-am sacrificat
Și la alte femei am dormit,
Ca să aibă, lejer, loc în pat.

PROVOCARE „ELECTRICĂ”

Nevasta, dorind o surpriză,
Pe „ștecher” când mâna îi pune,
Bărbatul, nimic nu mai spune,
Și-l bagă „acolo” în priză.

Ionuț-Daniel Țucă

UNEI ESCROACE

Fătuca asta minunată,
Simpatică și tare-n plisc,
De toți băieții-i căutată,
Chiar și de cei de pe la Fisc.

STRATEGIE AUTOHTONĂ

Atunci când inamicul vine,
Românul știe că se cade
În fața lui să nu se-ncline
Mai mult de nouăzeci de grade.

TACTILĂ

Piciorul tău cu mers rotund
Eu l-am simțit din plin, iubito,
Și glezna când ți-am pipăit-o,
Și când mi-ai dat un șut în fund.

CONFESUNILE

UNUI BĂTRÂN „LUP DE MARE”

Ca marinar de spiță rară,
Atât de strașnic am iubit,
Că pensia alimentară
În zece porturi o trimit.

RONALDO ÎN QATAR

Pe antrenor l-a supărat
Și astfel, pentru prima oară,
Ronaldo-al nostru a marcat...
Un timp record de stat pe bară.

IEȘIREA ROMÂNILOR DIN CRIZĂ

Din criza cea usturătoare
O să ieșim în pas vioi,
Căci toate au o rezolvare;
De-ar fi și cheia tot la noi...

Maria Vulpașu

DIFERENȚE

La biserică mai vezi
Oameni care iau lumină,
Dar la bar, ce nici nu crezi,
Sunt mulți care se închină!

CONSTATARE BAHICĂ

Vinul îți cam dă de furcă
Prin efecte secundare:
După ce la cap se urcă,
Trece iute la picioare.

UN DICTON APRECIAT

O spun cu inima curată
Dictonul cu natura-mi place,
„Că ea nu minte niciodată”
Dar nici că o lăsăm în pace!

Vasile Vulpașu

PROBA VINULUI

Nu sunt bețiv, să fiu expert,
Dar ce vă spun îmi pare cert:
Un vin de-i nobil și e tare
Se lasă musai în picioare!

George Ceașu

HAZ DE NECAZ

Rămânând c-un singur ciot
Din dantura-mi sedefie,
Mă hrănesc și eu cum pot,
Mușc... cu câte-o ironie!

XXX

Astăzi mi-a venit factura
Pentru gaz și energie,
Voi plăti-o sine die,
Pân' atunci să-mi crească ura!

HOROSCOPUL

Horoscopul – spun și eu –
Fără niciun pic de ură,
Are lași destui în Leu
Și „Fecioare”... pe centură!

IDILĂ

Julieta cam nebună
Pe Romeo,-n acest an
L-a tradus în noapți cu lună
Cu Isolda lui Tristan.

PRUDENȚĂ

Anunțat că vine Chiva,
Soacra, peste vreo trei zile,
Eu mi-am pregătit eschiva...
Mâine plec în Termopile!

POSTUMITATE DE AUTOR

Asta da, bizarerie...
Și de care nu mă mir;
Stă-ngropat în librărie
Și-l plâng pe la cimitir.

Cătălina Orșivschi

UNUI TIP, ÎN LUNA MARTIE

În martie alegi cu-nfrigurare
Cadouri multe, zeci de mărișoare,
Dar tot atunci, se vede bine treaba,
Că îți alegi, cu vii speranțe, baba!

9 MARTIE

Eu fac mucenici, c-așa-i datul creștin,
El bea patruzeci de pahare de vin;
Eu sunt obosită, el bea, că mai poate
Și-ntreb: între sexe e egalitate?

PRIMĂVARA LA ȚARĂ

Când berzele se-ntorc în lunci,
Cum ele-s moașe mult vestite,
Le-aduc țiganilor mulți prunci.
La alții sunt mai rar pofite.

CONSTATARE

N-a fost – spun asta cu temei –
Niciun război făr' de femei,
Dar nici la vremuri vechi sau noi,
Femeie... fără de război.

ANALIȘTII POLITICI

Prin studii ce-s revelatoare
Ne-arată analiștii sigur,
Cu argumente foarte clare,
C-avem un viitor nesigur.

CREDINȚA UNUIA

Sunt credincios și zi de zi mă-nchin,
Mă rog pân' m-or petrece în mormânt
Ca Domnul să se-ntoarcă pe pământ
Și să transforme toată apa-n vin!

Liviu Kaiter

ABILITATE

Averi făcu pe neștiute,
Pentru-o viață, să-i rămână,
Fiindcă-avea o fire iute,
Să nu mai pomenim de mână!

CĂSĂTORIE

Mi-a spus un tată una tare,
Ce m-a cam derutat un pic,
Că-nsoară pe băiatu' -ăl mare,
Iar el, la nuntă-i... socru mic!

DIETĂ

În ziua când s-a cântărit,
Cu bucurie-a constatat,
Că două chile a slăbit,
Doar după ce s-a demachiat!

FAMILIALĂ

Când se mai ceartă, el o iartă,
Că-i este dragă și apoi
Și ea iubire vie-i poartă...
Vecinului ce stă la doi!

TOT RĂUL SPRE BINE

Armata multe m-a-nvățat.
Să lupt, să-mi apăr glia sacră,
Dar cum de un dușman n-am dat,
Îmi prinde bine pentru... soacră!

IDILICĂ

În noapte-n parc, mergeau la pas,
Se sărutau și după-aceea,
Pe-o bancă au făcut popas,
Iar fata-acum, e-n luna-a treia!

Efect / 2022

Lucian Dobârtă

Ion Moraru

Desprimăvărare

Streșinile lacrimi duc,
Când orbite sunt de soare,
Plânge apa în uluc
Ca un cor de bocitoare.

Păsări, zeci, c-un dulce cânt,
Peste pomi devin stăpâne
Crengile trosnesc la vânt
Cum ciolanele bătrâne.

Oala roșie cu toartă
De pe omul de zăpadă,
Nu-i destul că este spartă,
Dar e cât pe ce să cadă.

Primăvara i-e stăpână,
Soarele îi bate-n tâmplă,
„Omul” șade într-o rână
Neștiind ce se întâmplă.

Îi atârnă brațul-târâ
Nasturii îi cad, pe bune,
Nasul-morcov este cârn
Și e orb de un cârbune.

Albe petice de nea
Încă mai cârpesc grădina,
Zdrențe de omăt pe ea
Mai pătează-acuma tina.

Sus, pe dealuri, la ponoare,
Via, doldora de muguri,
Se-ncălzește iar la soare
Și visează, noaptea, struguri.

În al soarelui tăciune
Sufală-un vânt cu influență
Pomii-i fac o plecăciune
Ca o caldă reverență.

Agățate stau la soare
„**Maica Domnului**”, ca-n Rai,
Juri, privind din depărtare,
Că-s vagoane de tramvai.

Roiuri galbene de-albine,
Alergând din floare-n floare,
Strâng polenul în stupine
Pentru mierea viitoare.

Renașterea naturii

Natura mânuiește acuarele
La pomii din grădina casei mele,
Pictând mereu, motiv după motiv,
Cu pensula muiată-n roșuiv.

Când vântu-adie, pale după pale,
Iar pomii plâng cu lacrimi de petale,
Albine fac naveta,-n vechiul stil,
De la stamine până la pistil!

Sub streășina de casă cu ceardac,
O rândunică, îmbrăcată-n frac,
Își cată cuibul ei de astă-vară
Ca ouăle să le depună iară.

Pe crengile cu frunze de venin
Unde-și atârnă mâțișorii, nucii,
Se-ngână între dâșii guguștiucii
De parcă ar cânta la clavecin.

Când noaptea își întinde iar lințoliu
Și se îmbracă în veșmânt de doliu,
Se-mprăștie în aerul opac
Parfumul violet de liliac.

Pe-un cer senin, când licăresc cu sârg
Un roi de stele care dau în pârg,
Ascult concertul-gală pentru Paște:
Orăcăitul, ancestral... de broaște!

Liviu Gogu

PENTRU SIMPLIFICAREA PROCESULI ELECTORAL

De mult visează-un pui de demnitar,
Cum Parlamentul va vota-ntr-o zi,
Ca funcțiile-n stat, oricare-ar fi,
Să se transmită doar... ereditar.

TONUL FACE MUZICA...

E foarte înțelept și just dictonul!
Convinsu-m-am prin ale mele fapte:
Am ridicat, recent, la soață tonul
Și „muzică”-am avut... o zi și-o noapte.

O TÂNĂRĂ POLITICIANĂ

Ea s-a afirmat rapid –
Fetele așa-s, avide!
Ziua-ntreagă-i la partid,
Noaptea... două-trei partide!

UN POLITICIAN MATUR, DAR STUDIOS...

El vrând s-ajungă sus, pe val,
A terminat o facultate
Și-apoi făcu, văzând că poate,
Chiar și... liceul, la seral!

PREZENTUL, CU RELE ȘI BUNE...

Rău scârțâie, de mult, agricultura,
Industria-i și ea adânc ascunsă,
La fel de prost se simte și cultura...
Politica doar... merge azi ca unsă!

ATITUDINE BĂRBĂTEASCĂ

Independența e o stare,
Pe care-o vrem cu frenezie,
Atunci când țara n-o mai are...
Și-ndată după... cununie!

Traian Brătianu

SECRET

La căsuța din pădure
Vine cu amica-i faină
La cules de fragi și mure.
Ce fac mai apoi... e-o taină.

DECONSPIRARE

A spus că pleacă-n deplasare
Pentru-o afacere recentă,
Dar secretara neatentă
Trimite poze de la mare.

SURPRIZĂ CU REPETIȚIE

După un divorț amar
Îl cuprinde cutezanța
Vrând să se însoare iar,
Dar l-a refuzat... speranța.

RECIPROCITATE

Mă-mpac cu ea destul de bine
Sunt tandru, calm și uneori
Îi fac cadouri, îi duc flori,
Măcar de n-ar țipa la mine!

DIN PARTEA FANEI

La meciuri l-a apreciat:
Avea curaj, devotament,
Iar dumneaei l-a invitat...
O noapte în „cantonament”.

BUCURIE

Azi o blondă mi-a zâmbit
Sincer, sub un clar de Lună.
Recunosc că mi-a priit
Și am spus: „Ce bere bună!”

Constantin Bidulescu

GENERAȚII ȘI GENERAȚII

Un bătrân azi observai
Că avea o amețeală,
Cum să stea jos, în tramvai,
Când elevii merg la școală?

FAPTE CREȘTINE

Singur, din creștine fapte
Îngrijesc de un pisoi,
Ca vecina de la șapte
Pe un tânăr de la doi.

OM DE CASĂ

Soția o sărut
Și o iubesc întruna,
Amantă n-am avut
În viață... (decât una!).

COLABORARE

Despre mine scriu o carte
Și-o includ pe-a mea femeie,
Ea, cu nervi, citind o parte
Vrea cu mine... s-o încheie!

SOȚIA CĂTRE SOȚ

Astăzi ai IKEA tort
Cu produse din import,
În cămară-ai să le vezi,
Numai să le asamblezi.

Alexandra Dogaru-Aldo

CERAMICĂ DE FAMILIE

(Vers cu cezură)
Un văduv copt, dar vajnic și uns cu toate cele,
Și-a luat din nou soție – o babă mai dibace,
Ea-i „face ciorba bună” și-n casă este pace,
Căci soacra din dotare e oale și ulcele!

DE FIRMĂ

Când ieși pe net cu-o poantă mai ochioasă,
De când „ne-am dat” cu UE și cu NATO,
Te-ntreabă câte-o snoabă curioasă:
De unde ai luat-o?!...

VALENTIN DAVID OPERAT LA NAS

(Șarjă amicală)
Ți-au luat din os? Mai moale las-o,
Că prea intrai ușor în grații –
Prea Publius erai... prea Naso,
Mureau de ciudă toți confracții!

SUINE PE FACEBOOK

Un ins obraznic când insistă,
Luându-și nasul la purtare,
Îl tai imediat (din listă)
Fără-(a)somare!

LAUDA DE SINE

Maestru, div sau diletant,
În lumea noastră, asta-i drama,
Ce faci nu este important,
Contează mult mai mult reclama!

LA DONNA E... MOBILE

Ar vrea să fie și acum galant,
Să-și ia soția la restaurant,
Dar e pensionar – deci „pe fărăș” –
Așa că ia (doar) MASA în oraș!

George Eftimie

AJUTOR UMANITAR

Fără job-uri potrivite
Am mânca răbdări prăjite,
Însă statul pune dări
Să ne scoată... din răbdări!

AUTOCRITICĂ

De-un coleg, de rău, se spune
Că am zis, iar azi, firesc,
Vreau să spun doar lucruri bune...
Dar mă tem să nu-l jignesc.

MISTIFICARE

Luat de Secu – pot să spun –
La palme-n mod concret,
Să nu se spună că-s nebun
M-au declarat poet.

LA SALONUL DE ÎNFRUMUSEȚARE

Soția-i la salon de patru ore
Și timpul e cumva justificat,
Că-i vine rândul după trei minore
Și opt bărbați... veniți la epilat.

INVESTIȚII

Nici vecina nu se cruță,
E subțire, de belea,
Și-ar putea fi mai grăsuță
La... câți investesc în ea.

METEO

Astăzi fulgeră și tună
Ceru-i deplasat din axe,
Și-o să vină o furtună
Care va ploua... cu taxe.

Valentin Ursu

BĂRBAȚII ȘI 1 MARTIE

Dăm un mărtișor și-o floare
Azi în țară, în tot locul,
Și cu asta ni se pare,
Că mai dregem busuiocul.

MĂRȚIȘOR ALTERNATIV

Dacă n-ai un mărtișor
Alb și roșu firicelul,
Dă-i din aur lăntișor...
Nu mai sta ca ghiocelul!

„EGALITATE DE ȘANSE” ÎNTRE GENURI

Dacă-n UE ești bărbat
Și sub burtă rău te doare,
Poate sexu' ți-ai schimbat
Și-ai răcit pe la ovare.

FABRICI DE BĂUTURI

Nu pot face apa vin,
Dar cu sadică plăcere,
Cu efort mult mai puțin
Ne transformă apa-n bere.

MĂ MULȚUMESC CU PUȚIN

La câți ani am adunat
Înapoi din ei aș da,
Cât guvernul ne-a fixat,
Cota de la T.V.A.

ÎN BRUXELLES DACĂ TRĂIEȘTI, PARC-AI FI LA BUCUREȘTI

Am dat drumul la balcon
Să văd vremea cum arată
Și aud de la Ion:
„Pușca și cureaua lată”.

Elena Mândru

UN TELEFON DE LA MĂNĂSTIRE

De sărbători eram prin Polovraci,
Agheasmă, smirnă să luăm
Și pe Lungescu îl întreb: ce faci?
Păi, hai la noi să colindăm!

UNUI INDIVID NESUFERIT

Ce spun, e adevărul crud:
Chiar ca prieten mi-a tras țeapa,
Doar numele când i-l aud,
Urgent îmi vine să trag apa.

CAUTĂ ȘI VEI GĂSI ALTCEVA

M-am suit pe-un deal al Iașului
S-aud glasul clar al cucului;
Pasărea nu dă nicicum de veste
Dar e-o mare zarvă de proteste.

CA O SILFIDĂ

Ea pare o gimnastă prea fițoasă,
Dar nu-i suficient de grațioasă;
Zburând spre paralele inegale,
I-a cam trosnit o bară peste șale!

PRAGMATISM FEMININ

Nu mai cred nimic orbește,
Chiar de se întâmplă-o dramă,
Până când nu-mi dovedește
Că-i bogat, nu-l bag în seamă!

BIBLICĂ

Pe mâini, Pilat când s-a spălat
La judecata lui Hristos,
El în legendă a intrat
Drept om curat, dar dubios!

Alexandru Hanganu

ROMÂNII ȘI LUNA CADOURILOR

Iar vine martie și iar,
Bărbații-n dragostea lor mare,
Soțiilor le dau în dar
Nimicul dintre buzunare...

MAMA – ETERNA PRIMĂVARĂ

Cum fiecare zi e a femeii
Ce lasă lumea asta să se-ntâmples,
Cu-atât mai respectați sunt ghioceii
Domniei sale... apăruiți la tâmples.

PRIMĂVARA PARLAMENTARILOR

E-un mediu strict ambiental
Favorizând minunile,
Când pui semințe de scandal
Și-n loc răsar minciunile...

CÂND DOCHIILE-ȘI LASĂ COJOACELE

De cu zori și până seara
Simt flăcăii primăvara
Când privesc prin gene-nguste
Florile cu mini-fuste...

JOC EFEMER

Simt miros de primăvară
Când, din dragoste de țară,
Mieii zburdă pe câmpii
...Și de Paște-n farfurii.

NU TIND SPRE ÎNĂLȚIMI!

Când dau cam toate să răsară,
Simțind miros de primăvară,
Eu cred că-s cel mai liniștit
Că nu-s așa de răsărit...

Mihai Frunză

DORUL

Îți rămâne-n amintire
Dulcea noapte de amor
După care-n fericire
Zaci în pat, că toate dor.

AMOR TÂRZIU

Iubito, te visez necontentit
Că facem împreună punte
Și te sărut nestăvilnit
Chiar și cu foc... pe frunte!

FILM LA TELEVIZOR

Diva suferă-ntr-o dramă
De amor, cu grație
Iar în pauze-n reclamă
Are constipație.

INFLAȚIE

În risipă poți să cazi,
Piața stă ca să irumpă
Și-o vecină-mi pare azi
Chiar de două ori mai scumpă.

DEJUN DE LUCRU PENTRU PACE

Cred că este doar un truc
Și discuția-i tăioasă,
Tratativele se duc
Și cuțitele-s pe masă.

BACHUS PEDEPSIT

Jupiter l-a prins băut
Și ca să-i repare gafa,
L-a trimis pe-un drum pierdut
De la Ana la Carafa!

Petronela-Vali Slavu

DACII NU SE TEMEAU DE MOARTE!

Strămoșii noștri daci, de bună seamă,
Obişnuiau vin, zi de zi, să bea,
Și ei, de moarte, n-aveau nicio teamă,
Căci de ciroză-atunci nu se știa.

BEBELUȘUL, LA BOTEZUL SĂU

Cum tare bună-i băutura
Și văd că lumea e în vervă,
I-anunț pe cei ce-ntrec măsura
Că am un scutec de rezervă!

CONFESIUNE

Eu l-am ajutat să scrie bine,
Ca-n Parnas să aibă locul lui,
Dar renunț, că, sincer, n-am cu cine!
(Zise muza... nu vă spun a cui!)

DE CE SĂ MOARĂ CAPRA VECINULUI?

Cum eu cu capra n-am nimic,
Ba chiar „urarea” mă amuză,
Epigramaștilor le zic
Ceva identic... despre muză!

DECLARAȚIE LA ANAF

Sunt sărac, am zece puradei,
N-am avere de luat în seamă,
Căci trăim cu toții-ntr-un bordei...
Jur pe turnulețele de-aramă!

EMINESCU ȘI COLECTAREA SELECTIVĂ

Gunoaiele, privind retrospectiv,
Chiar marele poet a sugerat
Să fie colectate selectiv:
Nebunii și mișeii separat.

Vasile Predescu

VOGĂ

E moda mușchilor globală
Și, cred că sunteți de acord,
Că ei se fac mai mult la sală
Și în pădure... înspre nord!?

ȘPIL

Am învățat... vă spun și vouă,
O formidabilă formulă:
De simți că musca-i pe căciulă,
Te faci că plouă.

VALOAREA EXPERIENȚEI

Fiind bărbat adevărat,
În noaptea nunții a contat
Și-a constatat că e ușor,
Căci nu era ... începător.

MOTIV DE SUPĂRARE

I-a zis că are multe șunci
Și i-a crescut enorm și pieptul;
N-a mai văzut-o de atunci
Și-o vede-abia acum... cu dreptul.

DISPUTĂ

Nu vrem, chiar dacă ne contrăm,
Urmând anume „linii”,
Opinia să ne-o schimbăm...
Că doar, schimbăm opinii.

SURPRINZĂTOR!?

E, pentru mine, uimitor,
Cum, fără chin ori vreo grimasă,
Pantofu'-ncepe mai ușor...
Cu limba scoasă.

Violeta Urdă (Cuțurescu)

INFLAȚIE

Ieri, cu câțiva lei din pungă,
Îți plăteai costum la dungă.
Azi, cu ce-ai în portofel,
Cumperi petice la el.

ENERGIE ALTERNATIVĂ

Când văd factura la curent,
Nu pot să fiu indiferent
Și-mi vine brusc un gând divin:
Să trec pe baterii... de vin.

FIAT LUX

Că-n beznă este guvernarea
E clar și fără comentarii;
De-aceea cred că demnitarii
O caută cu lumânarea.

CRIMĂ ȘI PEDEAPSĂ

Având dreptatea-n fire imprimată,
Fiind și tolerant cu orice om,
Aleșilor corupți, la judecată,
Le-aș da cu suspendare... de un pom!

MIORITICĂ

La stâna țării-s lupi, o droaie,
Cu blana plină de osânză,
Când cei sus-puși o fac de oaie,
Adică fac o mare brânză.

RELAXARE FISCALĂ

Impozite și grile de taxare –
Guvernul ia măsuri și nu ne minte,
Atunci când ne promite-o relaxare:
A noastră, cu picioarele-nainte.

Gheorghe I. Gheorghe

EMIGRANTUL

Se va pierde strămoșescul grai
Că românul, cu privirea-n zare,
Nu mai stă pe un picior de plai,
Ci pe unul... gata de plecare.

LAȘITATE

Când șeful meu, de fel un ins tehui,
M-a acuzat că merg la soața lui,
Luând figura omului jignit,
Spre alt coleg mânia i-am pornit.

TOTUL SE PLĂTEȘTE

Cu nevasta secretară
Multe zile am tras chiulul,
Dar pe șef l-au dat afară...
Și acum îi cresc copilul.

GRIPA E DE VINĂ

Când vecinul, pe-nserat,
M-a găsit la el în pat,
Soața-i murmură din buze:
„A venit să-i pun ventuze.”

VRABIA MĂLAI VISEAZĂ

Circulă prin țară o nouă părere,
Cine a lansat-o chiar nu am habar,
Însă politrucii o vor cu plăcere:
Să avem un Parlament ereditar.

APARENȚE... LA TELEFON

Să pară șef: „Mai stau la o agapă,
Cum timpul, însă, repede se trece
Tu pune mâna și-ncălzește apă
(Că nu spăl vasele cu apă rece”)

Mihaela Cojocaru

~ senryu de primăvară ~

*Muncă împărțită:
ea gătește cu zor
el cu degustatul*

*Festin de Paște –
după doar ouă roșii
și-acelea sparte*

*Siluetă de vis –
de la regimul de post
sau de la greva foamei?*

*La ușa bisericii –
în șapca cerșetorului
doar binecuvântări*

*Doar azi se roagă
dar păcate săvârșește
în fiecare zi*

*Impozit mărit –
încă mai joc țonțoroii
pe la ghișee*

*Jocuri de țară –
un pas înainte doi înapoi
în economie*

*Remaniere
la guvern – în tribune
„pâine și circ”*

*Suntem toți circari –
Echilibru pe sârmă
Printre datorii*

*Expoziție de flori –
s-au vândut din prima
florile de nu-mă-uita*

Liviu Zandrescu

CAMPANIE DE PRIMĂVARĂ

Când curățenia impune
Să se mai facă „opinteli”,
„Plantează” unii... fapte bune,
Iar cei războinici... huiduieli?!

MADRIGAL

(După C.V. TUDOR)
Bărbații uneori oftează
În primăvara zorilor...
Femeile se parfumează
Doar cu... „súdoarea” florilor!

ATENȚIE

Merg în piață de cu zori,
Iau legume pentru masă
Și, în plus, s-arăt că-mi pasă,
Iau soției... „lan de flori”!

Nicolae Topor

ANUL BOULUI LA CHINEZI

N-o duc chinezii-așa de rău
Că doar un an stau ei sub bou...
Mai rău e însă-aici, la noi,
Că stăm de zeci de ani sub boi!

UN CRESCĂTOR DE PORCI LA MINISTERUL APĂRĂRII

Pe funcția de ghinărar,
Guvernul pune un... porcar!
Armata ce va fi să fie?!
E evident... o porcărie!

*„Vânzătorii olteni au o doză mare
de inteligență dusă până la pișicherlâc”*

(Adevărul, 7 iulie 1903)

Pișicherlâcul de mai sus
Mai jos, cam astfel e tradus:
Nu-ți bagă mâna-n buzunar,
Ci te înșală la cântar.

.....ele.....

George Băicoianu

PERENITATE

Nave multe, marea – dura –
Le va arunca pe mal!
Epigrama-i geamandura
Care trece peste val.

PERICOL NEAVERTIZAT

RO-ALERT își schimbă vocea,
Sună mai pițigăiat,
Dar tot nu-i avertizează
Pe datorii de la stat!

ACUZAȚII

Mereu la urne – fără scuză –
Revine veșnicul scandal,
Când candidații se acuză
De priapism electoral.

COLECȚIONAR POLITIC

Prefectu-n stilu-i mioritic
Declară că e apolitic;
Dar eu declar – și nu sunt cinic –
Că dânsul este transpartinic.

BUCURIE AMÂNATĂ

Privind miniștrii desemnați recent
În viitoarea, mare caraulă,
Românii s-ar fi bucurat dement
Să fie prim-ministru domnul Bulă.

IMAGINI ÎN OGLINDĂ

Nu te sfiștii să mângâi un măgar,
Chiar ca parlamentar, în fine!
Dar, ca s-ajungi acolo, este clar,
Un alt măgar te-a mângâiat pe tine

George Enăchescu

ALESUL NOSTRU

Ne cuvântează fără har,
Dând mai mereu ocol ideii
Și-ncheie într-un stil barbar:
„Vax populi, vax dei!”...

POLITICĂ ȘI DELICATESURI

Din plin ni s-au dat
Gogoși și rahat.
Nu-i de mirat –
Primim ce-am votat!

SCHIMBAREA PUTERII

În consens deplin
De rămâi năuc,
Ei vin
Și pe noi ne duc...

CAMPANIE ELECTORALĂ

În principiu-avem de toate
Pe la noi, în municipiu.
De-asta voi vota, măi frate,
În principiu...

CAMPANIE ELECTORALĂ LA SFÂRȘIT DE AN

Ai noștri –
Pe la case ură;
Ai voștri –
O iau pe-arătură...

LINGUȘITORUL

E-acoperit
De toată mizeria,
Deși-i renumit
La datul cu peria...

Alexandru Oltean

RECUNOȘTINȚĂ

Azi de-ale gurii nu mai am,
Căci toată pensia s-a dus...
Și-i mulțumesc lu' Cel de Sus,
Că-mi dete... măru' lui Adam!

ULTIMA SOLUȚIE

Economie vrând să facă,
Vor da o lege azi, mai marii:
„La semafor, pensionarii
De-acum... pe roșu or să treacă!”

PREFERINȚĂ

„Scripta manent” nu își are
Loc în tema definită,
Decât scrisă o chemare,
O prefer pe cea... șoptită.

GUVERNANȚILOR

Câtă vreme ignoranța
Îi va însoți întruna,
La preț mare e speranța
Și de gratis e... minciuna!

SOLUȚIE

Ajuns în parlament e cazul,
Căci tot mai greu o duc românii;
Când crește zilnic prețul pâinii
Atât ne mai rămâne: hazul!

Axente Iuga

ȚARA MEA

N-am plecat afară,
Iar motive-s trei:
Dragostea de țară,
Și, în rest, femeii

JURĂMINTE

Țării, când m-a-ncorporat,
Am jurat să-i fiu bărbat,
Astăzi, U.E. dacă-mi cere,
Jur că n-am să-i fiu muiere

PATRIOTICĂ

De țară sunt legat, de sat,
De râu, de ram și de țărână,
Ba chiar, acuma, sunt legat
Și de Poliția Română!

PATRONUL

Șefu-n dodii se exprimă,
Are-n el o școală nouă,
Când l-am întreat de-o primă,
Mi-a răspuns...că-mi dă vreo două!

SOȚIA CONTABILĂ

Când uneori o fac de oaie
Și îi apar la orizont,
Ea nu mă ceartă, nu tîgaie,
Dar, ca expertă... ține cont.

ULTIMA?!?

De vreo zece ore grele
La URGENȚE-n crize zac
Iar din ușă-mi dau bezele
Când o targă, când un... sac.

Elena Neacșu

DE ZIUA FEMEII – UN CADOU CU APROPOU

El, un soț model, gentil,
N-a venit cu mâna goală,
Soaței lui cu sex-appeal
I-a adus în dar o... oală!

RECUNOAȘTERE NAȚIONALĂ

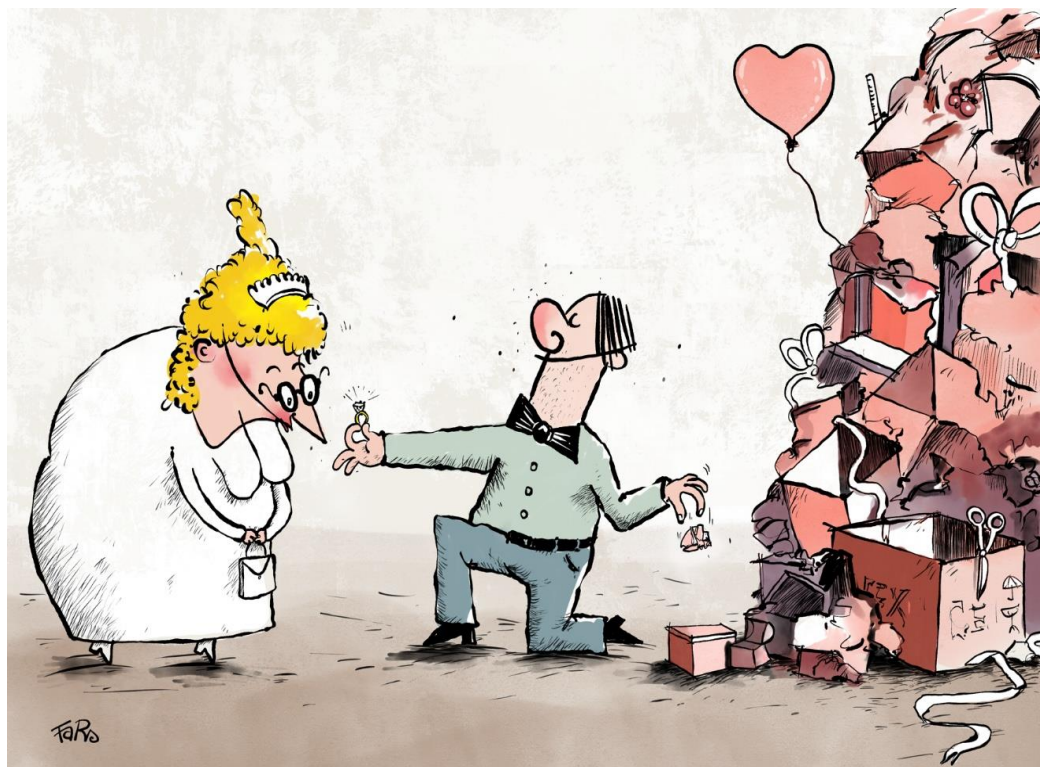
Când în lupta pentru os
A ieșit victorios,
Nu încape îndoială
Că e meșter... la-„nvârteală”!

UNUI CANDIDAT LA PRIMĂRIE

Știm cu toți că-i o fosilă
Ce-și urmează interesul,
Vrând din nou să fie-alesul
Ca să-și mai ridice-o... vilă!

CELOR ALEȘI DE NOI

Suntem martori an de an
Că toți sunt pământ și apă,
Ei nimic nu fac, se sapă
În bătaia pe... ciolan!

Sergiu Fărcășanu

Valentin David

*De primăvară***STRATEGIE DE MARKETING**

Că Paștele l-au inventat
E foarte evident, evreii,
Având un scop premeditat:
Să-și vândă ouăle și mieii!

VEȘNICA POVARĂ

Cristosul nostru, cel nazarinean,
E condamnat la un etern măcel:
Îl răstignim în fiecare an...
Și-l înviem, să mai tăiem un miel!

MINUNE DE PAȘTE

După ore de amor nebun,
S-a mărit inopinat șeptelul,
C-a plecat o capră de Crăciun...
Și de Paște, a venit cu mielul!

CU CIOARA VOPSITĂ

Iepurașu-i arestat,
Și ținut în carantină:
Cică ar fi plagiat...
Niște ouă de găină!

MĂRȚIȘOR MASCULIN

În prag de Martie-n obor,
Deși pe cap am părul sur,
Mi-am pus pe piept un mărțișor...
Legat cu o femeie-șnur!

MĂRȚIȘOARE CU DEDICAȚIE

La al soției piept găsi,
Surprizele cu carul:
O inimă, trifoiul și
Pe-al său vecin... coșarul!

PRAGMATISM

Iubitei, îmbătat de-amor,
În Caraibe, pe nisip,
I-am dat un fir de mărțișor...
Dar ea l-a folosit ca slip!

BUN DE AGĂȚAT

Cum soacra nu e la crepuscul,
Un ginere, politicos,
I-a dat un mărțișor minuscul...
Cu șnurul foarte lung și gros!

E VREMEA BABELOR

O spun, deși nu-mi place,
Vedere mi-e mai slabă:
De câțiva ani încoace,
Aleg aceeași babă!

CONFUZII DE MĂRȚIȘOR

Nevasta a plecat în grabă,
Căci soțul, dionisiac,
De-o vreme, și-a ales o babă,
Pe care o chema... Novac!

CERTIFICAT DE CALITATE

La babele emancipate,
Li se emite o hârtie:
Că părțile siliconate
Mai au un secol garanție!

AMBIGUITATE VEGETALĂ

Poți să greșești adeseori
Când nu investighezi discret:
Există mulți copii din flori...
Ce-s concepuți într-un boschet!

Teodora Pascale

Poezii

Iriși

Doar o clipă în plus lasă-ți ochii să doarmă,
Sunt în lacrima ta, nu risca să mă pierzi,
Te-am vegheat de năluci și-a coșmarelor larmă,
În Infern am căzut pentru irișii verzi.

Trupul gol îți dezmierd, mă strecur prin celule,
Tu, un vortex nebun, mă atragi, mă supui,
Ori încerci să-mi rescii ale vieții formule,
În matrice de vis inima să îmi pui.

Ești oceanul de foc ce-mi inundă trăirea
Și în tine mă pierd, ca un val răzvrătit,
Nu știam că-i așa de frumoasă iubirea,
E carnală și grea, un supliciu dorit.

Chiar de pare ocult, nu se poate descrie,
Dar chimie avem, sunt metalul tău rar,
Sau golemul de lut ce așteaptă să-nvie,
Pentru tine, păstrat sub un tainic altar.

Te mai rog doar atât, nu-ți întoarce privirea,
Timpul trece, tăcut, ne abate din drum,
E un gest nebunesc că sfidăm nemurirea?...
Te implor, nu pleca, sunt prea singură-acum!

Vis în doi

Când vii, pribeag, să întomnezi în mine,
cu ochii triști și tâmplele brumate,
purtând în tolbă visele damnate
și-mi ceri să fiu a ta – cu simplitate,
eu îți răspund, ca-ntotdeauna: „Bine.”

Când tu mă prinzi în verdele privirii,
eu te-nconjur, foșnind ca o pădure
de albi mesteceni... Umbrele obscure
ce mințile ar vrea să ți le fure,
dispar, în fața noastră și-a iubirii.

La rândul tău, mă înfrunzești de parcă
o dulce Pasăre a Tinereții,
un punct minuscul sus, pe cerul vieții,
găsește drumul prin regatul ceții,
în cuibul inimii să se întoarcă.

Și iată-ne captivi în plasa sorții,
cu dragostea, avere și povară,
schimbând o toamnă gri în primăvară,
uitând că în fundal se desfășoară
un ritual de neoprit, al morții.

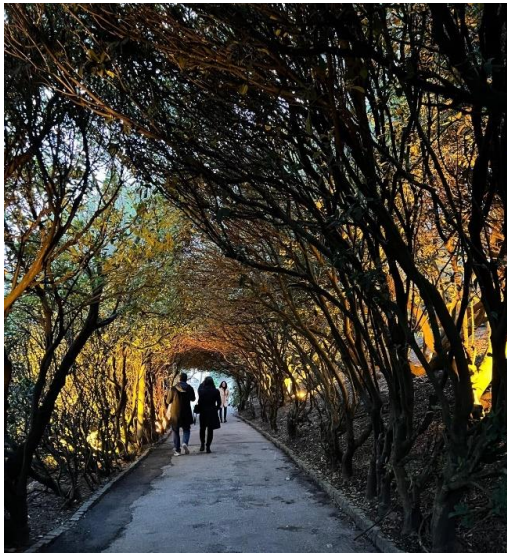

Foto – Laura Lungescu

Camelia Ardelean

Poezii

Sonet supărat

*E rău de tot cu limba să te cerți –
Nu cea de la pantofi sau de la ceas,
E vorba de gramatica-n impas,
Stâlcită mai ales între coperți,*

*De câte-un autor c-un ego cras,
Cu neuronii palizi și incerți,
A cărui neatenție o ierți,
Când tare e în artă, nu în... glas.*

*Metaforele-adesea sugrumate
Se zbat cu greu pe pagini, să reziste;
Hilare, învechite sau umflate,*

*Te fac s-ascunzi un hohot în batiste
(Poetul n-a fumat, dar sunt „fumate”),
Pe scena de.... carton se cred artiste.*

Am cunoscut cândva...

*Am cunoscut cândva un narcisist,
Era superb și mă iubea teribil;
Sărac lipit, dar îmi părea „iubil”,
Căci observa adesea că exist.*

*S-a pripășit la mine-n dormitor,
Cu o sacoșă plină de bulendre,
Și l-am lăsat să-și facă-ades din mendre,
Când ne iubeam, pe masă ori covor.*

*Îi pregăteam gogoși sau cafeluță,
Îl îmbăiam în plante și-l masam;
Se tolănea ca un hipopotam
Pe patul gol, cu romu-ntr-o sticlută.*

*Dar zi de zi era tot mai absent,
L-am prins flirțând pe Facebook cu pipițe,
Le oferea superbe garofițe,
Culese de pe Google, imprudent.*

*L-am „invitat” la mă-sa de îndată;
Mi-am cheltuit rezervele pe-un bou,
Ce-n patru luni nu mi-a adus cadou
Decât vreo doi covrigi și-o apă plată...*

Sergiu Fărcășanu

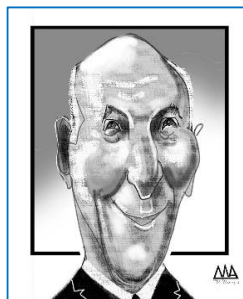
GALERIA MEMBRILOR CENACLULUI „HOHOTE”

Nelu Vasile

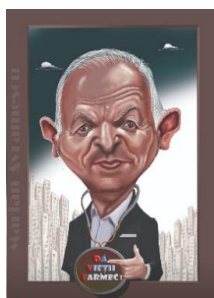
Grig M. Dobreanu

Nicolae Dragoș

Doru-Mihai Lungescu

Doru V. Fometescu

Janet Nică

Laura Lungescu

Luminița Săceleanu

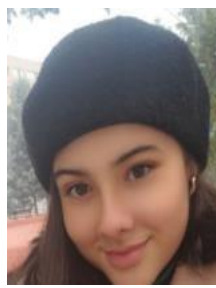
Geo Filiș

Cornel Munteanu

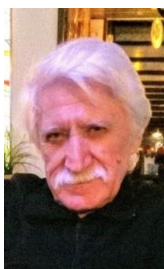
Calotă Rodica

Alexandra Surupăceanu

Antonia Prunariu

PIF Vasilescu

Gigi Bușe

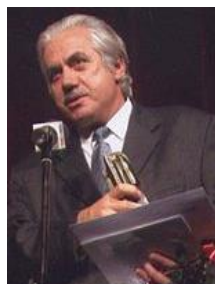
George Drăghescu

Grigore Lupescu

Ana Ionele

Valeriu Butulescu

Arina Calotă

Cecilia Gurgui

Andreea Tudorescu

Spațiu pentru noi umoriști.

Luminița Săceleanu

GUVERNANȚII MAI ÎNVAȚĂ ÎNCĂ

Cei care ne conduc ne-au informat
Că vor veni și vremuri mult mai dure,
În loc să facă legi s-au conformat
Și-nvață de la alții cum să... fure.

VIN VREMURI GRELE

Timpul trece, vremuri vin,
Guvernanții intervin,
Greul tot mai tare-apasă,
Unul altuia-și dau pasă.

DESPRE VICII

Când la terasă-n centru, le citesc
Vreo epigramă bună, despre tare,
Se-amuză și pe râs mi se chitesc,
Doar unii, că ceilalți nu sunt în stare.

VICEVERSA

Cu tații adversari – partide diferite –
Mereu se întâlneau în spații mai ferite,
Părinții lor voind să-ncheie controversa,
Demisionând din funcții, făcură viceversa.

HAI CU DOAMNE-AJUTĂ!

Nu știm la ce să ne-așteptăm,
Degrabă, hai să ne-ndreptăm!
Hristos, atunci când a-nviat,
Doar pe cei drepți i-a „grațiat”.

SĂNĂTATE NU-I DE-AJUNS

Urarea ta-i pe jumătate
De spui doar simplu: „Sănătate!”,
Ne așteptăm să intervină
Și o protecție divină.

VEDETISM

E frumoasă, bat-o vina,
Când apare în rochiță,
Doamne, mare ți-e grădina
La ce scoate pe guriță!

EA ȘI EL

La-nceput, când îl iubește,
Sănătatea i-o dorește,
Mai apoi, după vreo ceartă,
Sacul de „urări” deșartă.

FEMEIA-LIDER

Femeia azi se profilează
Ca lider în orice resort;
Isteață e și excelează,
Având în spate și-un consort.

EGALITATE

Umblă vorba că bărbatu-i capul,
Când femeia mintea îi sucește,
Face cum vrea ea, înghite hapul,
Dar și el primește ce dorește.

ÎN FAMILIE

Un bărbat e stâlp în casă,
Iar femeia – temelia;
Unul de-i plecat de-acasă,
Sufală vântul coșmelia.

UN EPIGRAMIST UITUC

Cum se gândea la epigramă,
A și uitat de mărtișor;
Dar nu a fost o mare dramă,
C-a fost pe fază-un... *verișor*.

Grig Dobreanu

ORICE MINUNE...

Feciorelnică și castă,
L-a lăsat fără ripostă,
El a luat-o de nevestă
Și-a aflat că scumpa... costă.

EPIGRAMA –

O POEZIE NETERMINATĂ...

Poeta a făcut lumină
Cum epigrama o pricepe,
Ca pe-un poem ce se termină
Chiar înainte de a-ncepe.

ELECTORALĂ

Partidele jură că mult ne iubesc,
Chiar dacă afară e vifor și ger;
Dar când arde gerul, tot ce reușesc
E doar să ne lase... cu dragostea-n cer!

VREME BUNĂ

Vine, vine-n primăvară,
Dar nu-i veselă deloc,
Căci în loc de flori, pe-afară,
Cresc... facturile la bloc.

GHIOCII DE ASFALT

Vine zvon de primăvară,
Ghiocelu-i cam zbârcit,
Iar în „jungla” de prin țară,
Totu-i scump și otrăvit.

CURĂȚENIE GENERALĂ

Lipsurile să le dreagă,
Scormonesc prin buzunare,
Dar ce-au strâns o iarnă-ntreagă,
S-a dus pe... „recalculare”.

ÎN POLITICĂ

„Răbdați, popor!” ne strigă, de sus, de la tribună,
„Că viitoru-aduce un pom cu multe poame!”
De-o să răbdăm o viață întreagă „împreună”,
El are vile multe, iar noi... răbdăm de foame.

PĂRINTELE EUROPEI –

MACRON

S-a-nsurat, de bună seamă,
Cu-o femeie minunată,
Ce putea să-i fie mamă,
Ba, de te gândești, chiar... tată.

BLACK FRIDAY LA TIGĂI

Ne promit câte-o scutire,
Dar întâi, plini de dispreț,
Le aplică o scumpire,
Și le dau... la suprapreț.

POLITICIANUL ROMÂN

Nu-l mai cred, chiar de pretinde,
Ca un om descurecăreț,
Cum că „cinstea nu se vinde”,
Când depinde doar de preț...

CE E FEMEIA???

Un ideal însuflețit,
Îmbogățind al vieții caier;
„Te iei” de ea – ești nesimțit,
Iar dacă „nu te iei” – ești fraier!

IUBIREA DE SEZON

Vine, vine primăvara,
Dragostea-i ca la tarabă,
E mai „scumpă” domnișoara,
Dacă ai „mașină” slabă.

Rodica P. Calotă

Mărțișorologie aplicată

A venit iar perioada aia din an în care bărbații intră în panică, iar femeile dezvoltă brusc competențe logistice de general NATO: 1 Martie.

Mărțișorul, simbol delicat al primăverii: Un șnur roșu-alb care, conform tradiției, „se poartă în piept”. În teorie, dar, în practică, ajunge la gât. Pentru că în piept... unde? Peste geacă? Sub geacă? Pe sutien? Pe tricou? Pe suflet? Noi, românii, avem o relație specială cu mărțișorul. L-am transformat din simbol al reînnoirii într-un test de durabilitate textilă. Am găsit un „citat” celebru din folclorul urban: „Mărțișorul nu se poartă, se suportă.” Și altul, din școala realistă: „Primăvara începe când nu mai știi unde să mai agăți șnurul.” Șnurul ăla... două fire împletite. Roșu și alb. Simbol al vieții, purității, renașterii. Sau, cum ar zice un epigramist contemporan: „*Alb e firul auster, / Până ce nefericitul / Ți-l plantează la rever, / Îți distruge tot outfit-ul.*” Adevărul e că mărțișorul la gât e forma sinceră a tradiției. Nu mai mimezi eleganța. Îl pui ca pe o medalie. Ca și cum ai fi fost decorat pentru „Merite deosebite în supraviețuirea lunii februarie”. Și există tipologii: Există mărțișorul minimalist – o buburuză mică, decentă, dar și cel maximalist – potcoavă, coșar, trifoi, inimă, două cristale Swarovski și un mesaj: „Să-ți aducă noroc!”. Îl pui la gât și arăți ca un brad de Crăciun care a prins *internship* la primăvară. Am auzit și bancul ăla clasic:

- De ce se poartă mărțișorul la gât?
- Ca să vadă toată lumea că ai fost sponsorizată.

Și cel mai sincer adevăr vine din epigramă: „*La gât îl pun, că n-am ce face, / Că-n piept e locul plin deja / De stres, facturi și alte cioace / Și-un șnur în plus ar deranja.*” Și partea mea preferată e competiția tăcută dintre mărțișoare. Femeile intră într-un fel de expoziție ambulantă.

- Vai, ce frumos e al tău!
- Mulțumesc, e *handmade*.
- Al meu e ediție limitată.
- Al meu e de la un târg autentic, eco, spiritual, cu vibrații.

În realitate, toate sunt făcute în aceeași fabrică unde probabil cineva a zis: „*Hai să punem și un unicorn anul ăsta, să vedem dacă ține tradiția.*” Și să nu uităm presiunea masculină. Bărbații, pe 28 februarie, sunt într-o cursă contra cronometru demnă de filmele de acțiune. Intri în supermarket și vezi 200 de modele. Alegi la întâmplare. Pentru că știm cu toții regula nescrisă: „*Nu contează ce mărțișor oferi. Contează să fie multe.*” Iar când ajunge la gât, șnurul devine un fel de Wi-Fi social. Semnalizează: „*Sunt apreciată.*” „*Sunt validată.*” „*Am primit minim trei.*” Și cel mai ironic lucru? După o săptămână, toate ajung într-o cutie. Cutia Mărțișorului Etern. Unde se duc să mediteze la sensul existenței lor. Pentru că, în final, mărțișorul nu e despre șnur. E despre tradiție, despre gest, despre atenție. Și despre faptul că, indiferent unde îl pui – la piept, la mână sau la gât – el reușește să facă un lucru extraordinar: să transforme un obiect de 5 lei într-o problemă strategică națională.

La mulți ani de 1 Martie! Și purtați șnurul responsabil: poate genera conflicte transgeneraționale.

Doru-Mihai Lungescu

ADMIRAȚIE

Vecina mea cu părul creț
E o comoară însemnată,
Ba chiar aş spune fără preț...
De n-aş plăti-o câteodată!

OPȚIUNE

Nu l-aş da pe Dragobete
Nici pe zece Valentini,
Că e zilnic după fete...
Și am vreme de vecini!

MUNCA PE TIMP DE IARNĂ

Ajunse-n pat c-un târgoveț
Pe trei parale și-o friptură,
Domnița a ținut la preț...
Dar nici să-nghete pe centură!

CONFESIUNE

Cum treaba n-o să meargă bine
Și vom avea un trai sinistru,
Aș emigra în țări străine,
Dar nu cât încă-s... Prim Ministru!

NEGOCIERI DE PACE

Întrucât, de-o vreme-ncoace,
Greii lumii, jubilând,
Cer negocieri, de pace...
N-o să prea vorbim curând!

ÎN RAPORT CU ÎNSUȘIRILE

Soția-i „soare”, șefa „sloi”,
Iar pe vecina de la doi
Am botezat-o „sănătate”...
Că-i cea mai bună dintre toate!

1 APRILIE ROMÂNESC

O zi în care ne oprim
Din traiul nostru ca infernul
Și toți, dar toți ne păcălim...
În rest o face doar guvernul!

CRIZA ȘI PAȘTELE

Cât de rău ar fi în lume,
Eu, în aniiăștia grei,
Iau un miel, ca-n vremuri bune...
Doar că-l mai împart cu trei!

PREȚUL REFORMEI

Cred, strivit de-așa dispreț
Și de zilnice nevoi,
Că reforma are-un preț...
Însă nu e pus de noi!

ROMEO ȘI JULIETA LA MIZIL – CRONICĂ

Două suflete virgine,
Adorându-se plenary,
Și părinți ce le-ar susține;
(Din fotoliul de primar!)

POSTELECTORALĂ

La Guvern e tărăboi,
S-a scumpit în țară totul
Și se-anunță taxe noi;
Chiar atât ne costă... votul?

PROPORȚII

Din zestrea mea de sănătate,
Tutunul, munca și beția,
Au ros aproape jumătate...
Din cât a ronțăit soția!

Geo Filiș

PRIMELE MELE CREAȚII

În alte vremuri de bejenii,
Pe când era cam mare teama,
Dând nas în nas, și sunt decenii,
Mi-a dat binețe epigrama.

TRISTEȚEA

Mai rău ca taxa dată-n vamă,
Al bravilor pungăși gheșeft,
Trăiești, așa, un fel de dramă,
Când orice prost se dă deștept.

PE ARCA BIBLICĂ

Privind la frunza ce-o purta madam,
Neîndoielnic, Noe, salvatorul,
Luându-i și pe Eva, și pe-Adam,
Îl delectau și-amorul, și umorul.

Sergiu Fărcășanu

BUSTURI

de PIF Vasilescu

George Zarafu

Ștefan Manea

Viorel Martin

Cornel Munteanu

MĂRȚIȘOR

Fiind ei prieteni buni,
El i-a pus un mărțișor,
Care-exact la nouă luni
A deschis un ochișor.

APRECIERE

Că-i nevastă sau iubită,
Să ridici în slăvi femeia
Face viața împlinită,
Doar rotind în broască cheia.

FETELE

Când aveam treizeci etate,
Veneau multe nechemate.
Iar acum, la optzeci de-ani,
Mă refuză și cu bani.

AZI

Mă gândesc eu, bunăoară,
Faptul este evident:
Că bărbații, azi, se-nsoară
Cu mirese... second hand.

MERITUL TRÂNTORULUI

Șefă e, în stup, regina:
Face legea cu putere;
Cât de harnică-i albina,
Fără trântor, n-are miere.

VÂRSTA

Când de vârstă ești prea mic,
Nu prea știi să faci nimic;
Iar când ești deja-n etate,
Nu mai poți să faci de toate.

SCHIMBARE

Le-am iubit cincizeci de ani
Și conta doar sentimentul;
Toate-mi cer acum bani –
S-a schimbat regulamentul?!

PIF Vasilescu

Nicolae Dragoș**SECRETELE COALIȚIEI**

Coaliția-i perfectă,
Ce-au vorbit, cum vor respectă,
Bine știu ce se cuvine:
„Zici ca ei, faci ce-ți convine!”

AUTOCRITICĂ

L-am lăudat,
Dar cu măsură,
Și, supărat,
De-atunci mă-njură.

AUTOSATISFĂCUTE

Lor nu le stă în cale vreun obstacol,
Un fel de dat e amândurora;
Se dă de-o viață soacra în spectacol,
În bărci, de la o vreme, se dă nora.

DUPĂ OPERAȚIE

În rana proaspătă, cusută,
Penseta poate s-a uitat,
Un plic, povestea-i cunoscută,
Vă garantez... nu s-a-ntâmplat!

STRATEGII CONTEMPORANE

Dacă dai cu stângu-n dreptul
Sper să nu uiți că-nțeleptul
Te-a somat: „Nu fi nătângul,
Mai dă și cu dreptu-n stângul!”

JOCURI DIN GÂND

Alergau urmând un gând,
S-au trezit urcând căzând,
Alteori, căzând urcând,
Cad din puț în lac, râzând.

BOGAT ÎN REGIMURI

Mi se recomandă iar
Strict regim alimentar,
Dar mă duce în Infern
Cel dictat de la Guvern.

DOCTORUL ȘI PACIENTA

Privindu-i îndelung făptura,
I-a cam crescut temperatura,
Ei nu i-a fost greu să priceapă
Cu o injecție să-nceapă.

REȚETĂ CERTĂ

Cu ochi albaștri, că-i seducător,
Să se convingă ei i-a fost ușor
Și pentru cel mai bun medicament
Ea a recurs la doctor permanent.

EPITAFUL DE IERTARE

Acum, când am ajuns sub cruce
Și văd că drumu-n Iad mă duce,
Sper să-ntâlnesc dușmanii mei
Și să ajung șef peste ei.

CONFESIUNEA UNUI ALCOOLIC

Îți spun, și sper să te și bucuri,
Că nu pot fi eu în măsură
S-arăt cum adevăruri tulburi
Le limpezești prin băutura.

EPIGRAMA

E strașnic fulger sau blând bici,
E val de vorbe, viu tumult,
Când poți de poanta ei să zici:
„E ce-i scris sus și mult mai mult!”

Janet Nică

VINE PRIMĂVARA

Se-ntorc lăstuni, privighetori
Și vrăbii, semn de primăvară,
Și berze, rândunici, cocori...
Fazanii n-au plecat din țară!

1 MARTIE

Bucurie, sărbătoare,
Mărțișoare, mărțișoare...
Cu femei frumoase-n jur,
Astăzi, totul merge... ȘNUR.

ZIUA PĂCĂLELII

Întâi aprilie-i poveste
De spus în snoave și prelegeri,
Căci ziua păcălelii este,
Cu-adevărat, când sunt alegeri!

1 APRILIE, ZIUA PĂSĂRILOR PRIMĂVARĂ, PRIMĂVARĂ

Pe plaiul nostru strămoșesc,
Atâtea păsări ciripesc,
Dar și vecinul, tip chefliu,
A ciripit, de când îl știu!

TRADIȚIE PASCALĂ

De Paști, știindu-mă cu har,
Am spus că vreau s-ajung primar
Și, din reflex, imediat,
Amicii m-au... încondeiat!

MUNCI DE PRIMĂVARĂ

Primăvară, flori, lumină,
Vremea ierbii, a urzicii,
Unii sapă prin grădină,
Iar epigrafiștii-amicii...

IARNĂ PRELUNGITĂ

E primăvară-n calendar,
Nu însă și-n realitate,
Cum banii una sunt, pe ștate,
Și alta sunt... în buzunar.

PRIMĂVARĂ

În mai, când încă-s fragi și mure,
Pe când pelinul e mărunț,
Ne ducem, pașnici, la pădure...
Copacii însă nu mai sunt!

A FOST ODATĂ CA NICIODATĂ

Aveam aici, odată, rai,
Cu miorițe, cu talangă,
Iar, din pădurea de pe plai,
Nu-l mai avem decât... pe Creangă!

ELEVII ÎN EXCURSIE LA PĂDURE

Cum intrară în pădure,
În răcoarea ei domoală,
Începură să înjure
Și să țipe... ca la școală.

SĂRBĂTOARE ÎN PĂDURE

Pădurea a primit un val
De oameni, aerul să-i soarbă...
A fost un mare festival
La iarbă verde!... Care...iarbă?

CAUSA CAUSORUM

Știu că vremurile-s crunte,
Dar, gândind ca pământean,
Nu mai sunt păduri pe munte,
Căci românii dorm... buștean!

PIF Vasilescu

EROICE TIMPURI STRĂVECHI

Străbunii daci cântau, se veseleau,
Trecând din viață în eternitate,
Dovadă că și-atuncea petreceau
Lungi perioade... de-austeritate!

DE-ALE METEMPSIHOZEI...

Mereu m-a fascinat o întrebare:
Nu zburdă-n jurul meu, la o adică,
Prin ezoterica reîncarnare,
Vreo divă-n chip de găscă or pisică?

REVEDERE DUPĂ 20 DE ANI

Rămas-ai gingașa zambilă!
Te-admir că porți și azi fustița
Ce-o fluturai pe-atunci, copilă,
De-o luase razna... grădinița!

FEMEIA LA 30 DE ANI

Părea boboc de roză soața mea,
La vârsta de un șarm îmbătător,
Încât și-a tot aniversat-o ea...
Cu fast, întreg deceniul următor!

UN SOȚ DEZNĂDĂJDUIT

Trădat perfid, a vrut să se omoare,
Crunt pedepsind soția împietrită,
La vestea de coșmar, devastatoare,
Că scumpa lui amantă... se mărită!

BINEFACERILE EDUCAȚIEI

Flăcăul tatii, te previn,
Făcându-ți prețios serviciu:
Căsătoria-i un supliciu,
Iar celibatul... vezi, un chin!

SOARTA E INFLEXIBILĂ

Banal, vetust, arar băgat în seamă,
Lipsit de flamă, poantă sau antren,
La nobilul destin de epigramă
Tânjește-n taină... orișice catren!

PROPUNERE DECENTĂ

Văd epigrame-n jur, nenumărate
Și iată ce-aș propune de făcut:
Hai să le ștergem de prin cărți pe toate
Și-n voie... s-o luăm de la-nceput!

Sergiu Fărcășanu

Nelu Vasile

DISTINSULUI GRAFICIAN MARIAN AVRAMESCU

Destui or să se minuneze
De-acest grafician șarmant,
Că figurează pe simeze...
Dar nu e genul figurant!

LA PLACHETA REBUS CU BRÂNCUȘI E COAUTOR ȘI GABRIEL SARCINĂ

La placheta-mi, de nivel,
Doar un gând mă macină:
L-am inclus pe Gabriel,
Dându-mi singur... SARCINĂ!

DOAMNA GURGUI M-A INVITAT LA O CABANĂ LA MUNTE

Tismana își urmează cursu',
Pe mal e vila, o splendoare!...
Dar m-am temut, căci la intrare
Scria pe o plăcuță... URSU!

CU GÂNDUL LA RENAȘTEREA DIN SECOLELE XIV-XVI

Preocupat de-a țării soartă,
Acest guvern, cu mare artă,
Găsi la viața grea remediu:
Ne readuse-n Evul Mediu!

VREMURI ÎN EVOLUȚIE

Ierni cu derdeluș, ninsori,
Ghiocei și mărtișoare...
Apoi, vremuri schimbătoare:
Lipsuri, guvernanți farsori.

Dumnezeul sculpturii s-a născut la Hobița

(cu acrostih)

*Brâncuși cerând, ca la Hobița,
Român să moară, lângă mamă,
Academicieni de seamă
N-au vrut a-i accepta dorința.
Crunt l-a lovit atunci sentința,
Urmând printre străini s-adoarmă:
Strămoșii săi sunt la Hobița,
Iar el nu este lângă mamă.
Aleea-n Parc, lângă o Poartă,
Coloana și-a Tăcerii Masă,
Arethia le-a fost nănașă;
Si toți admiră a Lui artă,
A... Geniului de la Hobița!*

Rondelul unui redactor

(monorimă)

*Situația e tristă,
Că n-am contract la revistă...
Însă mulți mi-au zis: „Insistă!”
Și-am depus la șefi o „listă”,
Chiar și-un avocat m-asistă,
Dar starea de fapt persistă
Și situația-i tristă
Că n-am contract la revistă...
Cum șanse noi nu există,
De azi plec pe-o nouă pistă,
La Boema, la „Revistă”,
Închei „contract” c-o artistă!
Situația nu-i tristă!*

Ana Ionele

COLEGILOR DIN „HOHOTE”, ÎN LUNA LUI MARTIE

Știu că nu vă e ușor
– În Cenaclu-s multe dame –
Deci... în loc de mărtișor,
Puneți șnur la epigrame.

MĂRTIȘOARE HOHOTITOARE

Doamne dragi și domnișoare,
Știu că dați în clocote,
Hai, veniți la mărtișoare...
Le citiți în „Hohote”.

ANOTIMP FĂRĂ LOVELE

Flori și găze, zumzet, soare,
Primăvara asta-i rai,
Te îndeamnă la plimbare
Ai și poftă... bani nu ai!

DE LA 1 MARTIE PÂNĂ LA 8

Nu sunt pretențioasă, zău!
Nu vreau nici rujuri, oja, fard,
Să-mi lași pe mână, dragul meu
O oră, două... și un card.

SENTIMENT AMBIGUU

Frumoasă-i primăvara, nu-i tăgadă!
Îmi curg flori în trup, mă năpădesc,
Se-nalță ghiociei de sub zăpadă,
Și cald, la mine-n tâmple înfloresc...

UN MOTREAN, DUPĂ IARNA DE-ASTĂ IARNĂ

Primăvară, rai senin,
Te salut și mă înclin!
Bucuros sunt de căldură,
Sper că nu ne tai factură!?!

Rânduneii mofturoși

Într-un cuib de rândunică
Stau la masă trei puiuți
Le-a adus a lor mămică
Câțiva licurici micuți.
Stau cu gurile căscate
Guralivii flămânjoși
Nu vor să mănânce, frate
Licuricii cei gustoși.
De ce sunt ei reticenți
Și nu gustă-o bunătate?
Că nu vor, fosforescenți,
Să lumineze în noapte.

– Ia, nu vă mai alintați,
Zise mama rândunică,
Licuricii nu-i mâncați,
Nu mai vedeți voi păpică!
... Și-și luă zborul peste sat.
În ăst timp o vrăbiuță,
De pe gard făcu un salt
Umplându-și gusa peștriță.
Puișorii lăcrimară,
Licuricii nu mai sunt...
– Vai de noi! Cu burta goală
O să ne culcăm acum.

Cecilia Gurgui

Muncitorul „cu ziua”

*O lucrare contractată
Stă demult neterminată.
Meșterul plătit „la zi”
N-are chef a isprăvi.*

*Trecea ziua, lua banul
Ce se bucura „golanul”!
Și făcându-și punga groasă
Se gândi să-și facă-o casă.*

*Voi lua oameni „la lucrare”
Și-o să-mi fac o casă mare;
Dacă banii îmi lipsesc,
Tot „cu ziua”-o să muncesc.*

VORBE GOALE

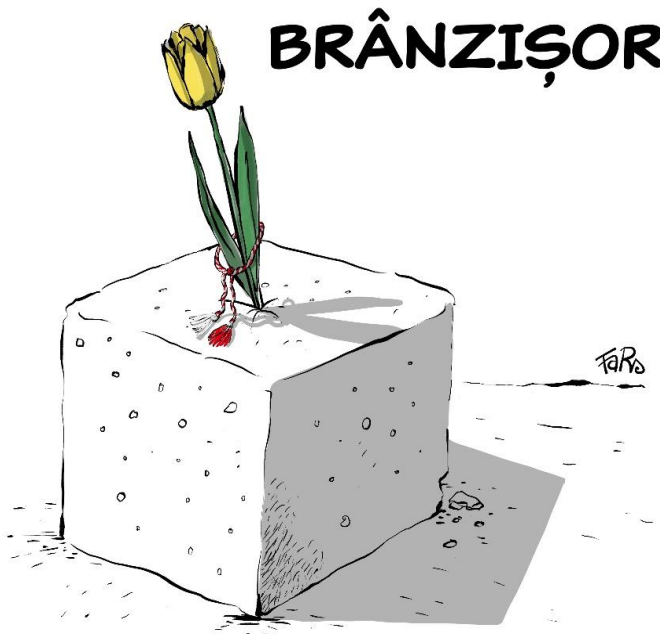
Vorbe multe, -alunecoase,
Pompoase, lăudăroase,
Dar când cauți miez în ele
Dai de-un creier... cu sechele.

FUNȚIONARUL LA STAT

Un funcționar la stat are o preocupare:
Cu problemele-a luptat, să le-ascundă în sertare,
Ba prin unul, ba prin altul, e atent și consecvent,
Iar la ora de plecare este foarte vigilent.

LAS` CĂ MERGE ȘI-AȘA

Zici că ușa isprăviși?
E de-un colț mai sus, văzuși?
– Ete na ! Nu-i treaba mea....
Las` că merge și-așa!

Sergiu Fărcășanu

Adriana Săvescu**Exerciții epigramatice****DORINȚE NEÎNȚELESE**

I-a luat o floare și un măștișor,
Ca orice soț atent cu-a sa soție,
Fără a ști că ea voia covor
Și lustră nouă în sufragerie.

METAMORFOZĂ

Mi se plânge un confrate:
Domnișoarele-s ciudate;
Ele-s dulci, dar măritate
Se prefac în scorpilii toate.

TEME CU PROBLEME

Văzându-l supărat, au insistat
Și, cu răbdare, au aflat problema:
Fiindcă internetul a picat,
ChatGPT nu i-a mai făcut tema.

FAMILIA ȘI ȘCOALA

Mama fetei, insistentă,
Dur negocia la școală:
Să n-o lase corigentă,
Că o face... profesoară!

PREGĂTIRE PENTRU EXAMEN

Deși abia silabisește
Și deseori greșește-n scris,
ChatGPT îl pregătește,
Ca să ajungă cel „admis”.

REFORMĂ ÎN EDUCAȚIE

Punând în joc inteligența,
Învățământu-au reformat:
Chiar dacă nu și-au dat licența,
Au obținut un doctorat.

EXPLICAȚIE

Pentru că toți îl acuză
Că a plagiat, târziu,
A găsit și el o scuză:
„Cărțile din cărți se scriu.”

Exerciții fabulistice**Curtezanul**

Într-o zi de vară, într-un lan de grâu,
Macul sta de vorbă cu o sânziană
Ce-și purta cosița blondă, pân' la brâu,
Mândră și-nflorită precum o maramă.

– Spune-mi, floare dragă, de ce te-ai gătit
Cu haine de firmă ce-ți întorc privirea?
Așa elegantă unde ai pornit?

– Ce îți pasă ție? Asta îmi e firea.

– Nu ai vrea cu mine să te însoțești?
Eu vreau o nevastă bună și frumoasă.
Sunt timid, dar dacă tu mă îndrăgești,
M-aș bucura tare să îmi fii mireasă.

– Tu visezi, băiete! Este în zadar.
Prea roșești ușor și nici gând să-ți treacă;
Ești un papă-lapte când vântul hoinar
Petalele-ți smulge și capul ți-l pleacă.

Până către seară s-au tot războit,
Însă sânziana, ca să îl împace,
L-a chemat la nuntă, că s-a logodit
Cu soarele care să-nflorească-o face.

Asta-n lumea noastră se întâmplă des.
Unii-au în vedere numai interesul,
Însă dacă fetei inima-i dă ghes,
Unu-i curtezanul, altul e alesul.

Vasile Gogonea

FARISEUL

Pretindea mereu că poate
Face orișice îi spui,
Dar de vrei să-l pui la toate...
Doar la muncă să nu-l pui!

A ZIS GOLANUL

Ca s-arate și la anul
Că are pornire cultă,
«Gogonea» mi-a zis golanul
Cu horticultură multă!

VINDECĂTORUL

Doctorul a prins momentul,
Dând rețeta unei dame,
Să-i prescrie tratamentul
Doar cu niște... epigrame!

SCRIITOR, NEVOIE MARE

El scria-ncercând să-nvețe,
După chef și după toane,
Și-a ajuns la bătrânețe
Scriitorul de... vagoane!

CU DESTINAȚIE

Ca să fie demn de luat în seamă,
A „comis” și el o epigramă,
Prezumându-se că-i însuși Cincinat,
Chiar Lungescu... actualizat!

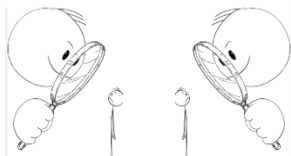
RĂMAS BUN...

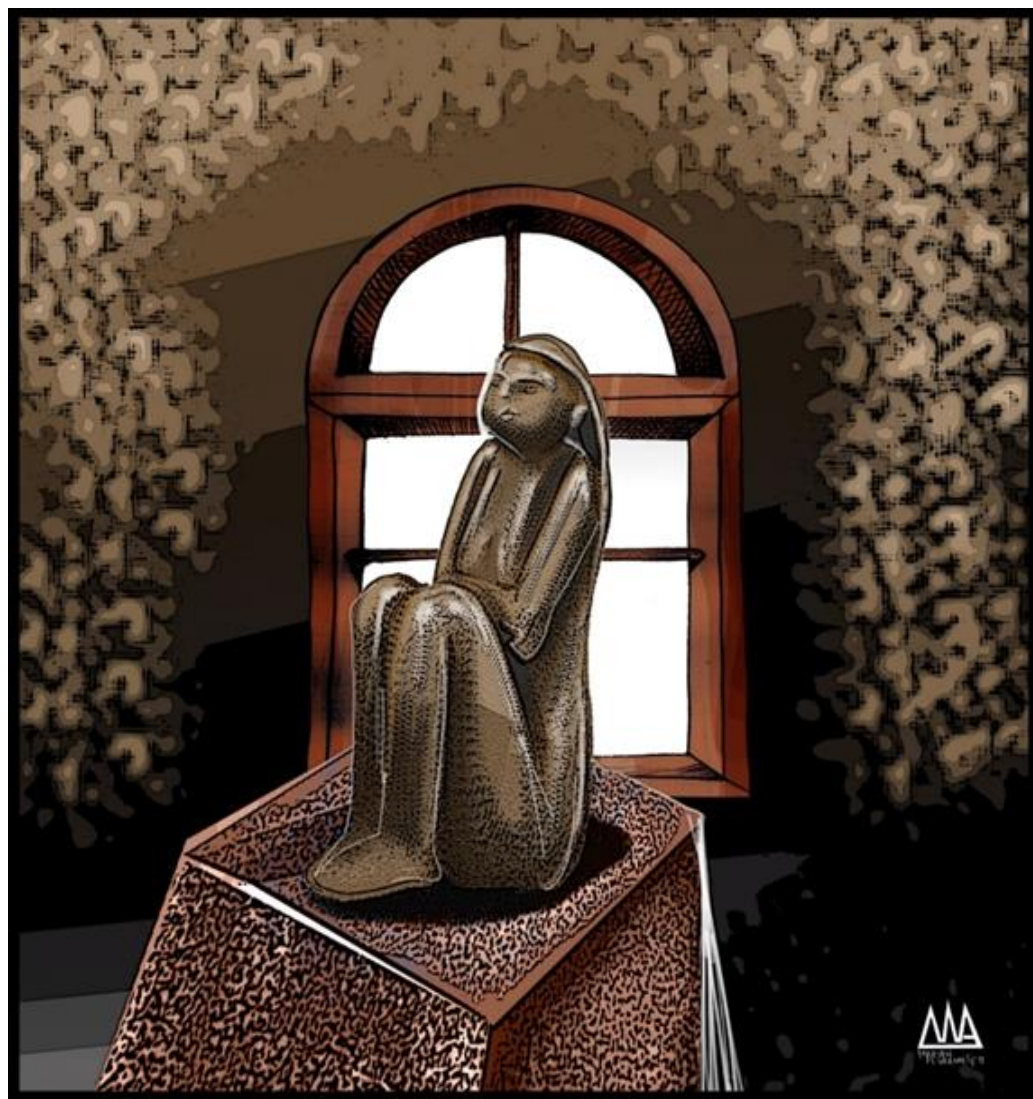
Din „povestea vorbii” mele
Consecințe multe nu-s,
Pentru că din toate cele
A rămas... ce nu s-a spus!

Doru Fometescu

DIFERENȚE DE PROFIL

El nu și-a făcut niciun soclu,
răsare precum... o Coloană,
și vede chiar fără binoclu
eroarea când e „dolofană”!

Marian Avramescu

Valeriu Butulescu

Pasărea măiastră

Printr-o Poartă de Lemn plecai eu în lume.
Arcul de Triumf al lui' Constandin Dulgheru,
băiatu' lui' Niculaie Brâncuș...
Un brad din Brădiceni...

De copil, dorul de ducă m-a ros ca un șarpe.
La șapte ani plecai în pribegie, tocmai în Târgul
Jiului...
Dar mama m-a adus înapoi în sat...
M-a trimis la școală, la Peștișani...
M-au pus într-o bancă de lemn,
mi-au dat o carte mare de citire....
Dar eu aveam briceagul lui Grigore la mine...
Banca era din lemn moale, de brad.
Mi s-a părut rece și neterminată.
În recreație m-am pus pe treabă.
Am sculptat o floare în scândura băncii.
Un trandafir grozav.
Cu miros de rășină.
O minunăție...

Dascălul
(o matahală fără suflet)
n-avea habar de artă.
Zbiera la mine că am stricat banca statului.
Ba m-a luat și la bătaie, nenorocitul.
Și, lucrul cel mai grav, mi-a confiscat unealta...
Am rămas fără briceag, dragii mei.
Așa că iar am fugit la Târgu Jiu.

Acolo m-am apucat de studii superioare.
M-am înscris la Academia de făcut butoaie.
Rector era un dogar,
unul Ghiță, din Drăguțești...
Acolo am învățat să închei vase,
din doage de dud, salcâm, stejar.
Lemn nobil, oltenesc.
Artă industrială, cum spun vameșii americani.
Lucrarea mea de diplomă a fost o puțină
Dar a venit mama iar
și m-a luat pe sus.
Aveam doar zece ani.
M-a trimis cu oile, pe malul Bistriței.
Biata mama! M-a căutat pe la toți negustorii din
Târgu Jiu...

Apa aceea a fost primul meu dascăl de sculptură.
Bistrița m-a învățat răbdarea de a șlefui...
Doamne, ce mai pietre erau acolo!
Parcă le văd...
Ovoidale, gestante, pline de sensuri.
Strângeam pietre șlefuite
și le așezam, după gustul meu...
Acolo, în luncă, am organizat
prima expoziție personală.
Toate oile au participat la vernisaj.

Am iernat la Hobița.
Și am umplut curtea casei cu oameni de zăpadă.
Zăpada e ușor de sculptat. și nu costă parale.
Primăvara însă mi-a topit operele.
Toată munca mea s-a dus pe apa Bistriței...
Așa că am fugit iar la Târgu Jiu.
M-am băgat ucenic la boianjerie la Mosculescu...

Însă mama avea nas bun.
Iar mi-a luat urma.
Și m-a adus iar acasă...

Nu știu de ce tot fugeam
Eu tare mult am iubit Hobița.
Am purtat-o tot timpul în inimă.
Simțeam însă în mine o chemare.
Un duh nevăzut mă împingea de la spate și-mi
șoptea:
Mergi înainte, mă Costache!
Tu nu ești făcut să prășești porumb, nici să păzești
oi...
Ursitoarele ți-au hărăzit alt drum.
Păi, dacă duhul acela mă îmboldea?
Ce să fac, oameni buni?
Mă puteam eu opune?

Când am împlinit doispe ani am pribegit iar.
De data aceasta, mai departe.
Am ajuns băiat de prăvălie tocmai la Craiova...
Cred că duhul acela, care mă îmboldea mereu,
i-a vorbit și lui Nea Costică...

Plângea și întreba de Costache al ei...

Eu am crescut pe izlaz, printre vite, oameni buni.

Franțuzește am învățat singur.

Și am muncit de mic.

Mă jucam și visam doar în pauza de masă.

Munca pentru copii este un supliciu...

Așadar, am ajuns în Bănie.

Craiova e floarea Olteniei...

Eu la Craiova m-am născut a doua oară.

Știam că acolo e îngropată pravila mea,

destinul meu norocos.

Viață de artist.

Spălăm halbe de bere, în piața gării.

Iarna, la ceasurile trei dimineața,

mă sculau birjarii și căruțașii,

să le dau vin fierț și cărnăciori...

Cărnăciori oltenești, desigur...

Nouă ani am trăit la Craiova...

Acolo am făcut o scripcă...

Una fermecată, ca flautul acela al lui Mozart.

Nici Stradivarius nu putea face una mai bună
dintr-o ladă de portocale...

O vioară adevărată

A cercat-o un lăutar de meserie,

unul Lae, din Craiovița...

Nu-i venea să creadă...

Mi-a plăcut muzica.

Cântam în strană, la Madona Dudu...

Ciobănisem o vreme, așa că îi ziceam bine din
fluieră.

Dar vioara aceea mi-a schimbat viața...

O făcusem cu sculele lui Nea Costică Grecescu, fie
iertat.

Suflet mare și simțitor.

Vioara l-a convins

că ursitoarele nu m-au trimis la Craiova

să spăl pahare.

Tare frică-mi era.

Că mișunau pe-acolo numai femei focoase...

El m-a înscris la Școala de meserii, săracul...

Multă lume bună m-a ajutat...

Nașu' Nelu Gorjanu... Epitropii de la Madona
Dudu...

Dar aveam și bursă, măi fraților!

Că, asemenea lui Făt Frumos, învățam într-un an
cât alți zmei în șapte...

Iar statul nostru românesc m-a îmbrăcat gratis...

Eram frumos, ca un ofițer!

Uniformă de postav gros, cu bumbi de alamă,
pantaloni cu vipușcă verde... Și cizme...

Cizme adevărate, măi copii...

Cizme de piele.

Ce știți voi?...

Cizmele sunt un vis,

pentru un copil care a crescut desculț...

Din lutul Gorjului am fost eu întrupat...

Hobița mi-a dat seva vieții.

Să țineți minte ce vă spun acum!

Și așa să scrieți în hârtiile voastre.

Statuia lui Brâncuși s-a turnat la București

și s-a șlefuit la Paris!

Dar modelul ei s-a cioplit la Craiova...

Apoi am ajuns la București.

Tânăr și încrezător, ca orice student...

Făceam busturi de generali români

și împărați romani.

Deveneam, din zi în zi, tot mai clasic...

Atunci m-am gândit

Haide bă, Costache,

Du-te mă, la Paris.

Și am plecat.

Pe jos, desigur,

Că e mai ieftin

Fiind tânăr, timp aveam berechet.

Când ai cizme din piele,

cu talpă de talpă,

nu-ți mai trebuie tren.

Dormeam prin poiene, pe marginea drumului...

Le-am cărat personal la Pavilion, cu roaba...

Haide, bă, Costache!

Dar nu eram singur.
 Duhul acela bun se ținea scai de mine.
 Mă păzea și mă ajuta.
 Cheltuisem ultimul gologan.
 Foamea îmi rodea stomacul...
 Stăteam întins pe marginea drumului
 și visam un mălai dospit, la cuptor...
 Și când mă uit, alături în iarbă,
 văd o pâne mare, nemțească, din grâu și cartofi.
 Pâne proaspătă, mă!
 Cum să nu crezi în minuni?

Apoi m-am trezit în fața unui lac mare, elvețian...
 Știam să înot, dar mi se udau actele.
 Mi-am vândut ceasul să-mi pot plăti vaporul...

La Paris n-am început ca student.
 Mai întâi am fost aspirant, adică bodegar.
 Trecusem iar la spălat pahare...
 Dar acum spălăm pahare franțuzești...
 Altă viață...
Je lavais des verres français...

Am cunoscut mulți românași deștepți la Paris.
 Muzicianul Enescu, poetul Pillat, pictorul Nicu
 Dărăscu...
 Erau în preajmă și băieții aceea făcători de păsări
 mecanice:
 Vlaicu, Vuia, Coandă...
 Tare s-au bucurat când le-am spus
 că și eu fac păsăruici, și încă măiestre...

La facultate m-am înscris greu.
 Era puhoi de lume, ca la moaștele sfintei
 Parascheva.
 Iar franțujii îmi cereau hârtii peste hârtii.

Aici m-a ajutat ministrul Grigore Ghica, fie iertat.
 Se cam amuzau ei, profesorii,
 de franceza mea de Hobița...
 Cu dalta însă le-am trezit respectul.
 Mi-au admis trei lucrări la Salonul de Toamnă...

absolută, fraților.

Ești pe drumul cel bun.
 Haide bă!
 Aveți dreptate, Am înnoit sculptura.
 Nu puteam dăltui întruna bărbați voinici și crupe de
 cai.
 Carne, fibră, tendoane.
 Martiri bătuți în cuie pe scânduri năclăite de sânge...
 Cadavre, cadavre și iar cadavre!
 Atunci mi-am zis: Mă, Costache, ajunge!
 Prima mea lucrare modernă a fost "Sărutul" ...
 O îmbrățișare monolitică.
 Întreg fundamental.
 Să contopești într-un bloc de marmură,
 două trupuri răvășite de dragoste...

Da, da,
 O fascinație neolitică.
 Arta primitivă era pură.
 Artiștii lucrau din plăcere, nu la comanda unor
 ministere.
 Natura era singurul lor dascăl. Nu apăruseră criticii,
 nici academiile...

Vreau să reiau tema.
 Sărutul, ca început cosmogonic.
 Voi sculpta un sărut ascendent.
 Aceea nu e artă,
 dacă nu vă înalță sufletul măcar cu un deget...
 Încă mai pot sculpta.
 Măi, oameni buni,
 N-a adormit încă muza lui Brâncuși...

Dar eu am obosit...
 Și somnul mă cheamă în noaptea lui...
 Somnul...
 Margine a uitării...
 Un început de moarte...

Nu-mi place politica,
 Politica dezbină oamenii, în loc să-i apropie.
 Ideologia mea este sublimul redus la esențe.
 Eu cred că frumusețea reprezintă echitatea

Mă întreb la ce i-ar folosi?

Fac parte din partidul oamenilor sensibili.
 O grupare politică neînsemnată, mereu în opoziție...
 Serios, duhule? La Târgu-Jiu ai văzut oi păscând
 în jurul Coloanei?
 Oi? Doamne, ce frumos!
 Foarte bine. Foarte bine
 Eu nu-mi pot imagina o Românie fără oi.
 Țara mea este cea mai frumoasă stână din lume...

Da, da! Am aflat din ziare
 În țară, opincarii au ajuns la putere.
 Măi, fraților! Eu am purtat opinci.
 Opincarii sunt oameni cinstiți, care n-au bani să-și
 cumpere pantofi.
 Am întâlnit înțelepți în opinci,
 dar am văzut și proști cu joben și monoclu.

Ce spui?
 La Târgu-Jiu au tras cu tractorul de Coloana
 Infinitului?
 Zvonuri. Nu cred. N-au cum să o dărâme.
 E bine înfiptă în pământul natal.
 N-o pot răsturna decât cu Gorj cu tot...

Poftim? Nu e suficient de înaltă?
 Mă, omule! Gorjul nu va avea niciodată ceva mai
 mareț...
 Nu are mesaj? Vreți să-i puneți în vârf un vultur, un
 soldat, o flacăra nestinsă?
 Ce vulturi, mă, ce soldați?
 Coloana este un stâlp cosmic.
 Deasupra ei nu poate fi decât cerul albastru...
 Ajunge!
 Du-te la grădina zoologică, dacă vrei să vezi vulturi!
 Piei din fața mea!
 Nu pricepi românește?
Va t'en, mouton retard! Va t'en!
 Haide, bă! *Au revoir!*

Ați auzit, fraților?
 Tipul acesta obscur vrea neapărat o flacăra
 nestinsă...
 Princesesa X pe semănătoare, cariatida puterii
 populare.

După cum gândește,
 nu se va lumina niciodată...
 Atenție! Nu lăsați sufletele obscure să se ridice prea
 sus,
 că vor confisca soarele...

Arta mea nu e pentru toți ghiordanii.
 Pățești ca Dumnezeu.
 Când te ridici prea sus, cei mici nu te mai văd.
 Te declară inexistent...
 Iertați-mă, dragii mei! Vorbesc în dodii.
 Pietricele, bine șlefuite. Esențe.

Credeți că bolșevicii vor doborî Coloana de la Târgu
 Jiu?
 Tehnic vorbind, Coloana este un stâlp de fontă și
 oțel.
 Dacă vor să o dea jos, o vor da.
 E robustă.
 Dar nu se poate lupta la infinit
 Cu puterea populară.
 Vreau să sculptez.
 Haide, bă, Costache! La treabă! Haide, bă!
 În acest bolovan alb,
 de milioane de ani doarme un vis al tău.
 Îl vei trezi tu, Costache, dalta?
 Îl vei putea elibera, de sub povara materiei de
 prisos?
 Marmura nu cedează ușor.
 Vrea să fie mângâiată îndelung, ca orice femeie...

Așa-mi trebuie! M-am înfundat în Fundătura Ronsin!
 Orice labirint se termină cu o fundătură.
 Din fericire, fundătura mea e la Paris...
 Ați auzit? Academia Română mă critică.
 Cică eu, Constantin Brâncuși, nu sunt un creator,
 nu mă exprim „prin mijloace esențiale”...
 Poate că port și eu o vină,
 Trebuia să fi întins o mână noilor guvernanți...
 Intram astfel în grațiile lor...
 Aș putea sculpta chiar acum o colectivistă,
 mulgând vacile „prin mijloace esențiale”...
 Mergeam la biserică.
 La Craiova... La București... Chiar și la Paris...

Nu, nu! Am creat sculpturi pentru orbi.
Pentru proști, niciodată!

O, Doamne! Artiștii cei mari ai țării mele trag la jug...
Jalea cioplește mineri vâjnoși, oțelari de nădejde...
Opera lui Ressu e plină de tractoare.
O, Doamne! Mi-e frică să mă întorc la cuibul meu...
Vremuri sumbre pentru o pasăre măiastră...

Îl iubesc pe Dumnezeu...
Deși toată viața m-am închinat unor chipuri cioplite.
Cum a apărut viața?
Eu cred că la început,
din nimic, Dumnezeu a sculptat Oul Primordial,
în care a pus, cu meșteșug, secretul vieții...
A lăsat acest ou pe nisip, în grija soarelui.
După care a urcat în cer, să privească...

Înainte de toate,
într-un ou se ascunde speranța altui ou.
Astfel, oul cel fragil e mai longeviv decât piatra.
Veșnicia organică trăiește tocmai în această
interminabilă omletă...
În fond, ce e Pământul, ?! Un ou divin, care se tot
învârte...

Perfecțiunea trebuie să fie născătoare.
Nu e sferică, ci ovoidală.
Eterne sunt doar formele capabile să se
reproducă...
De aceea Dumnezeu este veșnic...
Pentru că și El a avut un Fiu...
Mântuitorul.

Am mulți copii.
I-am făcut din lut.
Le-am suflat în nări și le-am dat viață.
Îi găsiți prin toate muzeele lumii...
Sunt copiii mei,
spirit din spiritul meu și al neamului meu
...
Am fost un om credincios...

planetar...

De obicei, făceam lucruri simple...
Când Părintele citea în fața Altarului, aprindeam
lumânarea la sfinți.

Dădeam cădelnița, trăgeam perdeaua...
Tatăl mamei a fost diacon...
Eram grav bolnav, într-un spital elvețian.
Acolo am făcut un crucifix minunat.
Și Dumnezeu m-a răsplătit tot cu o minune...
M-a vindecat...

Ai dreptate, duhule!
Trebuie să tai odgonul...
De mic copil am fugit mereu...
Sunt un copac fugar...
Mă cheamă înapoi rădăcinile.

Vreau să plec.
M-am săturat de Paris
Vreau la mine acasă.
La Târgu Jiu... La Hobița...
Înapoi, în pădurea copilăriei mele...
N-am mai fost acolo de zeci de ani...
Nu mai pot să aștept.
Casa mea a căzut în paragină.
Gardul e la pământ...
Buruienile au năpădit ograda...
În livadă, s-au uscat vișinii și merii...
La crucea mamei, doar vântul plânge...
Am luat o hotărâre, dragii mei.
Plec la Gorj
Și nu mă voi întoarce niciodată...

Ce sunt eu?
O virgulă între două veșnicii...
Sunt fir de nisip, dar fără mine, mai gol va fi pustiul,
Un pui norocos de țaran, asta am fost.
N-am avut acces la spiritul lumii,
dar l-am căutat peste tot.
Și până la urmă l-am găsit.
Pentru că nici piramidele nu sunt eterne.
Și nu vor dăinui mai mult decât postamentul lor

să înfrunzească...

Strămoșii mei din Brădiceni
 au fost mai înțelepți decât egiptenii...
 Ei își făceau sicrie de brad, nu sarcofage.
 Nu poți înșela moartea, ascuns într-o ladă de
 piatră...

În fond, ce e viața?
 Dragoste, contemplație, eliberare...
 Gata! Am iubit și am contemplat destul.
 A sosit vremea să mă eliberez...
 Vârsta amăgirilor a trecut.
 Deasupra nu văd nimic.
 Doar coaja albastră a oului ceresc.
 E timpul să plec.
 Să-mi fac pernă din oasele mamei mele...
 Dalta, o iau cu mine...
 Voi sculpta și Dincolo.
 Vreau să fac Raiul și mai frumos...

Străinii m-au acceptat repede...
 Dalta știe să vorbească fără dicționar.
 În artă trebuie să îndrăznești.
 Am găurit din lateral un craniu de lemn.
 I-am spus „Socrate”...
 Așa trebuie să fie urechile unui filozof!
 Minte luminată are cel ce-și deschide larg ferestrele
 spre lume...
 Aceasta e arta, oameni buni...
 Să faci lumea să vadă frumosul invizibil.
 Arta este în primul rând fotosinteză...
 Un covor de nuferi...
 O mare de flori, înălțată din noroi și lumină...
 Mi-am zis: Haide, bă Costache!
 Caută-ți drumul tău!
 Dă-i dracului de maeștri!
 Învață de la ei ce trebuie și mergi mai departe.
 Sunt stejari găunoși...
 Nimic nu se înalță la umbra măreților arbori.
 Doar ghiociei.
 Flori gingașe, dar efemere...
 Înfloresc pe zăpadă.
 Se scutură repede, înainte ca pădurea

Aveți dreptate, oameni buni!
 Mi-am pierdut umbra.
 Toamna, ca un vameș,
 mi-a jefuit ultimele frunze...
 Asta sunt eu:
 un copac desfrunzit care se încăpățânează să
 freamăte...
 Ascultați, oameni buni!
 Cântă măria sa Măria, Măria Tănase
 Doamna muzicii neamului nostru...
 Vocea acestei muieri îți umple sufletul...
 Vreți să știți cât de mult ne-am iubit?
 Nici mult, nici puțin...
 Exact atât cât trebuie să se iubească doi artiști...
 Cântecele ei e bocet absolut...
 Vocea ei era pentru marile scene...
 Iar proștii ăia o puneau să cânte prin localuri,
 printre cheflii, pentru zaiafeturi de trântori...
 Arta ei e sublimă...
 Vine când o chemi, apoi se duce...
 Arta mea trebuie să stea mereu în picioare...
 Când o aud, mă apucă un dor de țară...
 De amărății mei de gorjeni...
 De apa tânguitoare a Jaleșului...

Primăvara mea e departe.
 Și totuși, pasărea aceasta măiastră mie îmi cântă...
 Tot ce am iubit am lăsat:
 casă, pământ, femeie...
 Le-am părăsit pentru niște himere din piatră și
 lemn...
 Și Dumnezeu m-a pedepsit...
 Mi-a dat să mă târăsc, precum șarpele...
 Cumplită caznă, pentru cel ce visa să zboare...
 Poftim? Credeți că sunt nemuritor?
 Mă, copii! Ce știm noi despre nemurire?
 Moartea băntuie peste tot, nu vedeți?
 Mișună prin bordeie, palate...
 Oare cât valorează nemurirea pe o planetă
 muritoare?
 Visez. Visez întruna, doctore!
 Cai, fântâni și femei frumoase...

Noaptea trecută mi-a apărut în vis calul lui Borgia... Vrei o știre de pagina întâi.

Numai mușchi și trufie.
 Cal imperial, hrănit cu ovăz și turtă dulce...
 O, unde sunt căluții sfoși și sprinteni ai copilăriei mele?...
 Am visat-o pe Eileen... Era tare frumoasă.
 Am adus-o la Targu-Jiu...
 La Hobîța am îmbrăcat-o gorjenește...
 Am stat cu ea la Lache Tăbăcaru...
 Eileen! Eileen! Așa se spune Leana în irlandeză...
 Arta trebuie să aducă bucurie.
 Am vrut să fac o fântână monument la Peștișani...
 Le-am spus țăranilor:
 haide, bă, nu vă speriați!
 O să vă adăpați caii la o capodoperă...

Am vrut să fac o fântână țărănească în memoria lui Spiru Haret...
 Proiectul a fost respins de Morțun.
 El n-a priceput mesajul operei mele...
 Pentru că nu era țăran.
 Era doar un amărât de ministru...

Alo, Alo
 Ești ziarist? Vrei să vorbești cu Brâncuși?
 Serios?
 Brâncuși nu-i acasă, prietene!
 Eu sunt Costache,
 paracliserul bisericii ortodoxe
 din strada Jean de Beauves, numărul 9 bis...
 Să nu mai aud de Brâncuși!
 L-am părăsit...A umblat în pielea mea optzeci și unu de ani!
 Acuma e prea greu. Nu-l mai pot duce...
 Unde-i Brâncuși? Habar n-am, prietene!
 Umblă peste tot.
 Sare din muzeu în muzeu, din bienală în bienală.
 Oltean norocos, născut cu stea în frunte.
 Să-i fie de bine!
 Gata. Ne-am despărțit. El, Brâncuși, eu, Costache...
 Poftim?

Aleg.

Scrie, omule, că sunt pe moarte!
 Nu Brâncuși, mă!
 Ți-am mai spus.
 Acela este nemuritor, dă-l dracului!
 Eu vorbesc de bietul Costache...
 Piatra mea de hotar nu desparte nimic...
 Ea îndeamnă la înfrățire...
 Ordine înseamnă geometrie.
 Să nu vă fie teamă de linia dreaptă!
 este esența a două plane care se taie.
 Locul unde năzuințele lor se contopesc...
 Dreapta este imperativă.
 N-are de ales!
 Spre infinit, înainte...

Sunt bătrân și bolnav.
 Dar știu că vindecătoare e arta...
 O sculptură desăvârșită îl vindecă pe cel ce o privește.
 Eu cred în magnitudinea artei.
 În forța ei de eliberare...
 Mă închin în fața ta, Pasăre de aur...
 Sunt tatăl tău...
 Ți-am dat formă și viață,
 cu palmele acestea căzute în neputință.
 Eliberează-mă, pasăre măiastră...
 Eliberează-mă...
 Tu, cântec al văzduhului...Ai milă de părintele tău obosit...
 Ajută-mă să plec.
 Mă hăituiește propria mea vârstă...
 Ajută-mă!
 Nu mă părăsi!
 Dacă ai suflet, vindecă-mă, Pasăre de aur...

O, cerule!
 Uite că m-a vindecat!
 E un miracol!
 Dumnezeu s-a pogorât iar în făptura aceasta de piatră...
 M-a vindecat! Mi-a dat vigoare...

Trebuie să-mi iau ceva merinde-n traistă.

Vă dați seama. fraților?
 M-am eliberat.
 Zbor, oameni buni... Zbor.
 Ca în visele copilăriei mele...
 Iată! Scara cerească e pregătită.
 Sunt liber.
 Pot să mă înalț imediat...
 Dar e două noaptea.
 E prea devreme?
 Ce să fac la ora aceasta în cer?
 Mai bine plec la Gorj.
 M-am săturat de atâta Paris
 Paris, Paris, Paris toujours Paris
 Plec.
 Trebuie să ajung la Hobița.
 Acolo sunt nepoții mei!
 Băiatu' Fărsânii își face casă de lemn.
 Are nevoie de dulgher bun.
 Trebuie să-l ajut.
 Îmi iau sculele...
 Daltă mare, daltă mică, rindea, ciocane, topor,
 bardă...
 Secure nu iau! E prea grea...
 Găsesc eu una acolo...
 Avea Chișnea secure bună, călită de țigan...

 Haide, bă, Costache! Ai cizme împărătești.
 Din piele, cu talpă de talpă!
 Mișcă-te!
 Ce vă holbați, mă, așa?
 N-ați mai văzut oameni care pleacă?

Niște brânză, slănină, două cepe, un mălai rece...
 Ehe! De la Paris la Hobița-i cale lungă...
 Sunt un pârau care vrea să urce...
 Lăsați-mă să mă întorc la izvoare...
 Trebuie să mă grăbesc.
 E ceasul două noaptea...
 Cocoșii au început să cânte...

 Haide. bă, Costache!
 Curaj, neică!
 Ai trecut tu prin multe..
 Urmează-ți calea! Haide bă! Haide bă!...
 Nu plângeți, mă, oameni buni!
 Liniștiți-vă.
 Nu plec departe...
 Doi pași, pe nisipul eternității...

 Costandine, mumă!
 Unde plecași tu, Constandine?
 Și lăsași plaiu' înverzit,
 Și câmpu' înflorit,
 N-auzi tu cum plâng izvoarele?
 Cum se tânguie mioarele?
 Mumă, mumă, hai înapoi!
 Că veni primăvara la noi,
 și vântu' risipii norii
 și se-ntoarsără-n țară cocorii...
 Numa' eu n-am cu cine vorbi!
 N-am cu cine mă sfătui!
 Mumă, mumă, vino-napoi!
 Că răsări iarba-n zăvoi...

„HOHOTE” LA ÎNCEPUT DE AN

Prima întâlnire din anul 2026, a membrilor Cenaclului „Hohote”, s-a desfășurat la restaurantul „Antique” din Târgu-Jiu, în data de 17 ianuarie 2026, într-o atmosferă destinsă, prietenoasă și presărată din plin cu hohote de răs, cum le stă bine umoriștilor.

Președintele Cenaclului „Hohote”, Mihai Lungescu, a făcut prezența... câți membri prezenți, câți membri absenți și un întârziat... eu. Am apărut după zece minute, împreună cu soțul meu și am fost întâmpinați cu zâmbete, glume și îmbrățișări, cum le stă bine gorjenilor, după sărbători.

Pe Ordinea de zi s-au aflat patru puncte, mari și tari:

1. Bilanțul anului 2025 și ce dorințe avem pentru anul 2026;
2. Lansarea revistei „Hohote”, nr. 35/decembrie 2025;
3. Prezentarea Antologiei „Hohote la Masa Tăcerii”, cartea festivalului cu același nume;
4. Primirea de noi membri în cenaclu.

Întâlnirea a început cu un moment de reculegere în memoria colegului nostru, profesorul Ion Butulescu, trecut la cele veșnice în luna octombrie a anului trecut.

Apoi, domnul Mihai Lungescu a făcut prezentările de rigoare, având în vedere faptul că au venit colegi noi, care vor întări cenaclul pe viitor. Astfel, la masă erau acum: Mihai și Laura Lungescu, Grigore Marian Dobreanu și soția, George Drăghescu, Valeriu Butulescu, Nelu Vasile, Nicolae Dragoș, Ana Ionele, Gheorghe Filiș și soția, Cecilia Gurgui, Doru Fometescu, Gigi Bușe, Tiberius Velican, Luminița Săceleanu și soțul.

Au fost trecute în revistă reușitele anului 2025:

- trecerea revistei „Hohote” sub egida „Uniunii Epigramaștilor din Romania”;
- rezultatele obținute la festivalurile de umor din țară;
- creșterea revistei „Hohote”, atât calitativ, cât și ca număr de pagini și tiraj;
- mărirea numărului de colaboratori, acesta trecând de 70;
- participarea activă a membrilor cenaclului ca parteneri în organizarea Festivalului de Umor și grafică „Ion Cănașoiu” precum și implicarea deosebită a familiei Lungescu, pentru buna desfășurare a acestuia;

- organizarea Festivalului Național de Umor „Hohote la Masa Tăcerii” și realizarea antologiei rezultată în urma festivalului;
- promovarea revistei „Hohote” și a rezultatelor obținute la festivalurile de umor din țară în presa scrisă, televiziune și pe pagina de Facebook a cenaclului, „vinovații” principali fiind ziaristul Gigi Bușe și Luminița Săceleanu;
- cooptarea în colectivul de redacție a noi membri. Colectivul redacțional al revistei format din Doru-Mihai Lungescu, redactor-șef și redactorii: Grigore Marian Dobreanu, Nelu Vasile, Laura Lungescu, Luminița Săceleanu, a fost extins prin aportul redactorilor: Janet Nică din Dolj, Valentin David din Hunedoara, Mihai Haivas din Iași, Alexandra Dogaru-Aldo de la Timișoara și marele grafician Marian Avramescu din Prahova, cel care se ocupă de grafica revistei și antologia festivalului „Hohote” la Masa Tăcerii.

Pentru anul 2026 se dorește continuarea activității din 2025, editarea revistei „Hohote”, la un nivel superior, participarea membrilor cenaclului la festivalurile de umor din țară și inițierea de noi proiecte. Se dorește ca în 2026 Festivalul „Hohote la Masa Tăcerii” să fie organizat mai devreme, în luna mai, sub forma unei întâlniri umoristice cu 40-50 umoriști și, pentru ca acest lucru să fie posibil, va trebui să apelăm la sponsori privați.

Mihai Lungescu a prezentat nr. 35 al revistei „Hohote”, care a ajuns la 168 pagini și care este o revistă de divertisment, nu doar de epigramă. Revista și Antologia „Hohote la Masa Tăcerii” au fost distribuite gratuit colaboratorilor din țară, tuturor celor care au trimis materiale și nouă, celor prezenți la întâlnire.

Președintele Cenaclului Hohote a prezentat și Antologia „Hohote la Masa Tăcerii”, editată în urma Festivalului cu același nume, aflat la ediția a II-a, desfășurată online.

Au fost primite în rândurile membrilor Cenaclului „Hohote” patru persoane:

- doamna Ana Ionele, jurnalist și Redactor Șef la Revista de cultură „Ad-Mutrium”;
- doamna Cecilia Gurgui, economist, scriitor și om de afaceri;
- domnul Valeriu Butulescu, profesor, scriitor, jurnalist, cel mai valoros autor de aforisme din România;
- domnul Tiberius Velican, scriitor.

Domnul Valeriu Butulescu a apărut de mult timp, în mod indirect, cu aforismele dumnealui în revista „Hohote”.

Domnul Nelu Vasile a spus și o epigramă, referindu-se la numărul 35 al revistei „Hohote”, față de precedentul:

„La Târgu Jiu atât putem
Când România e în crah,
Revista fostă de Grand Slam
O transformăm în almanah!”

Decanul de vârstă, domnul Nicolae Dragoș, a dăruit „Diploma noii boierimi” acordată la Festivalul „Glogova Art Project”, salon boieresc, desfășurat în 8 noiembrie 2025, la Glogova, județul Gorj, domnilor Doru-Mihai Lungescu și Grigore Marian Dobreanu.

Domnul Valeriu Butulescu, renumit în aforisme, a spus că a scris și epigrame, dar a citit o primă parte a unui poem dedicat lui Brâncuși, intitulat „Haide, bă”, care era una din expresiile curente ale marelui sculptor născut în Hobița Gorjului.

Au citit din creațiile lor sau au povestit întâmplări de pe la festivaluri: Mihai Lungescu, Nicolae Dragoș, Nelu Vasile, Grig Dobreanu, Gheorghe Filiș, Doru Fometescu, Ana Ionele, Cecilia Gurgui, Tiberius Velican, Luminița Săceleanu. Poetul și actorul George Drăghescu ne-a înmănat nelipsita *Ceașcă de cafea*, închinată marelui actor Florin Piersic, la împlinirea vârstei de 90 de ani, iar domnul Gigi Bușe, reporterul nostru de serviciu, a immortalizat momentele importante ale întâlnirii.

Laura Lungescu ne-a vorbit despre un proiect personal, dedicat marelui Brâncuși, care se va desfășura în luna februarie, în Târgu Jiu și Peștișani.

Vinul de Albeni nu a lipsit de la masa cu bucate alese, iar tortul Laurei a fost delicios, ca de fiecare dată! Mulțumim!

Spre sfârșitul întâlnirii am „hohotit” cu toții, de o situație amuzantă. Vă povestesc, pe scurt, cele întâmplate.

Domnul N.D. își cere scuze că trebuie să plece mai devreme și, împreună cu doamna A.I, care este cu mașina, se pregătesc de plecare. În timp ce se îmbracă la cuierul plin cu haine, aparent identice, care seamănă cu garderoba unui teatru, dumnealui ne spune, râzând, un banc despre un tip care zicea că îi place să meargă la teatru, nu pentru spectacol, ci pentru că de fiecare dată când se termină piesa, o persoană le dă câte o haină, la plecare. În râsetele tuturor celor care aud această gluma, domnul N.D. ne salută

politicos și se îndreaptă spre ieșire, împreună cu doamna A.I. Noi ne continuăm discuțiile, în grupulețe mai mici sau mai mari și, după câteva minute, ne trezim că domnul N.D. vine înapoi, având aerul omului care descoperă că realitatea are simțul umorului și zice:

– Nu este geaca mea. Am găsit această șapcă în buzunar și eu nu port șapcă.

Toată lumea face liniște. Până ne dumirim și noi de ce se întâmplă, geaca de pe domnul N.D. este recunoscută de domnul G.B, care râde copios. Se pare că bancul spus la plecare de către N.D. era de fapt o repetiție la ce va urma.

A consemnat Luminița Săceleanu.

Mihai Haivas

Sonetul uitării

Te voi uita iubito, dar în rate,
Cum am uitat și altele mereu,
Lăsat fiind, de bunul Dumnezeu,
Să uit ușor iubirile ratate.

Și astăzi, ca o piesă de muzeu,
Uitată-acolo, nu din răutate,
Mai țin, în buzunarul de la spate,
O poză ce mi-ai dat-o-n „apogeu”.

Iar verigheta ce ne-ar fi unit,
Ca un simbol al visurilor noastre
Sub clar de lună-n nopțile albastre,

Am s-o depun, cu gând neprihănit –
Fiind în criză de bănet, acută –
La casa de-amanet ce dă valută!

Rondelul guvernărilor actuale

Orice guvern ne aburește,
Miroase tare a hoție,
În suflete nu-i veselie,
Corupția în țară crește.

Minciună-i totul, golănie,
Exodul amplu ne pândește,
Orice guvern ne aburește,
Miroase tare a hoție.

Cum fraierul doar mai muncește,
Iar D.N.A. nu reînvie
Primari locali, din panoplie
Înghit bugetul mișelește,

Guvernul dacă ne-aburește!

Poezia, dragostea mea

Valentin David

Mai plânga puțin, iubito!

*Cum ochii tăi albaștri ce răspândesc lumina
Sunt inepuizabil izvor de lacrimi clare,
Te-aduc la mine-acasă să-mi uzi puțin gradina,
Să piară buruiiana, să crească lăcrimioare.*

*Așa cum plânge via tăiată primăvara,
Stropind cu lacrimi solul, legată de araci,
Să îmi adapi pământul, din zori și până seara,
Să crească în poiată puzderie de maci.*

*Iar dacă ochii-ți încă mai curg fără-ncetare,
Căci poate-n al tău suflet e închistată vina,
Te-oi așeza pe-un soclu, zeiță plângătoare
Și-aștept cu nerăbdare să umpli și piscina.*

*O salcie plângătoare a răsărit pe dată,
Ca să te protejeze de soarele-arzător,
Iar păsări cântătoare cu triluri te îmbată...
A apărut și-o barză ce stă într-un picior.*

*Din ochi îți curg izvoare, tristețea te încearcă,
Nivelul apei crește, deja m-apucă frica,
Cred c-a sosit momentul să ne suim în arcă
Și să luăm pe punte câțelul și pisica.*

*Pragmatic, ca și Noe, să nu murim de sete,
Când luna se ascunde în ceruri să se culce,
Îți săruta-voi ochii albaștri pe-ndelete...
Și-aștept să se transforme-n izvor de apă dulce!*

Vasile Larco

Floarea speranței

(pantum)

O floare este țara toată,
Un trandafir sau o lalea,
Iar unii spun că-i o mușcată,
Văzând câți au mușcat din ea.

Gândind spre vechile hotare
S-or drege ițele-ncurcate,
Să știm de România Mare
Și că în lume e dreptate.

Un trandafir sau o lalea
O fi, dar parcă-ți ieși din fire,
Văzând câți au mușcat din ea,
Ne poartă gândul spre unire.

S-or drege ițele-ncurcate,
Vedea-vom soare peste țară
Și că în lume e dreptate,
Doar nu suntem popor de ceară.

O fi, dar parcă-ți ieși din fire,
Gândind spre vechile hotare
Ne poartă gândul spre unire,
Să știm de România Mare.

Vedea-vom soare peste țară,
Precum a fost și altădată,
Doar nu suntem popor de ceară...
O floare este țara toată.

Lică Pavel

Sonetul frumuseții din oglindă

*E-un zâmbet soața, cum o știu de-o viață,
Când chipul în oglindă își privește,
Convinsă că deloc nu-mbătrânește,
De-și dă cu cremă multă, des, pe față.*

*Mai rău e că și soacra se boiește,
(Ea, stând la noi, de la fucă-nvață!)
Și n-ar pleca beleaua nici la piață,
Pân-ce oglinda nu o mulțumește.*

*Încât eu, la oglindă, niciodată
N-ajung, să îmi rad barba ce-a crescut,
Să pot s-arăt iar bine, ca odată...*

*Necazu-n casă, însă, -i că-s văzut
Urât, de amândouă deodată:
Și-oglanda, dându-mi... nu m-am
cunoscut!*

Rondelul femeii ispitite

*Femeia, în esență, e cinstită,
Cum însăși Cartea Sfântă o arată,
Că ea, numai de șarpe îndemnată,
Și-a amăgit perechea-i sorocită.*

*Adam, cu ochii-n sâni, prost ca o vită,
Mușcând din măr, s-a deșteptat îndată:
„Femeia în esență e cinstită,
Cum însăși Cartea Sfântă o arată!”*

*De-atunci, ea de păcatu-i chinuită,
Când de-un bărbat străin fiind tentată
Cu un cadou, pe soț nu-l mai invită,
Cu ea, -n păcat, să cadă deodată...*

Femeia, în esență, e cinstită!

PIF Vasilescu

O viață de român

***Flăcău**, vrăjit de filme-occidentale,
Cu aventuri pe mări îndepărtate,
Huzur pe iahturi, cu femei fatale
Lasciv întinse-n poze deocheate –
Visam să am cândva bărcuța mea
Și, navigând prin valuri zbuciumate,
Să mă-nfrățesc cu vremea, bună-rea
Ca un delfin zburdând în libertate!*

***Matur**, trăind povestea românească,
Trezit brutal de-acea fatalitate –
Că niciun vis n-o să se împlinescă
În țara lui RENUNȚĂ, NU SE POATE*

*Când nu ești om politic – „la putere”
Sau interlop, ministru, câte toate,
Furând vârtos, rapid făcând avere...
Ce muncă? Aia-i pentru proști, fârtate!*

***Bătrân**, mă bucur, încă mai trăiesc,
Chiar și așa, pe sfert, pe jumătate;
Lunar, strângând cureaua, izbutesc
S-achit facturi și dări nenumărate...
Râzând de-acel nerod din tinerețe,
Ce turmentat de filme-occidentale,
Visa un yacht, înfăptuiri mărețe,
Cu vogă, high-life și... femei fatale!*

Alexandra-Nicoleta Surupăceanu

(elevă)

Inima mamei

Inima mamei bate ca un clopot,
În zorii lumii și-n amurgul blând,
Ea veghind izvorul-suflet, vesel ropot,
Își mângâie puilul c-un gest cald și sfânt.
Pasărea își strânge puii ei la piept,
Le șoptește cânturi, în zorii senini,
Știe să consulte cerul înțelept,
Fărămând, cu pliscul, soare printre spini.
Chiar dacă-și reprimă lacrima de dor,
Ține-n brațe multe visuri și suspine,
Alină, iubește, simte-orice fior,
Și plânge în taină, fără de rușine.
Fiecare mamă, de-orice neam ar fi,
E stea, e lumină, răsărit divin,
Și în codul lumii, mame de n-ar fi,
Lumea ar percepe un finit destin.

Mame sub soare

Sub soarele cald, din raza lui sfântă,
Din iarbă, pădure sau cuib alb de astru,
Cu ochii ei blânzi și zâmbet ce-ncântă,
Ea-și face izvor dintr-un iris albastru.
Cum leul își strânge-n tufișuri de laur,
Ori cum elefantu-i mângâie cu drag,
Și mama albină, cu zumzet de aur,
Hrănește ce viața-i așază în prag .
Când mama om plânge și râde apoi,
În fiecă gest, din sufletu-i pune,
Îi ține de mână, în ochii ei moi,
Tezaur de boabe de rouă s-adune.
O, mame sub soare, și mame de stele,
Cu voi, orice clipă e nemuritoare,
Prin voi, viața-ncearcă urcușuri mai grele,
Și lumea învață risipa în floare.

Cecilia Gurgui

Maestrului Brâncuși

A urcat în munte ca să-și ia acasă
 O stâncă din piatră – frumoasă mireasă!
 Încet a dezbrăcat-o de hainele roase
 Ca s-o dăltuiască-n valuri de mătase.

A privit-o blând și-a mângâiat-o fin,
 Abia șoptit, i-a spus: aș vrea ca să te am, aici să te țin.

Dar nu te vede nimeni, nu-ți vede frumusețea,
 Iar eu n-aș îndura să-ți văd pe chip tristețea!

A transformat-o-n MASĂ și-a pus-o lângă ape,
 Ca susurul lor să-i fie aproape.

În formă de clepsidră sunt scaunele ei,
 Gândind: viața e scurtă, iar noi nu suntem zei.

Vin din neant eroi și stau cumiți la MASĂ,
 Poate și-ai lui părinți, când el pleca de acasă.

Tăcuți, veneau din timpuri și povesteau ce-a fost,
 Iar fapta lor vorbește că totul are rost.

Ajung cu toți la poartă și se sărută lung,
 Se strâng în brațe tare, căci vorbele n-ajung.

Apoi tăcerea soarbe și timpul. Nu se-ntoarce!
 În cinstea lui, COLOANA fără sfârșit iar tace.

În casa din Hobița maestrul s-a născut,
 Cu cerul și pământul logodnă a făcut.

Și-a zămislit în zboru-i lăcaș de fericire,
 Ca să cioplească-n piatră și-n lemn, o nemurire!

Și-o domnișoară s-a ivit din gând.
 E fata de la țară, cu chipul trist, dar blând.
 Care-și ascunde ochii, furiș dați într-o parte.
 E fata de aproape, cu chipu-i de departe.

Și mai e ceva, maestre... S-au răsturnat
 În ceruri căruțele cu flori, aduse din Hobița și
 primenite-n zori.

Iar la apus de soare, spre amurg,
 Când piatra-abia respiră, iar apele mai plâng,
 Plâng, maestrul, om de munte, și-a zămislit
 mireasa.

A dăltuit în piatră și a născut mătasea, în care
 a-mbrăcat și Masa, și Coloana cea fără de sfârșit.
 Și-a înălțat și gândul în zbor, spre infinit.

Iar mai târziu, maestrul s-a așezat la masă cu eroi.
 Nu le-a scăpat o vorbă, nu au rostit cuvânt.
 Plecaseră în noapte, s-au transformat în vânt.

Maestrului îi place să-i simtă încă vii,
 ciopliind în nemurire ca-n jocuri de copii.

Și i-a lăsat la masă, i-a petrecut spre Poartă
 și le-a mai dat înaltul. Înc-o dată!

Din: *Flori de sânziene*, 2015

 Proză scurtă**Mihai Dinu****4 CENTIMETRI**

O știre de ultimă oră (de fapt de acum câteva zile) ne-a spus că în raport de media europeană noi avem 4 cm de autostradă pe cap de locuitor. Știrea este incompletă și nelămuritoare, stârnind confuzie. Cei 4 cm îi avem deja sau îi vom avea în viitor și când?

Dacă îi avem, unde sunt și ce provincii istorice leagă, Bechtel i-a construit sau vreo altă firmă de prestigiu? Cu ce fonduri? Nici nu s-a spus dacă intrăm pe ea, plătind la barieră sau cu rovinia achiziționată anterior de la benzinării (care din ele) sau online?

În fine, nimic din toate acestea nu s-a spus în ziua aceea la televizor și nici în zilele următoare. Aceeași secretomanie și zgârcenie în informații s-au văzut și recent, mai precis pe 24 ianuarie, când la adunarea sărbătorească de la Iași, politicienii au promis 100-150 km de autostradă. Majoritatea au spus că a fost o greșeală de exprimare că nu a fost vorba de 150 km, ci de 150 cm. Alții au spus că nu este nicio greșeală de exprimare, că s-a auzit clar *kilometri* și nicidecum *centimetri*, dar numai că nu s-a spus în câți ani și, atunci, unii care se pricep la regula de trei simplă au calculat pe loc. Dacă în 30 de ani s-au construit 4 cm de autostradă pe cap de locuitor, cei 150 de km în câte sute de ani se vor construi? Și au calculat. *Asta dacă nu apar probleme* – au zis cititorii Gretei Thunberg (minora care a salvat planeta de la dezastru) – ca, de pildă apariția ca din senin a gândacului de autostradă, redenumit științific de Sibiu-Pitești.

Ciudat, au zis adepții teoriei conspiraționiste, cum este posibil ca nici să nu se fi construit autostrada de 4 cm Sibiu-Pitești, că a și apărut gândacul protejat european. Ciudat, chiar ciudat.

Notă

O știre de ultimă oră. Pe autostrada de viteză de 4 cm se poate circula fără limită de viteză.

Mihai Dinu - Strada Tubului (fostă Tuburilor) nr. 13 recent racordată la respectiva autostradă printr-o variantă de 3,75 milimetri.

Andreea Tudorescu

Dacă femeile ar lua o pauză

(un eseu aproape serios)

Există încă dezbateri despre rolul femeii în societate. Se analizează. Se compară. Se calculează procente. Se fac studii.

Propun un test mult mai simplu: O pauză generală. 48 de ore. Femeile să spună colectiv: „Azi nu coordonăm planeta”.

Nu dispar. Nu pleacă. Doar... nu mai fac.

Nu mai întreabă.
Nu mai planifică.
Nu mai țin minte.
Nu mai temperează.
Nu mai anticipează.
Nu mai traduc „mhm” în emoție reală.

În primele ore nu s-ar observa mare lucru. Bărbații ar spune relaxați: „E ok, ne descurcăm.”

Și chiar s-ar descurca. Tehnic vorbind, omenirea a trimis rachete în spațiu. Cât de greu poate fi să găsești șosetele pereche?

Abia mai târziu ar apărea detaliile.

Ar fi liniște. Prea multă.

Nimeni n-ar întreba dacă toată lumea e bine. Nimeni n-ar observa că cineva nu e. Nimeni n-ar transforma o cameră într-un loc unde vrei să rămâi.

Pentru că femeia are o funcție pe care nu o scrie în fișa postului:

menține lumea locuibilă.
Nu doar funcțională.
Locuibilă.

Ea e softul invizibil care rulează în fundal.
Sistemul de operare al relațiilor.
Memoria externă a familiei.
Calendarul viu.
Departamentul de finețe emoțională.

Și da, știm, egalitate, parteneriat, modernitate.
Dar adevărul e că femeia nu concurează.
Ea completează.
Și, de multe ori, repară ce nici nu recunoaștem că s-a stricat.

Fără femei, societatea ar merge înainte.
Dar ar merge ca un birou fără cafea.
Ca o casă mobilată, dar fără perdele.
Ca un mesaj scurt, fără context.

Corect gramatical.
Dar fără căldură.

Există un adevăr simplu și ușor amuzant:
Lumea e condusă oficial de cine pare că vorbește mai tare.
Dar neoficial... de cine știe unde sunt șosetele.

La mulți ani femeilor!
Singura infrastructură emoțională pe care lumea încă o ia de bună.

Cristian Ovidiu Dinică

UNDE DAI ȘI UNDE CRAPĂ!

Era o zi de lucru perfectă pentru contemplatori, verificat frunți în oglindă și eventual... evadat în natură. Așa m-am trezit într-o mașină condusă de un individ cu privire de poet și puls de cascador. Nu-l cunoșteam, dar acceptasem drumul cu aceeași inocență cu care iei bomboane de la un vecin suspect.

Conducea calm, aproape plictisit. Dacă drumul ar fi fost un covor roșu, el l-ar fi ignorat cu aceeași nonșalanță. Eu îmi pregăteam aparatele foto, visând la peisaje rustice și fluturi fericiți, nicidecum la un thriller cu elemente de comedie neagră.

– Aș pleca! zise el din senin, ca un poet inspirat de parbriz.

– Unde să pleci? întreb, începând să bănuiesc că nu vorbim despre un city break în Sibiu.

– Am fost în Germania. Nemții? Blegi! Cred orice poveste! Iar pe net sunt ninja, frate. Bolnavi, conturi, donații... eu fac magie digitală, le dai și lor un leu și ești înger în acte!

Tușesc. Din indignare morală, dar și din cauza țigării aprinse cu eleganța de circar a șoferului. Aerul din mașină devenise vintage. Deschide geamul cu un gest teatral, dar țigara rămâne lipită de el ca o iubită încăpățânată.

Țigara, sătulă de viață, sare pe bancheta din spate și aterizează într-o cutie neagră. Din cutie... scoate un pistol. Da, un pistol! Negru, lucios, de parcă fusese lustruit cu lac de lux.

– Îl vezi? Cât îmi dai pe el?

– Îți dau un like și o poză pe Instagram, îi zic, încercând să maschez tremurul palmelor.

– Nu-i glumă! E pentru un gangster local. Am livrări, prietene!

Mă gândesc dacă gangsterul local e cumva moș Gheorghe cu găștele sau tanti Lenuța cu găina jupuită pe trotuar. Între timp, mașina virează brusc, de parcă fuge dintr-o relație toxică, și se oprește într-o claie de fân cu

eleganța unei pisici căzute în cada plină.

Găștele sar în aer ca niște dansatoare de balet speriate, iar câțiva localnici ies cu priviri de Sherlock Holmes după două beri.

– Ce s-a întâmplat?

– Nimic, am căutat umbră, zice el cu calmul unui yoghin în vacanță.

Pe fundal, găștele protestează. Se pare că tocmai le stricasem parada de duminică. Oamenii le adună înapoi în curte cu ușurința cu care bagi pisica sub pat când vin musafirii. Eu încerc să scap de paietele prinse în păr și în demnitate. El, absent ca un gând plecat în Hawaii, studiază pistolul. Desface încărcătorul, verifică piedica, face testul cu ochiul stâng. Pare convins că ar putea repara și o navă spațială, dacă e cazul.

– Ține mâinile pe volan! îi zic cu vocea unui suflet în pragul iluminării spirituale.

– Stai calm, sunt un as al volanului!

Zbang! Intrăm pe un drum de țară, neasfaltat, bătătorit de capre, visuri spulberate și un tractor ușor abandonat. Civilizația rămâne în spate, în timp ce noi ne apropiem vertiginos de un final neașteptat. Din spate se apropie un autovehicul care intră brusc în spatele mașinii noastre. Zgâlțându-ne puternic și aruncându-ne în mijlocul șoselei. Șoferul meu cel viteaz în panică aruncă pistolul exact în mijlocul gârlei de pe marginea drumului. Se aude un foc de armă, apoi pistolul este înghițit de apă. Ca și cum focul ar fi împușcat norii, începe să plouă.

Din barul alăturat drumului ies doi cetățeni.

– Marin, hai, bă, că am scapat și de ziua asta de muncă, plouă!

Marin, numărând mărunțișul răspândit pe drum, își puse cazmaua pe umăr.

– Băi și aveam o poftă de lucru, de nu știu ce să pun în gură de foame. Hai să bem!

Marian Avramescu

Doru-Mihai Lungescu

„HOHOTE LA MASA TĂCERII”

CENACLUL „HOHOTE” din Târgu-Jiu a organizat, la sfârșitul lunii decembrie 2026, a doua ediție a Festivalului de Umor „HOHOTE LA MASA TĂCERII”, în parteneriat cu Uniunea Epigramiștilor din România, cu susținerea financiară a unor sponsori privați. Festivalul s-a axat pe două secțiuni, „Epigramă” și „Poezie umoristică” și s-a desfășurat online.

Tematica a fost următoarea:

I. Secțiunea EPIGRAMĂ – cinci epigrame:

- două epigrame la tema „Seara-mi vizitez vecina”; (din epigrama d-lui Janet Nică, LECTURA ÎNAINTE DE TOATE: *Seara-mi vizitez vecina, / Căci lectura o iubim, / Stingem într-adins lumina / Și începem să citim.*)

- două epigrame la tema „Îmi scot amabil pălăria”; (din epigrama d-lui Grigore Lupescu, ȘEFULUI MEU: *De câte ori am bucuria / Să-l văd pe șeful meu cel bun, / Îmi scot amabil pălăria / Și-n fața ochilor mi-o pun.*)

- un madrigal despre Târgu Jiu.

II. Secțiunea POEZIE UMORISTICĂ:

- O poezie epigramatică în patru strofe, la tema: „Când lumea-și scoate masca, se duce veselia”;

Câștigătorii celor două secțiuni au fost:

Secțiunea Epigramă:

Premiul I - Florin Rotaru;

Premiul II - Grigore Chitul;

Premiul III - Daria Dumescu;

Mențiune I - Petronela-Vali Slavu;

Mențiune II - Vasile Vajoga;

Mențiune III - Nicolae Bunduri.

Secțiunea Poezie Umoristică:

Premiul I - Petronela-Vali Slavu;

Premiul II - Janet Nică;

Premiul III - Nicolae Bunduri;

Mențiune I - Laurențiu Ghiță;

Mențiune II - Ion Moraru;

Mențiune III - Vasile Vajoga.

Iată creațiile câștigătorilor:

Florin ROTARU -Buzău

Tema 1: „Seara-mi vizitez vecina”

PĂRERE

*Te lauzi că-mpreună cu vecina
Citiți pe rupte-atunci când stingi lumina
Și procedați așa în mod frecvent...
Ce pot să zic? Probabil „furi curent”!*

TRADIȚII CREȘTINEȘTI

*În beznă, când o chemi la lecturare,
Convins de faptul că-i oferi plăcere,
Vecina ta aprinde-o lumânare...
Simțind că e un „mort” în încăpere!*

Tema 2: „Îmi scot amabil pălăria”

FLAGRANT

*Când șeful meu își căuta soția
Și-a năvălit, mânat de toți hormonii,
Eu mi-aș fi scos amabil pălăria
De n-ar fi fost pe jos... cu pantalonii.*

PRECAUȚIE

*Când vin spre ziuă, iar soția
M-așteaptă-n hol să mă „primească”,
Îmi scot cu grijă pălăria...
C-ar fi păcat să mi-o turtească!*

MADRIGAL PENTRU LOCUIITORII DIN TG. JIU

*Panduri, din viță oțelită,
Ce-au dat din plin tribut durerii;
Coloana lor e infinită,
Dar nu-s... o masă a tăcerii!*

Grigore CHITUL -Bistrița

Tema 1: „Seara-mi vizitez vecina”

PAZA BUNĂ...

*Aseară am sărit pârleazul,
Simțind că mă împinge karma
Spre o vecină, dar necazul
A fost că s-a pornit alarma!*

REVELAȚIE

*Vecina mea e săritoare
Și, când mă cheamă pe-nserat
Să-i mut o canapea mai mare,
Să o vedeți cum sare-n pat!*

Tema 2: „Îmi scot amabil pălăria”

BINEFACERILE SOCIALIZĂRII

*Nu-mi pot descrie bucuria,
Când azi, în toiul chefului,
Mi-am scos amabil pălăria
De sub șezutul șefului.*

VIAȚĂ BOEMĂ

*Când mă obligă sărăcia,
Îmi calc orgoliul de poet
Și-mi scot amabil pălăria,
Ca s-o depun ca amanet.*

MADRIGAL –

MOȘTENIREA LUI BRÂNCUȘI LA TÂRGU JIU

*Lăsând deschisă poarta mare
Spre masă, sigur s-a gândit
Că vom privi, în depărtare,
Coloana fără de sfârșit.*

Daria DUMESCU -Iași

Tema 1: „Seara-mi vizitez vecina”

DRAGOSTEA TRECE PRIN STOMAC

*Mi-e soața aerul, lumina,
Și-o țin precum pictura-n rame,
Dar seara-mi vizitez vecina,
Că, na... mi se mai face foame!*

RAȚIUNEA ÎNVINGE

*Seara-mi vizitez vecina,
Că-i frumoasă și îmi place;
Mi-a păpat, ce-i drept, chenzina,
Dar la ce parale face!...*

Tema 2: „Îmi scot amabil pălăria”

VIAȚĂ DE POET

*Ieșit de la crâșmă, aprins de tăria
Licorilor toamnei la capăt de-alee,
Amabil și-a scos, dar și demn, pălăria,
Simțind că îi intră în cap o idee...*

UNUI ÎNGÂMFAT

*Infatuat îl știe lumea toată
Și de aceea-n mod inevitabil,
Nu-și scoate pălăria niciodată,
Darmite s-o mai scoată-n mod amabil!*

MADRIGAL – TÂRGU JIU

(amfibrah)

*Orașul legendă – magie gorjană –
Sub „Poarta Sărutului” dăinuie-n șoaptă,
Că-n rugă spre cer „Infinita Coloană”
La „Masa Tăcerii” stăpânu-și așteaptă.*

Petronela-Vali SLAVU -Petroșani

Tema 1: „Seara-mi vizitez vecina”

SEARA, LA BLOC

*E multă armonie-n bloc la noi,
Căci suntem doar femei cu caracter...
Îmi vizitez vecina de la doi,
Să o bârfim pe cea de la parter.*

VECINA DE LÂNGĂ CASĂ

NICIODATĂ NU TE LASĂ

*Proverbul este infirmat,
Căci eu mi-am vizitat vecina
Și dumneaei chiar m-a lăsat...
Să sap, în locul ei, grădina.*

Tema 2: „Îmi scot amabil pălăria”

CONFESIUNEA UNUI SOȚ GALANT

*Dovadă că-mi respect soția,
În fața ei stau în picioare
Și-mi scot amabil pălăria,
C-așa se face la-nhumare.*

EL ȘI EA, PE O BANCĂ ÎN PARC

*Să-și demonstreze curtoazia,
Cum sta cu fata, sub un tei,
Și-a scos amabil pălăria,
Turtită, de sub fundul ei.*

MADRIGAL -BRÂNCUȘI –

SIMBOL AL ORAȘULUI TÂRGU JIU

*E Târgu-Jiu orașul renumit
Prin operele sale minunate –
Dovadă că un geniu a cioplit
În piatră, trepte spre eternitate.*

Vasile VAJOGA -Iași

Tema 1: „Seara-mi vizitez vecina”

RAȚIONAMENT

*Ce-i drept, îmi vizitez vecina-n șură,
Pe înserate, să-mi înving sfiala,
Că eu, dând bani cam mulți pe băutură,
Doar ea îmi ține bine socoteala...*

EȘEC...

*Vrui s-o ajut, că îi lipsea bărbatul,
Pe-a mea vecină, blonda rea de muscă,
Și, împreună-am deranjat tot patul,
Dar n-am găsit... rețeta de zacuscă!*

Tema 2: „Îmi scot amabil pălăria”

DEDUCȚIE LOGICĂ

*I s-a întors din Spania soția,
Mi-am zis zărindu-l ieri pe cărăruie,
Că-n fața mea, scofându-și pălăria,
I-am observat în cap vreo cinci cucuie!*

PRECAUȚIE

*De când e politician sadea,
Adoptă-o comportare cam ciudată:
Nu-și scoate pălăria-n fața mea,
Să nu mă mir de forma ei pătrată.*

MADRIGAL – ÎNVEȘNICIRE

*Cu mâna-i, dalta și burghiul,
Din artă picurând esența,
Brâncuși sfințit-a Târgu-Jiul,
Ca Michelangelo, Florența!*

Nicolae BUNDURI -Brașov

Tema 1: „Seara-mi vizitez vecina”

SEARA LA O VECINĂ

*Cu o vecină, pe la zece,
Când am făcut amor în pat,
Eu cred c-a fost o seară rece,
Că nouă luni am „tremurat”.*

SEARA LA VECINA

*Aseară când s-a stins lumina,
Făcui, că-mi este dragă viața,
O noapte albă cu vecina,
Că zile negre-mi face soața.*

Tema 2: „Îmi scot amabil pălăria”

DUPĂ REVOLUȚIE

*Când a venit democrația,
Cu-așa promisiuni de bine,
Mi-am scos amabil pălăria,
Că-atâta mai aveam pe mine.*

AM UN ȘEF, JOS CU PĂLĂRIA

*Când șefu-începe vorbăria,
Cu tot ce-i vine pe la gură,
Îmi scot amabil pălăria
Și un pistol de la centură.*

MADRIGAL – TÂRGU-JIU

*Azi, în urbea renumită,
Târgu-Jiu, mândria noastră,
Pe Coloana Infinită
Cântă Pasărea Măiastră.*

Petronela-Vali SLAVU -Petroșani

O FAMILIE FERICITĂ

*Toți cei din casă mă iubesc nespun,
Sunt noră bună, harnică, frumoasă,
Iar când m-am măritat, discret, mi-am pus
... O mască de soție credincioasă.*

*Am lângă mine omul cumsecade,
Atât de tandru, sincer, sufletist,
Nu știe ce-s acelea escapade,
... Căci are masca lui, de familist.*

*Iar soacra mea e blândă, e vădană,
Și lumea poate despre ea să spună
Că-i ideală pentru pus la rană,
... Când poartă masca de femeie bună.*

În casa noastră-i multă armonie

Și, reciproc, ne facem bucurii,

În jurul nostru-i numai veselie!

... Dar și când scoatem masca, să te ții!

Janet NICĂ -Ostrovani, Dolj

AMINTIRI DIN PANDEMIE

*De ani, în lume-adânc domnea
O pandemie, mare dramă,
La fel, în casă, soacra mea,
Adică, pandemia-mamă.*

*Purtarăm măști pe gură, zeci,
C-așa ne-a ordonat partidul
Dar soacra s-a mutat în beci
Și sta de vorbă cu covidul.*

*O pandemie-i întâmplare,
Dar soacra, după cât discern,
În casă, e ambasadoare
A viitorului infern.*

*Căzură măști, iar bucuria,
Pe plaiul nostru, prinse glas,
Se duse-aiurea pandemia,
Dar soacra, soacra a rămas.*

Nicolae BUNDURI -Brașov

BAL MASCAT LA MINE ACASĂ
*La bal mascat, cu băutură,
Nevestele din tot fiiful,
Își pun o mască pe figură,
Să nu ne strice nouă cheful.*

*Am angajat și-o cântăreață
Iar șefa mea, ce dă senzații,
Când scoate masca de pe față,
Pe loc se-mbată toți bărbații.*

*Ca să-și acopere obrazul,
La soața mea – spre bătrânețe,
De mască nici nu este cazul
Că dânsa are două fețe.*

*Umorul arde ca și iasca,
Și totul curge-n legea firii,
Dar soacra dacă-și scoate masca,
O rup la fugă musafirii.*

Laurențiu GHIȚĂ -București

BAL MASCAT LA PARLAMENT

*Când merg parlamentari să chefuiască,
Problema ce apare câteodată
La carnaval, e că-și vor pune mască,
Dar mulți or să cam uite s-o și scoată!*

*Deși-s experți în poante șugubețe,
La bal mascat i-aduni cu greutate,
Că nu-s atâtea măști la câte fețe
Pot oamenii politici să arate!*

*Ne dau fiori, când balul se încheie,
Valsând alert, pe repede-nainte,
Șoșoacă, deghizată în femeie
Și Nicușor, cumva, în președinte!*

*La Parlament e bal mascat și pare
Că e protipendada-ntreagă strânsă!
Îi demascăm pe rând, pe fiecare,
Și râdem, dar nu-i râsul nostru, însă!*

Ion MORARU -Independența, Galați

MĂȘTILE ALEȘILOR NOȘTRI
*Ei au, organizați în găști,
Pe dedesubt, mai multe măști
Și bănui care-i șiretlicul:
Să nu le poți vedea... „șoricul”!*

*Aceste măști pe dâșii stau
Așa, ca foile de ceapă,
Că, de-aș putea ca să le iau,
Aș da, plângând... „la șoareci apă”!*

*Mai știu pe alții ce strigau
Lozinci, pe stradă și prin piețe
Și care doar o mască au
Dar sunt, în schimb... „cu două fețe”!*

*La noi, demult e-un bal mascat,
Dar azi suntem din nou „pe val”
Și, fi-ndcă am evoluat,
E țara toată-un... carnaval!*

Vasile VAJOGA -Iași

MASCARÂDE
*Măgarul, spre-a comite-o „măgărie”,
Și-a pus pe față-o mască de hârtie,
Dar fu găbjit rapid, făcând eroarea
De-a nu a-și fi ascuns la timp... „dotarea”.*

*Fiindcă și ciobanul, spirit critic,
Și-a deghizat asinu-n om politic,
Spre a putea, când lenș e măgarul,
Să tragă mai cu sete-n el cu parul!*

*Chiar și Tutankhamon avut-a parte
De-o mască aurită după moarte;
O mască aplicată, azi, pe față
Mumiilor politice în viață,*

*Că, politicienii poartă-n fală
Măști care rîd – la „preelectorală”,
Iar de-s aleși, le scot, urmându-și calea
Și-n loc de veselie-ncepe... jalea!*

Alte creații din concurs:

Florina DINESCU – Ploiești

LUMINA VINE DE LA RĂSĂRIT?
*Când noaptea tainic o să vină,
Lectura-n plan iar este prinsă
Și chiar de-n casă nu-i lumină,
Vecina este ea aprinsă.*

ÎNTÂLNIRE LA NIVEL ÎNALT
*Cum pentru șef am un respect profund,
Deși mai are și idei obtuze,
Cu pălăria fața mi-o ascund,
Că se pricepe la citit pe buze!*

Gheorghe BĂLICI – Chișinău

**CONCURÂND CU CONSACRAȚII
ACESTEI TEME**
*La o vecină de la doi
M-am dus ca să-mi verific haru',
Dar și aici, cu poante noi,
Erau Bunduri și Rotaru...*

FRUMOASA DIN CARTIER
*De-o văd, îmi crește bucuria
Și, dus cu gândul la păcate,
Îmi scot amabil pălăria
Că-n stradă doar atât se poate.*

Dan NOREA – Constanța

ETAJUL TREI FĂRĂ SOȚ
*Când soața pleacă la o bîrfă-n bloc,
Eu plec mereu în căutarea ei,
Dar s-o găsesc nu am noroc deloc,
Căci mă oprește doamna de la trei.*

RESPECT
*Vecina mea urăște fantezia,
Cu ea sunt sobru, doar așa concep,
Îmi scot întâi amabil, pălăria...
De undeva tot trebuie să-ncep.*

Violeta CUȚURESCU – București

RECENZIE
*Vecina mea – o dulce poezie
(Figuri de stil și multă fantezie) –
Mă cheamă seara-n vizite secrete...
De soțul ei o doare-n epitete.*

JOS PĂLĂRIA
*Lăsând în urmă reveria,
În fața unei dame bine,
Îmi scot nădragii de pe mine
Și-apoi, amabil, pălăria.*

Valentin DAVID – Orăștie

CITIT PE ÎNTUNERIC
*Lectura-n grup restrâns e azi caducă,
Citeam în pat, pe rupte, cu vecina,
Dar apărut în mână c-o măciucă,
Bărbatul ei, nervos, mi-a stins lumina!*

CAMUFLAJ
*La slujbă, când primesc simbria
Și trece șeful la atac,
Îmi scot amabil pălăria...
S-ascund paharul de coniac!*

Ion DIVIZA – Chișinău

VECINUL ȘI PROFA DE MATEMATICĂ
*O vizitează moșul ca un mire
Și, zice lumea, rău o va păți:
Cum să-l ajute ea la înmulțire,
Când el deja nu are ce-mpărți!...*

SUBTILITATE
*Cum nu suportă lingușirea,
Când, rareori, ajung la el,
Îmi scot amabil pălăria,
Să-l bucur că și eu sunt chel.*

George EFTIMIE – Buzău

SURPRIZE
*Seara-mi vizitez vecina,
Însă nu o mai iubesc,
Că în loc s-aducă cina
Mi-a pus immul... secuiesc.*

ÎNDATORARE

*Guvernu-și face datoria
Și la Bruxelles venind supus,
Își scoate-amabil pălăria...
Să poată face-un ban în plus.*

Janet NICĂ – Ostroveni, Dolj

DON JUAN INCORIGIBIL

*La vecina de poveste
Sar, când soțu-acasă nu e,
Căci în capul meu mai este
Loc de câteva cucuie.*

UITUCII

*La vecina mea, Maria,
Uit, adesea, pălăria,
Tot atunci, un gură-cască
Uită-n casa mea, o bască.*

Ion MORARU – Independența, Galați

ÎN REPLICĂ

*Cum iubești literatura,
Când începi cu ea „lectura”,
Alt vecin își face cale
Să-i „citească”... soaței tale!*

DUPĂ INTRAREA TA ÎN ȘOMAJ

*Ți-admiră șeful tău chelia,
Când scoți amabil pălăria,
Pe trotuar, de-atâtea ori
Și o întinzi spre trecători!*

Vasile BORDIANU – Botoșani

VIZITĂ DE DURATĂ

*Aseară, la vecina mea,
M-am dus chitit să-i cer ceva;
O oră-ntreagă m-am rugat
Și-apoi vreo două... m-am scuzat!*

PREȚUIRE

*Pe șeful meu eu îl respect,
Să-l contrazic nu are rost,
Că nu-i găsesc niciun defect,
Decât că-i prost.*

Laurențiu GHIȚĂ – București

PICANTERII AMOROASE

*Când merg la vecina, să facem amor,
Îmi spune lasciv, stăpânindu-și oftatul,
Să stingem luminile în dormitor...
Că, Doamne, ce scump e, de ieri,
kilowattul!*

SFAT

*În fața unui șef din România
(Cu-atât mai mult de-l știi că-i un satrap),
Să-ți scoți, când îți vorbește, pălăria...
Și,-n general, cam tot ce ai în cap!*

Ioan TODERAȘCU – Costești, Vaslui

MAI RĂRUȚ, CĂ-I MAI DRĂGUȚ...

*Frumușică – bat-o vina! –
Orișicât mi-ar fi de dragă,
Nu-mi prea vizitez vecina
...Că mă lasă fără vlagă!*

SAREA ȘI PIPERUL, LA UNELE FESTIVALURI

*Orice festival din România,
Fără doar și poate,-mi e pe plac,
Dar îmi scot, amabil, pălăria,
Când îl văd pe Gârda... în copac!*

Valentin URSU – Ploiești

AM VECINĂ ATENTĂ LA MOBILĂ

*Seara m-a chemat vecina
Să-i repar ceva la pat,
N-a plătit, punând pricina...
Că-mpreună l-am stricat.*

PĂLĂRIA DE VACANȚĂ

*M-am întâlnit azi cu Maria
La plajă la nudiști și spun,
Îmi scot amabil pălăria,
Dar nu mai știi la cin' s-o pun.*

Vasile-Til BLIDARU – Beceni, Buzău

D-LUI JANET NICĂ

*Iubirea te-a orbit... homeric,
Cu degetele prinse-n „braille”
Silabiseai pe întuneric...
Un deget dacă mai aveai...*

ABILITATE

*Și-a pierdut, pe-un câmp cu flori,
Prima dată – fecioria,
Capul – de mai multe ori,
Niciodată – pălăria!*

Maximilian OPAIȚ – Bârlad

CRIZĂ

*De câțiva ani, mutat la bloc,
ÎMI VIZITEZ mereu VECINA;
Se-ntâmplă SEARA, fi'ndcă-i „foc”
Și uneori se ia lumina!*

ȚINUTĂ DE PLAJĂ

*Aflat pe plajă, la nudism,
Văzând ce mare-i „sărăcia”,
Pe fete, plin de altruism,
Le protejez cu... PĂLĂRIA!*

Mirela GRIGORE – Râmnicu Sărat

POVESTE DE SEARĂ

*Seara-mi vizitez vecina
Să citim măcar un pic,
Dar când stingem iar lumina,
Pe sub pled... nimic, nimic!*

OF, DRAGOSTEA MEA!

*Eu o iubesc în taină pe Maria
Și o salut când trec pe lângă ea,
Iar când îmi scot amabil pălăria,
Domnița vede... doar chelia mea.*

Daniel BRATU – Iași

LA VECINĂ. SOMN DE (NE)VOIE

*După vizita focoasă,
Încă bine transpirat,
Când vecinul vine-acasă,
Obosit, adorm sub pat.*

RESPECT INUTIL

*Când plec la vecina Maria
(Urâtă, duhnind a tutun),
Nu-mi scot, din dulap, pălăria,
Că nici nu mi-o pun.*

Lică PAVEL – București

BLACK OUT:

*Pe vecina mea cea bună,
Numai serile o caut,
Să citim cărți împreună,
Că la ea-i mereu „black out”!*

GRIJA ALEGĂTORULUI:

*Pe-„ales” îl prețuiesc, încât,
De-l văd, când norii-aduc urgia,
Îmi scot și-i dau chiar, pălăria,
Să nu cumva să-i plouă-n gât!*

Silvia URSACHE – Chișinău

ÎMPRUMUT PE TERMEN LUNG

*Seara-mi vizitez vecina,
Zău, pretextul nu contează:
Ba o carte, ba făină...
Până când se luminează.*

REVERENȚĂ LITERARĂ

*Îmi scot amabil pălăria
La fiecare agramat –
E-un gest ce-ascunde ironia
Că scrie... și e publicat.*

Constantin TUDORACHE – Ploiești

NELĂMURIRE

*La catrenul prezentat,
Sunt puțin nelămurit,
Că Janet n-a precizat
În ce limbă i-a citit.*

UNUI POLITICIAN

*Amice, nu te aștepta,
Ca prin politica-ți ciudată,
Să vezi cândva în fața ta,
O pălărie ridicată!*

Constantin BIDULESCU – Ploiești

INFLAȚIE

*Prozatori, barzi, epigamiști,
Mulți amatori și ziarști,
Mai rămâne să se nască
Și cei care să-i citească.*

SCHIMBARE

*O să vreau ținute sport,
Iar ca să-mi acopăr țeasta
Pălărie nu mai port,
M-a îmbrobodit nevasta.*

Tony ANDREESCU – Călărași

CONSECINȚE

*La părinți fiind consoarta,
Seara-mi vizitez vecina;
S-a aflat, ce crudă-i soarta!
Reci de-acum sunt prânzul, cina.*

ŞEFULUI

*Pe şef nu pot să îl stimez,
De el e numai vorbăria
Şi de-l salut, eu doar mimez
Că-mi scot amabil pălăria.*

Ion MICUŢ – Rm. Vâlcea

AM O INIMĂ MILOASĂ

*La Anul Nou merg la vecina,
Că mulţi în stradă poartă vina,
Trag artificii şi petarde
Şi dansa, emotivă arde!*

NU-MI POT SCOATE PĂLĂRIA!

*Fiind patronul soaţei mele,
Eu, pentru el, n-am gânduri rele,
Deşi sub pălăria-mi moale,
Port coarnele domniei sale.*

Liviu KAITER – Constanţa

PREFERINŢE

*Trăiesc în linişte şi pace
Cu soaţa mea şi o prefer
Şi numai bucurii îmi face...
Vecina mea de la parter.*

PĂLĂRIE

*Privind atent la cei din guvernare,
Tot timpul îmbrăcaţi la patru ace,
În haine noi, de firmă, cum le place,
Dar poartă o pălărie mult prea mare.*

Liviu GALOŞ – Girişul de Criş, Bihor

ELECTROFOBIE

*Vecina – fată frumoasă –
Are electrofobie;
Seara sunt la ea acasă,
Să-i consum din energie.*

STÂNJENEALĂ

*A fost azi-vară la nudişti,
Dar n-a vrut gol să fie,
Şi-a pus, la fel ca alţi turişti,
Pe cap... o pălărie.*

Ştefan BAŞNO – Botoşani

1.

*Diseară merg pe la vecina
Că ieri mi-a cam boţit maşina
Dar n-am de gând să-i fac perdaful
Ci să-i boţesc puţin cearşaful...*

2.

*Îmi scot amabil pălăria
Atunci când mă-ntâlnesc cu şeful,
Dar după îmi cam trece cheful
Când îmi semnez pe stat simbria...*

Dorin ŞTEFĂNESCU – Rădăuţi

NEVINOVAŢ

*Seara-mi vizitez vecina,
Nu mă copleşeşte vina,
Vinovat e soful ei
Că lucrează-n schimbul trei!*

CAP DESCOPERIT

*Îmi scot amabil pălăria
De mă-ntâlnesc cu omenia,
Dar după cum îmi pare mie
Curând, renunţ la pălărie!*

Elena BOLOBIŢE – Fălcieni

ERRARE HUMANUM EST

*Seara-mi vizitez vecina,
Să-mi iau bărbatul, bată-l vina,
Ce beat fiind, greşeşte uşa
Şi nimereşte tot la Nuşa...*

NEDUMERIRE

*Nu ştiu, de unde calomnia
Că-s necioplit şi prost crescut:
Îmi scot amabil pălăria,
De câte ori merg să mă tund.*

Vasile LARCO – Iaşi

INSTANTANEU IDILIC

*Dragostea de e aprinsă,
Când hormonii prind să fiarbă
Şi de-i luminiţa stinsă,
Fi-va o iubire oarbă.*

CONDUCĂTORULUI MEU

*În faţa lui scot pălăria,
Aşa prevede omenia,
Că pare-a fi om cumsecade...
Dar, din păcate, nu mai cade!*

Nicolae TOPOR – Tătuleşti, Olt

ŞI ZIUA-MI VIZITEZ VECINA

*Găini, cu drag, îmi jumuleşte,
Că dansa, tare, mă iubeşte...
Şi eu, pe dansa, o iubesc
Şi-aştept ceva... să-i jumulesc!*

CHELIA ESTE SEMN DE
INTELIGENȚĂ
(din înțelepciunea populară)
„Îmi scot amabil pălăria”,
Să-mi vadă șeful meu chelia,
Căci știe, deși-i prost de fel,
Că-s mai deștept cu mult ca el.

Mihai SĂLCUȚAN – Buzău

FINALUL LECTURII
Terminând cititul lor,
Cum era încins și frânt,
Dânsa, fată cu umor,
S-a grăbit să-i facă vânt.
CONDUITĂ
Cu șeful nu mă iau în gură –
El nici măcar nu-mi știe glasul –
Dar îl aștept la cotitură
Că musai o să-i sune ceasul!

Victor BIVOLU – Buzău

GÂND ASCUNS
Seara-mi vizitez vecina
Să î returnez mașina,
Să m-achit precum se cade,
Dar pe ea alt gând... o „roade”!
ȘMECHERIE DE DOI BANI
Întâlnind femei alese
Și fiind pe interese,
Scoate cu tact pălăria
Astfel ascunzând... prostia!

Toader ANDREI – Slatina

„SEARA-MI VIZITEZ VECINA”
Seara-mi vizitez vecina,
Căci afară-i foarte frig,
Și-i mai las și limuzina,
Ca plăcerea... să-i câștig.
„ÎMI SCOT AMABIL PĂLĂRIA”
Când mă mai uit la știri acasă,
Îmi scot amabil pălăria,
Dar ce văd mă îngrijorează,
Și cade... tâmplăria.

Rozalia IAȘURA – Variaș, Timiș

SEARA-MI VIZITEZ VECINA
Seara-mi vizitez vecina,
Studentă la anatomie.
Ei îi place medicina,
Eu aș vrea să avem... chimie.

ÎMI SCOT AMABIL PĂLĂRIA
Cu pălăria în mână trec,
Când văd o doamnă pe alee.
Apoi mă uit și înghit în sec,
Deși are plete... nu-i femeie.

Mihai-Petre SCARLAT – Iași

CRĂȘMĂRIȚA-N SAT
Seara-mi vizitez vecina
Căci ea este crășmăriță-n sat
Iar bărbații merg a-i închina
Mai tot salariul încasat.

ATENȚIE LA NURI, BĂIEȚI!
Când văd o doamnă mai nurlie
Îmi scot amabil pălăria
Dar e posibil să nu fie o femeie
De când cu-a „genului” euforie.

Laura MĂTĂSARU – Brașov

DESERT
Seara-mi vizitez vecina
Gogoși îmi pune să mănânc
Nu știu care din noi e gospodina
Că eu gogoși știu ei să-i vând.

MUZEE
Când pofta de cultură e de adăpat
Sunt un om foarte educat
Îmi scot amabil pălăria
Și-n berărie am intrat!

Adelina IANCU – Jebel, Timiș

CARTEA
Când luna peste sat suspină,
Mă-ndrept spre casa de lumină –
Citesc cu vecina-n tăcere...
Dar cartea... nu știu ce mai cere!

ȘEFUL
Când șeful intră, serios,
Îi zic: „Să fie zi cu folos!”
Dar, ca să fiu în armonie,
Îmi scot amabil pălăria!

Nicolae POSTOLACHE – Brașov

UNEI VECINE DARNICE
Seara-mi vizitez vecina,
Are suflet darnic, bun,
Sar pârleazul cu fereală,
Mai sunt doritori în drum.

UNEI DOAMNE ȘIC
 Când întâlnesc o doamnă șic,
 Îmi scot amabil pălăria
 Și mă aplec pân-la buric,
 Să îi adulmec omenia.

Gheorghe I. GHEORGHE – București

PRECAUȚIE
 Surprins de vecin la el în pat,
 Soața îi oferă socotință:
 „Știind că seara ești la ședință
 De teamă bodyguard mi-am luat.”

PRUDENTĂ
 Am cu el relații încordate
 Și nu m-a privit niciodată direct.
 Scot totuși pălăria pentru efect,
 Căci șeful are ochi și la spate.

Elena STAN – Drajna de Sus, Prahova

FEL PRINCIPAL LA CINĂ
 Seara mă cheamă vecina
 Împreună să luăm cina,
 Pe ușă dacă intră Nae
 Ea și eu mâncăm bătaie!

STRATEGIE CU PĂLĂRIE
 Stau bârfitoarele la poartă
 Vorbind de rău pe lumea toată
 Eu-mi scot amabil pălăria
 Hrănindu-le pe loc furia...

Mălina-Riana IANCU – Jebel, Timiș

PROGRAM DE SEARĂ
 Seara-mi vizitez vecina,
 Și mereu gădesc lumină...
 Zice că lucrează-n grafic –
 Eu m-ajut doar... caligrafic.

BUN-SIMȚ
 Îmi scot amabil pălăria
 Când vecinii intră-n vrie;
 Deși-i gest de om galant,
 O fac... să nu-mi fie-n avant!

NOTĂ: Redacția a decis să publice toate materialele primite pentru concurs, chiar dacă între acestea se regăsesc multe catrene care nu sunt epigrame, nu au poantă, au deficiențe mari de prozodie, întrucât dorim să-i încurajăm pe cei care, cu sinceritate, încearcă să se apropie de EPIGRAMĂ, să-și însușească tehnica și să persevereze.

Sergiu Fărcășanu

Laura Lungescu

FAPTE BUNE, PROIECȚII ÎN VIITOR

Scopul acestui articol este să sublinieze că ideile generate de mine pe un anumit format, în activitatea cu elevii, sunt realizabile doar cu sprijinul unor suflete mari care mi s-au alăturat, material și spiritual. Femei cu cariere de succes, dar mai ales MAME cu normă întreagă care au înțeles că evoluția copiilor necesită investiții și reprezintă proiecții sigure spre viitor. Mă refer la D-na Doctor Corina Udriște și D-na Antreprenor Laura Pagnejer, cele care au răspuns prezent la

prima mea solicitare, fapt ce m-a motivat să conturez până la capăt ideea și să duc la bun sfârșit întâlnirile lucrative din 19 și 20 februarie 2026, desfășurate la Peștișani și Târgu-Jiu, sub titulatura „Brâncuși -150”. S-au dedicat și implicat familiar, de la mic la mare, garantând astfel o întâlnire de succes în care elevii, sau tinerii artiști, cum îmi place să-i numesc, au „prins” noi secrete profesionale sub îndrumarea Maestrului Grafician Marian Avramescu.

deținut, experiența ajutându-i să știe unde se află valoric și care este finalitatea drumului ales. Știm cu toții că nu există timp (din păcate!), pentru a-i vedea, admira, promova atât cât ne dorim. De fiecare dată intervine și componenta materială pentru a putea organiza, crea, expune și mediatiza. Într-o lume din ce în ce mai preocupată de aspectul exterior, de tipul de mașină condus, de cât de vizibil ești, cu orice preț, pe rețelele de socializare, astfel de dorințe (poate prea îndrăznețe!) devin ireale, riscul strangulării încă din faza de proiect fiind iminent.

Nu mi-am propus să vă relatez toate demersurile efectuate pentru aducerea într-un singur loc a zeci de copii din școli diferite, cu profiluri care nu au multe puncte comune cu pasiunea lor, uniți doar de dorința de a fi în aceeași poveste, privită ca un punct de plecare în influențarea viitorului lor.

Viața e frumoasă! În general, prin modul nostru de a ne exprima verbal sau de a oferi imagini variate, dăruim crâmpie din natura noastră interioară, dar când acestea vin de la copii, devin infinit mai profunde. Și merită întreaga noastră atenție și sprijinul necondiționat.

Mulțumesc din nou, doamnelor Corina Udriște și Laura Pagnejer!

Impresii pe marginea Festivalului „ROMEO ȘI JULIETA LA MIZIL”, ianuarie 2026

de **Laura Lungescu**

Am revenit pentru a doua oară (fiind a XIX-a ediție, acum realizez ce povești fără sfârșit au alții despre festival), cu nerăbdarea de a revedea oameni dragi, de a trăi un nou episod din marele serial ce se derulează în fiecare an la Mizil, reflectând bucuria momentului, cu mare greutate în timp. De data aceasta nu am venit cu mâna goală, ci am luat cu mine o parte din expoziția personală de fotografie intitulată „Ora de foc”.

Am răspuns cu plăcere și emoție invitației celebrului caricaturist și prieten al nostru, Maestrul Marian Avramescu, alături de care am expus fotografie în cadrul expoziției sale de caricatură și acuarelă, fotografiile mele fiind sursa de inspirație pentru câteva din acuarelele sale, cum, de fapt, s-a și născut această colaborare (a doua de până acum), care s-a bucurat de aprecieri entuziaste din partea celor prezenți la eveniment.

Am avut onoarea să treacă pragul expoziției dl. Prof. univ. dr. Adrian Cioroianu care a apreciat cu real interes tehnica de printare a fotografiilor expuse.

Prețuiesc în mod special rigoarea dovedită de organizatori, numărul mare al participanților la festival, calitatea invitațiilor, climatul cald și buna dispoziție.

Vă felicit și vă urez succes la edițiile viitoare!

*„S-au năruit în țară festivaluri
Și în climatul devenit ostil,
Din Prahova o veste face valuri:
Se-adună umoriștii... la Mizil.”*

Și chiar s-au adunat începând cu după-amiaza zilei de vineri 30 ianuarie, fiind întâmpinați călduros de amfitrionii evenimentului, domnii profesori Vasile Minea și Laurențiu Bădicioiu cărora li s-a alăturat primarul localității, dl. Silviu-Călin Negraru.

Sâmbătă dimineața începând cu ora 9, Casa Muzeu „Leonida Condeescu” își primea oaspeții cu pâine și sare. Am remarcat cel puțin următoarele categorii de participanți: laureați ai festivalului, alți umoriști participanți sau nu în concursurile organizate, membri ai juriilor celor două secțiuni, graficieni cu expoziții proprii sau doar simpatizanți, personalități ale lumii culturale naționale, conducători ai unor instituții de învățământ superior din Ploiești și Galați, analiști economici sau de politică externă apropiați organizatorilor (Adrian Cioroianu, Ion M. Ioniță, Gabi Biriș), oameni de presă și, nu în ultimul rând, localnici iubitori de umor.

Dintre punctele tari ale festivalului remarc:

- inițiativa desfășurării evenimentului într-o singură locație, Casa Muzeu „Leonida Condeescu”;
- intenția desfășurării festivităților într-un interval de timp egal cu cel din reportajul lui Geo Bogza, 175 de minute la Mizil (aproape respectată);
- voluntarii implicați în organizare, extrem de politicoși, permanent atenți, cu zâmbetul pe buze;
- prestația dezinvoltă a celor doi moderatori. Poate și pentru că omul de radio Costin Enache o face de ani și ani, cunoscând astfel așteptările publicului;
- diversitatea momentelor: mesaje de salut și de apreciere a festivalului (o notă maximă mesajului înregistrat al Președintelui Academiei Române, Ioan-Aurel Pop), tinere talente în muzică (interpretată la flaut), mesajele membrilor juriilor, muzică de operă, premiera în sine, recitalul umoriștilor, muzică folk, mesajul d-lui Ion M. Ioniță, strădania epigramatică a d-lui Adrian Cioroianu, toate presărate cu intervențiile rafinate ale binomului, bine gustate de public;
- apetitul colegilor umoriști în prezentarea creațiilor proprii;
- creșterea intervalului de timp alocat acestora;
- îngăduința dovedită în comunicarea rezultatelor festivalului George Zarafu, de către dl. Laurentiu Ghiță;
- setea de umor a mizilenilor și entuziasmul participării până în ultimul moment al festivalului (raportat la numărul cetățenilor, cred că Mizilul are cea mai bună normă de reprezentare în sala unui festival de umor);
- spectacolul oferit de natură cu feeria fulgilor de nea, chiar pe durata evenimentului;
- atmosfera prietenoasă din localul Mizil și aerul detașat cu care dl. Adrian Cioroianu a invitat la voie bună și chiar a regizat câteva momente inedite;
- nu în ultimul rând, efortul celor doi organizatori de a rămâne destinși, îngăduitori și total dăruți evenimentului;
- versatilitatea pneurilor bicicletei d-lui Laurențiu Bădicioiu (comportare la fel de bună pe teren uscat, zăpadă, gheață sau noroi!).

La puncte slabe aș reține gerul de a doua zi, cu zăpada înghețată pe parbriz și refuzul (sau neputința!) d-lui profesor Laurențiu Bădicioiu de a-l transporta cu bicicleta, la celebra gară mizileană, pe dl. Petru-Ioan Gârda, intrat în criză de timp.

Sunt convins că voi rămâne mult timp sub influența plăcută a experienței trăite la această ediție a festivalului și le recomand organizatorilor să devină ediția-etalon pentru tot ce va urma în viitor.

Concluzie finală:

Monoamele Victor Minea și Laurențiu Bădicioiu, fie prin operația de însumare a pasiunilor sufletești, fie prin operația de scădere a elanului exploziv al celui mai tânăr din echilibrul mental și emoțional al celui mai experimentat, au ca rezultat un BINOM PREȚIOS!

„Vă gratulez, ați menținut șuvoiu’
Talentelor și-ați conturat subtil,
Stimabililor Minea, Bădicioiu,
O nouă ZI SOLEMNĂ... LA MIZIL!”

FELICITĂRI, FELICITĂRI, FELICITĂRI!

Să mă ierte Marele Will, dar eu când aud de „Romeo și Julieta”, invariabil mă duc cu mintea și bucuria la Mizil, celebrul oraș-poveste din istorisirile bunicului matern, și la fel de implacabil, la profesorii Victor Minea și Laurențiu Bădicioiu, cele trei entități fiind asimilate într-un pachet afectiv de sărbătoare. Vă mulțumesc, Domnilor, pentru invitația pe care o aștept totdeauna cu o ușoară încordare și care vine de fiecare dată la timp, spulberându-mi teama nemărturisită că aș fi putut „cădea” de pe lista invitaților. Deși nu-s descendent

de-a n-a spiță nici din celebri capuleți, nici din montague, mă simt membru cu patalamale-n regulă al frumoasei și numeroasei familii de la Mizil. Ca-n toate familiile care se respectă, membrii nu sunt „colorați” la fel, personalități tumultuoase, orgolii, patimi, controversate, dispute, toate cad, pălesc, se armonizează sub cupola unui simțământ unanim: iubirea față de „ROMEO ȘI JULIETA” de Mizil.

După o perioadă „amorțită” din perspectiva evenimentelor cultural-umoristice care ne unesc, începem anul festivalier în forță cu așteptatul „ROMEO & JULIETA” care și la această ediție a fost dincolo de rigorile concursului, o mare întâlnire a prieteniei, o reunire a frumoasei familii de umoriști scriitori sau desenatori.

La această ediție caricaturistul-grafician a împărțit simezele cu un artist fotograf de excepție, Laura Lungescu, partenera epigramistului-revelație Mihai Lungescu, cel pe care inspirația îl invită constant pe podiumurile concursurilor de profil. Acest mix de caricatură, fotografie, acuarelă a generat reacții care au confirmat adecvarea alegerii.

Pentru că scrisul nu este punctul forte al desenatorului din mine, mă opresc aici, asigurându-vă de înalta și sincera apreciere pentru determinarea și demersurile făcute într-o perioadă în care majoritatea organizatorilor de evenimente se-mpiedică în tot felul de neputințe, fie de natură financiară sau de altă natură închipuită, acceptând versiunile de compromis ale online-ului.

Felicitări, Domnilor Victor Minea și Laurențiu Bădicioiu, succesul deplin vi se datorează în totalitate.

Marian Avramescu

Gorjenii s-au întors la esență – Brâncuși 150

de Gigi Bușe

Joi, 19 februarie 2026, gorjenii l-au celebrat pe Constantin Brâncuși, gorjeanul fondator al artei moderne universale, născut la 19 februarie 1876, la Hobița, în inima Gorjului – locul unde rădăcina tradiției populare românești avea să se transforme, prin el, în limbaj artistic universal.

Constantin Brâncuși, copilul năzdrăvan al Gorjului, care nu-și mai găsea locul în județul natal, a hotărât să-și caute destinul, plecând de acasă, fără știrea mamei, la Craiova, apoi la București și tot nu l-a găsit. Atunci a hotărât să meargă mai departe, așa cum au mers magii după steaua călăuzitoare ca să-l găsească pe pruncul ce avea să schimbe lumea, și a ajuns la Paris, unde a găsit ceea ce a căutat. Consacrarea artistică, devenind astfel sculptorul care a eliberat forma de povara detaliului și a condus arta către esență, lumină și adevăr interior. Brâncuși nu a simplificat realitatea, ci a purificat-o. Prin „Masa Tăcerii”, „Poarta Sărutului” și „Coloana fără sfârșit”, o Cale a Eroilor gorjeni, el a transformat spațiul gorjean într-o axă simbolică a lumii, unde materia devine spirit, iar tradiția se convertește în modernitate absolută. Opera sa nu este doar estetică, ci metafizică: o meditație profundă asupra timpului, iubirii, sacrificiului și ascensiunii umane.

Ziua nașterii lui Constantin Brâncuși nu a fost numai o aniversare, ci un act de memorie culturală și identitate națională. Este reamintirea faptului că dintr-un sat gorjenesc s-a ridicat un creator care a schimbat definitiv istoria artei mondiale. Brâncuși nu mai aparține trecutului, ci viitorului culturii universale.

O delegație a Cenaclului „Hohote” din Târgu Jiu a mers joi, 19 februarie 2026, la Peștișani, comuna natală a lui Constantin Brâncuși, unde a participat, în calitate de partener, la evenimentul găzduit de Liceul Tehnologic ce poartă numele artistului.

Încă de la intrarea în localitate, au fost amplasate bannere mari, cu mesajul central al zilei, acela al împlinirii a 150 de ani de la nașterea sculptorului. În sala de festivități a Căminului Cultural, s-au adunat o mulțime de elevi, cadre didactice. O delegație de la Cultul Eroilor Gorj și mulți localnici. În această sală spațioasă, amplasată peste drum de Primărie, s-au desfășurat primele activități dedicate mării sărbători.

Poeților și epigrafiștilor Cenaclului „Hohote”, Grig Dobreanu, Luminița Săceleanu, Nelu Vasile, Valeriu Butulescu, Doru Fometescu, Mihai Lungescu și jurnalistului Gigi Bușe, li s-a alăturat graficianul Marian Avramescu, a cărui expoziție de portrete, caricaturi și peisaje în acuarelă, instalată la intrarea în sala de festivități, a dat viață spațiului pregătit pentru eveniment.

Conducerii liceului, Alin Dobromirescu, director, și Liliana Marinela Iliescu, director adjunct, li s-au alăturat invitații speciali: Cosmin Pigui, primar Peștișani și Marian Staicu, Inspector General Școlar Gorj, iar de la Cultul Eroilor Gorj, prof. dr. univ. Ion Mocioi și prof. dr. univ. Moise Bojincă, președinte și al Fundației Culturale „Casa Brâncuși-Hobița” care au adus un omagiu vieții și operei genialului Brâncuși.

Primul eveniment a fost lansarea concursului „Brâncuși – omul infinitului”, care se va desfășura pe durata mai multor zile, prezentat de dl. Director Alin Dobromirescu.

În continuare, profesoara Laura Lungescu a gândit și organizat un atelier inedit de creație grafică. dedicat lui Brâncuși, sprijinită de cunoscutul grafician Marian Avramescu. La acest atelier de creație au participat 15 elevi: Burcă Groza Ionuț, Ciolofan Ana, Duțan Alina, Brâncuși Andrei, Crudu Larisa, Tisaru Miruna, Terzea Diana, Banu Ana-Maria, Ocheșan Mario, Iordăconiu Răzvan, Schinteie Mălina, Junilă Ionela, Hulă Cristina Nicola, Vișan Arian și Morjan Andreea. Acești elevi au fost răsplățiți cu un desen al portretului fiecăruia făcut de Marian Avramescu și o Diplomă de participare la master-class semnată de profesor Laura Lungescu, director adjunct Liliana Marinela Iliescu, director Alin Dobromirescu și grafician Marian Avramescu, având ca motto „Să vezi până departe este una, Să mergi departe este alta”.

După lansarea primului număr al revistei „Generația Infinit”, revistă a Liceului Tehnologic „Constantin Brâncuși” Peștișani, a venit rândul celorlalți membri ai cenaclului să-și exprime talentul. Astfel, în fața unui auditoriu select, membrii cenaclului au citit poeme, poezii, epigrame și un monolog dramatic, dedicate vieții și operelor brâncușiene.

Pentru început, președintele Mihai Lungescu a precizat următoarele: „Astăzi e o zi bogată în evenimente. Astfel de evenimente se produc nu doar în Peștișani, ci și în Târgu-Jiu, Motru și alte localități din Gorj, din România și din lume. Însă dumneavoastră sunteți cei mai îndreptățiți să-l sărbătoriți pe Brâncuși, pentru că aici s-a născut, aici a luat contact cu realitățile vieții și aici a hotărât să pornească pe drumul propriei genialități”. A punctat apoi un lucru esențial: „Vă felicit pentru că realizați această serie de manifestări într-o instituție de învățământ în prezența tinerilor. Ei trebuie să-l cunoască pe Brâncuși”. A mai precizat faptul că acest cenaclu editează Revista „Hohote” al cărui ultim număr, 35, a fost distribuit, de către doamna Laura Lungescu, tuturor participanților și a invitat alături membrii cenaclului prezenți în sală: Grig M. Dobreanu (Grigore Marian Dobreanu), Nelu Vasile, Doru V. Fometescu, Luminița Săceleanu și Valeriu Butulescu. A precizat că și domnul colonel, Gigi Bușe, prezent aici, este membru și se ocupă cu partea jurnalistică a evenimentelor. Ei au prezentat câte un poem și câteva epigrame dedicate lui Brâncuși. Mihai Lungescu a prezentat poemul „Datori lui Brâncuși” și epigramele: „Efectul lui Brâncuși”, „Poarta Sărutului”, „La Masa Tăcerii” și „La Peștișani”. Grig M. Dobreanu a lansat foaia literară „PANN DURU”, care conține pe prima pagină poemul „Pasărea Măiastră” scris de Valeriu Butulescu, poem pe care însuși autorul l-a citit publicului din sală și poeme ale membrilor cenaclului. Domnul colonel Dobreanu a citit propriul poem intitulat „Aici”. Doru V. Fometescu, medicul poet, a prezentat

poemul „Duhul lui Brâncuși”, Luminița Săceleanu a citit o poezie și un madrigal, iar Nelu Vasile a citit rondelul „Brâncuși acasă” și a lansat placheta rebusistică „Constantin Brâncuși, 150 de ani de la naștere” în care sunt și două careuri ale profesorului Gabriel Sarcină: „Constantin Brâncuși” și „Alegeți-l pe Brâncuși”, iar Nelu Vasile are careul „Păsările lui Brâncuși” și aritmogriful „Un reper în istoria artei”. La final a citit și două epigrame, una dedicată profesorului Gabriel Sarcină și cea de-a doua, epigramistului Marian Avramescu.

Iată epigramele președintelui Mihai Lungescu:

Efectul Brâncuși

*Susține-un psiholog atent
Că vom avea, și nu-i târziu,
Coloană dreaptă-n Parlament...
De-l vom muta în Târgu Jiu!*

Poarta sărutului

*E o poartă minunată
Ce pe mulți îi preocupă,
Unde poți să duci o fată
Care altfel... nu te pupă!*

La Masa tăcerii

*Cu scaune cum nu prea vezi
Această masă-ți dă fiori,
Dar nu ai voie să te-asezi...
Că-i rezervată pentru ciori!*

La Peștișani

*Am întrebat doi cetățeni dispuși,
Cum pot ajunge-acasă la Brâncuși;
– Păi, stai să lămurim o chestiune,
Brâncuși cu oi sau cel cu pensiune?*

Domnul director Alin Dobromirescu a făcut referire și la Expoziția de carte intitulată „Brâncuși – pași spre infinit” și Expoziția de creații artistice ale elevilor intitulată „Brâncuși – prin ochi de copil”.

Finalul evenimentelor de la Peștișani a aparținut elevilor de la Ansamblul Folcloric „Emilia Bubulac” din Peștișani, sub coregrafia Adrianei și Marian Stelea, care au prezentat o suită de jocuri populare.

Pe tot parcursul manifestării, Maestrul Avramescu, susținut de profesoara Laura Lungescu, a inițiat elevii pasionați în realizarea de lucrări grafice pe teme brâncușiene, la final fiindu-le înmânate diplome.

Manifestarea s-a încheiat prin spectacolul folcloric susținut de Ansamblul „Emilia Bubulac” din Peștișani.

Felicitări cadrelor didactice, elevilor și invitaților care au contribuit la reușita acestui eveniment!

Prestația graficianului Marian Avramescu a continuat în seara aceleiași zile în foaietul Teatrului Dramatic „Elvira Godeanu” din Târgu Jiu, iar a doua zi, la sediul CJPCT Gorj, într-un workshop cu peste 30 de elevi convocați de profesoara Laura Lungescu și în după-amiaza zilei de sâmbătă, în prezența unui grup de susținători privați ai evenimentelor culturale organizate de Cenaclul „Hohote”, la parterul Pensiunii Antique.

Marian Avramescu

Grig M. Dobreanu

- I -

Mărgelatu – File de poveste

„...Îl iubesc, pentru că miroase a om...”
Așa zicea marele actor Radu Beligan despre și mai marele actor Florin Piersic. Actor care „a îndrăznit” să împlinească 90 de ani. O asemenea ocazie nu putea fi pierdută de colegul și prietenul actorului, editorul George Drăghescu care, ca în fiecare an, a dedicat un număr întreg din *Ceașca de cafea* nr. 266 aniversării lui Florin Piersic.

După laudatio aparținând lui Radu Beligan, apar primele versuri cu dedicație, de data aceasta aparținând unui prieten plecat spre alte zări, epigramistul clujean Eugen Albu.

Fotografiile ale lui Florin în diferite ipostaze alternează cu aprecierile criticului de film Irina Margareta Nistor, acrostihul lui Nelu Vasile, epigrame ale lui Laurențiu Ghiță și Stelian Filip, iar epigrame aparținând colegului de cenaclu Janet Nică...

Urmează urări de bine din partea Societarului de Onoare al teatrului Național Craiova și Președintele de Onoare al Festivalului Internațional Shakespeare, domnul Emil Boroghină.

Ceașca mai conține alte epigrame aparținând membrilor cenaclului HOHOTE, Doru Mihai Lungescu și Grig M. Dobreanu, dar și simpaticului simpatizant al epigramei, Grigore Tușșanu, al cărui catren merită citat:

Florin Piersic

Actor cu har, ce ne propune

Povești ce le-a trăit odată.

Dar, cu aplomb, la cele bune

Strecoară și o GOGONATĂ!

Alte fotografii, alte catrene – madrigal aparținând președintelui UER – George Corbu, dar și colegilor de umor de peste Prut care nu pierd niciun moment ocazia să fie alături de noi, la bine și la *roast*, Gheorghe Bâlici și Ion Diviza.

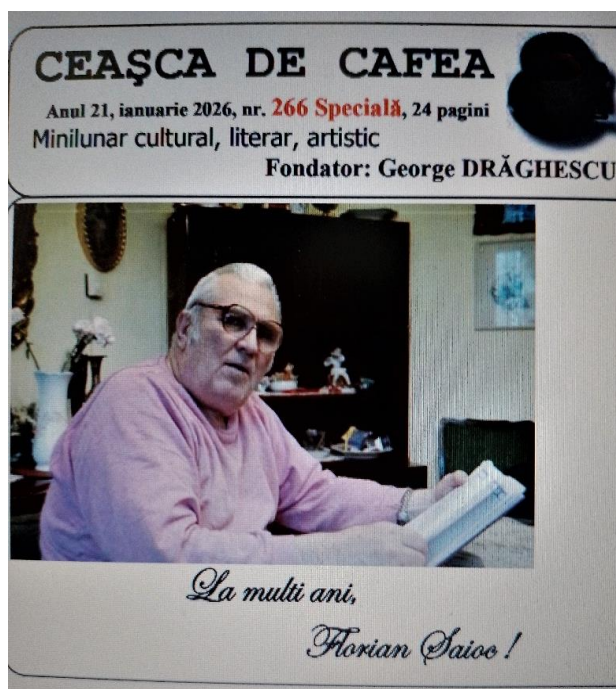
...Și alte fotografii solo sau cu Jean Marais, aparținând unei prodigioase cariere, ale unui monstru sacru al culturii teatrale și cinematografice, căruia, cu ocazia împlinirii vârstei de 90 de ani, îndrăznim și noi să-i dorim multă sănătate și să-i urăm tradiționalul

La mulți ani, Florin Piersic!

A consemnat Grig M. DOBREANU

- II -

Întâmpinare

eu vin întru întâmpinare
bine-ați venit și bine-mi pare
cu voi parcurg aceeași rută
să-mi dați un brânci s-ajung la sută
sau să îmi dați în dos un șut
de sută-s gata ca trecut
iar dacă-mi dați și niște ghionturi
pot sparge alte orizonturi
dar pentru că și pentru fin'dcă
avem aici niște palincă
hai s-o-ncercăm acum pe loc
să ne ia-n gură dinții foc

o fi de nu știu câte stele
că poate sparge și măsele
să nu vi le-adunați de jos
că poate fi periculos
să văd de ce suntem în stare
hai puneți mâna pe pahare
vă zic mulți ani, vă zic noroc,
vă-mbrățișez,

Florian Saioc

Așa începe *ceașca* 266 specială, pregătită cu migală și aplecare de prietenii poetului, George Drăghescu și Grig M. Dobreanu.

„De la Doina lui Eminescu până azi nu știu să se mai fi scris un asemenea poem.” Așa sună aprecierea deosebită făcută poemului „Baladă pentru Transilvania” de către poetul și criticul slătinean Pan M. Vizirescu.

Criticul gorjean Ion Trancău continuă cumva cu gelozie masculină aprecierile laudative la adresa operei și poetului Florian Saioc. Epigramele poetului aniversat sunt alternate cu alte aprecieri aparținând prietenilor și colegilor Lazăr Popescu, George Zarafu, Dumitru Dănău, Grig M. Dobreanu și iar George Zarafu.

Poemele lui Florian Saioc sunt completate de poetul Dumitru Dănău, iar *Ceașca*, pigmentată cu două portrete-caricaturi aparținând lui Valentin Groza și Aurelian Șuță-ȘAI, se încheie cu o concluzie amară citată din aceeași *Baladă pentru Transilvania*:

*Cu țara mumă de n-om fi în stare
Să ne unim așa cum se cuvine
Să ne luăm mormintele-n spinare
Și-n moarte să ne-ascundem de rușine.*

La împlinirea memorabilei vârste de 95 de ani, nu ne rămâne decât teleormăneanului Florian Saioc, devenit „gorjean dupe nevastă”, la fel ca Vasile Nelu, să-i urăm „Multă sănătate și putere de muncă!”, dar și „La mulți ani!”

Ultima dorință a poetului ajuns la 95 de ani, nu poate decât să ne dezvăluie filozofia lui de viață:

*Să nu-mi aduceți flori, băieți,
Nici după ce cobor în moarte,
Ci tot femeii, dacă puteți,
Că au parfumul lor aparte!*

A consemnat Grig M. DOBREANU

Întâlnire culturală de marcă la Motru

2026 – Anul Constantin Brâncuși – omagiu 150 de ani
Lansarea revistei *Ad Mutrium*
„Tudor Vladimirescu”, vizionare film documentar

Parcurgem „Anul Brâncuși”, an comemorativ, dedicat împlinirii a 150 de ani de la nașterea marelui sculptor Constantin Brâncuși, considerat unul dintre întemeietorii sculpturii moderne și unul dintre cei mai importanți artiști ai secolului al XX-lea. Pe parcursul întregului an, România își reafirmă, printr-o suită amplă de manifestări culturale, recunoștința față de cel care a schimbat definitiv limbajul artei moderne. Din satul natal Hobița și până în marile centre culturale ale țării, spiritul brâncușian este celebrat prin expoziții, conferințe, simpozioane, ateliere educaționale și evenimente artistice ce readuc în actualitate moștenirea sa universală.

În Gorj, locul unde rădăcinile sale sunt încă vii în memoria comunității, la Hobița, la Târgu-Jiu – orașul care adăpostește ansamblul monumental devenit simbol al identității naționale – la Motru și în toate centrele culturale ale județului, evocările capătă o dimensiune aparte, îmbinând pelerinajul cultural cu reflecția asupra valorilor de permanență: simplitatea, esența și legătura profundă dintre om și univers.

Anul omagial devine, astfel, nu doar o rememorare festivă, ci o invitație la redescoperirea sensului creației brâncușiene și la înțelegerea mesajului său, care continuă să unească, peste timp, tradiția românească și vocația universală a artei.

În acest context, municipiul Motru a găzduit în data de 19 februarie 2026, ziua nașterii marelui sculptor, un amplu eveniment cultural desfășurat la Casa de Cultură a Municipiului Motru, unde publicul a participat la o suită de manifestări dedicate valorilor identitare și memoriei istorice.

Programul a adus în prim-plan atât omagierea marelui sculptor Constantin Brâncuși, la 150 de ani de la naștere, cât și evocarea momentelor definitorii ale Revoluției de la 1821 și a personalității lui Tudor Vladimirescu, alături de lansarea unui nou număr al revistei de cultură *Ad Mutrium*, publicație cu tradiție în viața spirituală a orașului.

Cele trei momente semnificative ale programului au cuprins:

- „Brâncușiana” – manifestare omagială dedicată împlinirii a 150 de ani de la nașterea titanului de la Hobița;
- Un moment evocator – Revoluția de la 1821 și importanța personalității conducătorului acesteia, cu prezentarea părții a IV-a a filmului documentar „Istorie, revoluție și legendă”;
- Lansarea revistei de cultură nr. 2/2025, *Ad Mutrium*, în cel de-al XXIX-lea an al existenței sale în spațiul revuistic local – o publicație cu ținută grafică impecabilă și un conținut bogat și divers: poezii, eseuri, dialoguri culturale, interviuri, reportaje, cronici, pagini de istorie locală, spiritualitate, proză scurtă, epigramă, evenimente, agenda culturală, vitrina cu cărți etc.

Manifestarea s-a desfășurat în sala de festivități a Casei de Cultură Motru și s-a înscris în seria acțiunilor de înaltă ținută organizate de această instituție, cu sprijinul direct al Primăriei Municipiului Motru și al Consiliului Local Motru. Au colaborat la realizarea evenimentului Biblioteca Municipală Motru, CJCPCT Gorj, Școala Populară de Artă Târgu Jiu – Secția Motru, Clubul Copiilor Motru, Colegiul Național „George Coșbuc”, Liceul Tehnologic Motru, precum și alte unități de învățământ din Motru.

Pentru că la Motru actul cultural este mereu o componentă importantă în viața comunității, iar acest eveniment a reușit să strângă laolaltă nenumărați oameni de cultură, oameni sensibili la istoria noastră și la patrimoniul moștenit în vatra Gorjului, pentru că așa cum sublinia unul dintre invitați,

suntem privilegiați „că-i avem pe Constantin Brâncuși și pe Tudor Vladimirescu, că sunt ai noștri, sunt gorjeni”.

Sala de conferințe a casei de cultură motrene s-a dovedit neîncăpătoare în jurul prânzului, evenimentul reunind elevi, profesori, părinți, oficialități locale, reprezentanți ai diverselor instituții de pe raza orașului, scriitori, prieteni, oameni de cultură din Gorj, Mehedinți, din alte zone ale țării și numeroși alți invitați.

Cuvântul de deschidere a aparținut domnului primar Cosmin Morega. Alături de primarul municipiului Motru s-a aflat și edilul comunei Glogova, Dl. Gheorghe Alpredi, nelipsit de manifestările importante de acest gen.

Activitatea culturală a fost coordonată cu talent, dezinvolură și un rafinat simț al umorului de către poetul Nicolae Dragoș. A fost sprijinit în aceeași notă caldă și cu naturalețe de către tânăra doamnă Aura Popescu și de către Gabriel Pauliș, neobositul secretar de redacție, ambii din partea gazdelor.

După o scurtă prezentare a revistei *Ad Mutrium*, făcută de către redactorul-șef al publicației, poezii și scriitorii prezenți au avut posibilitatea de a oferi publicului câte o creație personală sau scurte fragmente din materialele publicate, dialogul creat fiind bine condimentat cu „sare și piper” de Mehedinți, cu mici doze de satiră de la Gorj și cu umor subtil și de o parte, și de cealaltă, așa cum stă bine unei astfel de întâlniri literare. Scurte alocuțiuni, păreri, comentarii constructive, curiozități, catrene, poezii și proză lecturate, dialoguri spirituale, toate s-au desfășurat cu parcimonie, căci ziua e mică, activități multe în program, frumoase, captivante și necesită timp spre a se desfășura.

Deși știu că reușita unui astfel de eveniment cultural este dată de oamenii care îl însușesc, de calitatea celor care iau parte la el, e imposibil a-i numi pe toți. Într-o ordine aleatorie îi voi menționa pe următorii: Nicolae Dragoș, Mircea Bârsilă, Ioana Burghel, Ion Popescu Brădiceni, Mircea Tutunaru, Viorel Mirea, Mihaela Dobre, Valerian Cruceru, Ion Sabin Cerna, Dan Șalapa, Dan Zglobiu, Nicoleta Katalina Pauliș, Ion Elena, Augustina Dobrescu, Adriana Merfu, Maria Suci, Teodor Popescu, Ioana Savin, Carmen Pandurița, Adrian Vervescu, Valeriu Țirlea, Elena Popescu, Ion Vrajitoarea, Constantin Răducă, Ileana Spineanu Morega, Romulus Morega, Constantina Negrea, Elena Larisa Ghinea, Stanca Maya Elena, Jasmina Florea, Ciocan Andreea Maria, Elena Alexandra Cojocar și, desigur mulți, mulți elevi.

Omagierea împlinirii a 150 de ani de la nașterea marelui sculptor Constantin Brâncuși a cuprins și organizarea unei expoziții foto-documentare „Brâncuși. Calea spre lumină”, un demers vizual educativ menit să reconstituie etapele esențiale ale devenirii artistului – de la rădăcinile sale din Hobița Gorjului până la consacrarea sa universală.

Expoziția foto-documentară itinerantă „Brâncuși. Calea spre lumină” – un produs cultural realizat de CJCPCT Gorj și susținut de CJ Gorj – a invitat publicul la o reflecție asupra dimensiunii spirituale a creației brâncușiene. Au fost expuse lucrări de sculptură și pictură semnate de artiștii Ionel Apetrei și Ioana Modoran, ale căror creații au reinterpretat în limbaj contemporan teme precum verticalitatea, echilibrul formelor și relația dintre materie și spirit.

O notă de prospețime și autenticitate au adus creațiile tinerilor cursanți din cadrul Secției Motru a Școlii Populare de Arte, coordonați de profesoara Corina Minovici. Lucrările lor relevă felul în care moștenirea lui Brâncuși rămâne o sursă inepuizabilă de inspirație pentru tinerele generații de artiști.

Momentul surpriză al zilei a intensificat emoția publicului, deoarece inedita baladă a lui Tudor Vladimirescu, interpretată cu multă sensibilitate de talentata domnișoară Daria Mehedințu, a adăugat un farmec special și o profundă trăire autentică.

A fost momentul perfect care a creat emoția necesară trecerii spre un alt punct al ordinii de zi din sumarul evenimentului cultural, vizionarea părții a IV-a a filmului documentar despre Tudor Vladimirescu, film cu un concept, scenariu și regie semnate de către prof. Dan Șalapa.

Documentarul, extrem de interesant și bine realizat, a lăsat o porțiță deschisă spre următorul episod. Se pare că vizionarea fiecărei părți a filmului aduce inevitabil ipostaze și informații noi oferite de publicul spectator.

Atmosfera caldă și deschisă, cu invitați distinși, cu oameni de cultură profund ancorați în realitatea contemporană și cu un public pe măsură, a făcut ca această „porție de cultură” să fie savurată pe deplin de către toți cei prezenți la acest eveniment reușit din agenda culturală motreană.

Revenind la cuprinsul celui mai recent număr al revistei de cultură *Ad Mutrium*, importante pagini au fost alocate epigramei și prietenilor acestei forme de creație literară, citită și apreciată de publicul larg.

În paginile denumite sugestiv „RIDENDO CASTIGAT MORES – Epigramiștii noștri” se regăsește o frumoasă selecție realizată de către cunoscutul epigramist gorjean Nelu Vasile, membru în colectivul de redacție al revistei „Hohote”.

Domnul Nelu Vasile a adus în paginile revistei motrene o selecție din Antologia „Epigramiștii noștri”, volum realizat de Florin Rotaru și Constantin Tudorache în anul 2025, la împlinirea a 35 de ani de la înființarea Uniunii Epigramiștilor din România.

Astfel, cititorii revistei *Ad Mutrium* pot citi creații ale autorilor: Nicolae Dragoș, Doru-Mihai Lungescu, Marian Dobreanu, Luminița Săceleanu, Nelu Vasile, Marius Coge, Calotă Rodica, Ana Drăgoianu, George Ceaușu, Valentin Groza, Petre Gigea-Gorun, Filiș Gheorghe, Grigore Lupescu, Ion Micuț, Nicolae Goț-Topor, Marius Robu, Janet Nică, Gabi Roșianu, Vasile Vulpașu, Florian Saioc, Petre-Ion Vasilescu și Nicolae Zărnescu.

De asemenea, un spațiu generos a fost alocat prezentării poetului, epigramist și publicist Viorel Martin – În memoriam, prezentare amplă semnată de domnul Nelu Vasile.

Prin aceste mărturii, importante date parvin cititorului despre opera literară și aportul său în arealul publicistic, cât și faptul că a fost membru fondator, ulterior membru de onoare al Uniunii Epigramiștilor din România, Director al revistei „Epigrama”, serie nouă, cât și Director al Festivalului Național de Epigramă, pe parcursul a 7 ediții.

Dar să nu uit! Dacă în cadrul evenimentului am venit cu felicitări și cuvinte de mulțumire pentru sprijinul oferit, pentru participarea la eveniment, dar și pentru frumosul dăruit spre îmbogățirea spiritului, o să-mi exprim aici gratitudinea pentru că alături de prestigioasa noastră revistă am oferit distinșilor oaspeți și „Foaia de tot râsu” – PANN DURU, cu cele patru pagini doldora de creații dedicate titanului sculpturii românești Constantin Brâncuși.

Publicația cu numărul 96/19 februarie 2026 a apărut la „Sărbătoarea lui Brâncuși”, din anul XXVI, mileniul III. Semnatari ai materialelor publicate sunt: Valeriu Butulescu, Valentin Groza, Grigore Lupescu, Nelu Vasile, Grig M. Dobreanu, Doru-Mihai Lungescu, George Drăghescu, Nicolae Dragoș, Florian Saioc, Paula Romanescu, Luminița Săceleanu, Nicolae David, Gheorghe Enăchescu, Eugen Albu; Imaginile poartă semnătura următorilor artiști: Florin Preda-Dochinoiu, Raicu Eduard Constantin, Carmen Țanu, Vasi Pleșa, Rotariu Antonia, Viorel Surdoiu, Horațiu Mălăele;

În loc de final, îmi par atât de potrivite cuvintele: „La moartea lui Brâncuși nu a căzut o stea. S-a mai aprins un Luceafăr.” – Valeriu Butulescu – Preajba, Gorj, care tronează pe frontispiciul „PANN DURU-lui.

A consemnat

Ana Ionele – Redactor-șef *Ad Mutrium*

Remember: Viorel Martin

Viorel Martin: DECLARAȚIE DE... CONFORMITATE*

Eu, Viorel Martin, născut în 1953, 19 mai, în București, declar prin prezenta și susțin sus și tare că sunt, mă știu, mă simt și mă recomand oltean gorjan, pur sânge 100%. Așa să-mi ajute Dumnezeu!...

Eu și frații mei ne-am petrecut vacanțele copilăriei în satul Dolcești, la muma Maria (poreclită muma Fița – așa o știa tot satul) și tata Mihai, între Gilort și Dealul Musculeștilor. Treceam dealul la Purcaru și vedeam casa părinților mei, unde locuia acum altă familie, dar nu am prins-o pe muma Dina, mama tatălui meu, care era copil din flori, decât până pe la 8 ani...

La țară am fost cu copiii cu oile, pe deal sau în zăvoiul Gilortului. Am prins pești cu mâna pe prundiș, dar și pe sub răgălii. Am făcut coșuri de nuiete, m-am jucat printre plute și răchite, am umblat desculț prin acest rai al copilăriei. Locurile și întâmplările de-atunci mi-au rămas întipărite în minte și mi-au înfrumusețat clipele din toată viața mea de până acum.

De aia eu, Viorel Martin, susțin sus și tare că **sunt, mă știu, mă simt și mă recomand oltean gorjan, pur sânge 100%**.

* Titlu de Nelu Vasile, care a primit confesiunea de mai sus la 5 februarie 2011.

POEZII

Bunule, Gilortule!

*Bunule, Gilortule,
Îți mai cântă prundurile?
Se mai joacă-n răgălii
Peștii – frunze argintii,
Când prin vadul liniștit
Pietrele ți-au înverzit?
Ce curate malurile!
Ce domoale dealurile!
În zăvoiul de răchită,
Doarme luna liniștită.
Plute 'nalte și cumiști*

*Își desferecă arginți.
Sălciile, fetele,
Își mai scaldă pletele?
Îți mai vin copii, mai vin
La nisip de aur fin?
Și în lacrima ta caldă
Se mai joacă, se mai scaldă?
Bunule, Gilortule,
Să-ți sărut răchitele,
După-atâția ani pustii,
Te mai știu, tu mă mai știi?*

Mărturie

(Bunicului meu, Mihai Dolcu)

La început a fost doina din frunză;
 Bătrânii duceau muierile-n deal să le
 ascunză
 Și sacii cu grâne, juncanii cei mari,
 Odoare ascunse de ochi de barbari,
 Iar badea Ion și Ilie
 Scoteau plugul din glie
 Și-l făceau paloș cu tăișul vârtos,
 De apărau cu pieptul
 Pământul ăsta frumos!
 Și zilele se făceau ani
 Și anii veacuri rășfrânte;
 Românu-ncepea iar să cânte
 La semănat sau când și-ascuțea coasa,
 Ori când căra-n spate câte-un lemn cât
 casa...
 Sau cânta din fierăstrău și secure
 Când tăia salcâmi din pădure.
 Mai folosea și cuvântul
 Ca pe o taină bătrână,
 Cu care alunga lupii din stână...
 Și cum nu știa nicio vorbă

Chiar atât de urâtă,
 Se mai folosea și de bătă,
 Noduroasă ca o răgălie,
 Cu care-i mai plătea
 Și boierului câte-o simbrie...
 Așa l-am cunoscut pe tata Mihai
 Scotea din foc tăciunele cu un vâtraș,
 Aprindea o țigară din foi de porumb
 Să o duhnească
 Până ducea oile-n deal să le pască.
 Pe deal creșteau pruni, vii și fete
 frumoase,
 În lunca Gilortului macii-nfloreau peste
 oase...
 Și cât vezi cu ochii răchită-n zăvoi,
 Copiii desculți creșteau capre și oi.
 Și uite-așa am crescut
 Ca argintul viu dintr-un pumn de țărână
 Și m-am gândit să scriu, să rămână
 Ca o mărturie
 Pentru veșnicia ce va să vie.

Cu neamul meu

Eu sunt român și țin cu neamul meu
 ca și americanul cu al lui;
 De când sunt mic mă-nchin la Dumnezeu
 și am fereastra plină cu gutui.
 Bătrânii mei pământul l-au muncit,
 cu plugul și cu mâini bățătorite;
 Pe dealuri urcă veacul liniștit
 și veșnicia bate din copite.
 De multe ori mi-a fost în viață greu,

m-au năpădit necazul și durerea,
 dar Eminescu m-a-nsoțit mereu
 și lui Brâncuși i-am ascultat tăcerea.
 În pomii mei sunt păsări cântătoare,
 sunt botezat în Dunăre și mare,
 și plâng la-nmormântări, și joc la nunți;
 Cu dacii mei sunt aninat de munți.
 Și Dumnezeu mi-a ajutat mereu,
 că sunt român și țin cu neamul meu.

Dealul Musculeștilor

*Sunt oltean și-mi pare bine
Că Gilortul e cu mine
Și că sui și iar cobor
Dealul Musculeștilor.
Prin pădurea de arțari,
Când trec dealul la Purcari,
Pe la tata, să-i sărut
Drumurile din trecut.
Văd ciupercile peștițe,
Prin pădure alintate,*

*Sună glasuri de fetețe,
După oile uitate.
Și mi-e dealul ca o soră,
Și mi-e dealul ca un frate,
Prin pădure joacă horă,
Murele prin rugi uitate.
Doar Gilortul își urmează
Șerpuirea prin zăvoi;
Doamne, binecuvântează
Și ai grijă și de noi!*

EPIGRAMA

Vocația epigramei

Când goana timpului te cheamă
Pe-acest tărâm de epigramă,
Cu Păstorel măsoară-ți harul!
Nu poți cu versul? Cu paharul!

Investiții

Pe autostrăzi penale
Taie, doar la zile mari,
Panglici inaugurale...
Fel de fel de panglicari.

Din capul locului

Dacă vrei să fii deștept
Și s-o iei pe drumul drept,
Primul pas făcut cu rost,
E... să vezi cât ești de prost!

Unui Președinte

Va fi răspomenit prin ani
Și unicat printre statui,
Că toți au omorât dușmani...
Doar el i-a omorât pe-ai lui!

Coautor la invenții

De mult fiind pe șefu' supărat,
Că zeci de inovații mi-a furat,
Aflând că „proiectează” un fecior,
M-am implicat și eu... coautor!

La spital

Zise Kentul către Țuică:
– Tu la cine mai mergi, muică?
F'indcă eu m-am săturat...
La câți doctori am umblat!

Guvernare 2011

Uniți și tari ca niște stânci
Pe calea guvernării,
Ei urme vor lăsa, adânci...
În beregata țării!

În concediu

„Miss” neptun, „miss” Costinești,
Zeci de „miss” în vara asta;
Toate „mi-s dumnezeiești”,
Numai eu „mi-s” cu nevasta!

Sacrificiul unui artist

La o masă, cu amicii
De condei și de penel,
Ai sacrificat... un miel;
Arta cere sacrificii!

Curiozități

Gramatica pe mine m-a mirat,
Ba câteodată chiar m-a uluit,
Că „strâns unit” se scrie separat,
Iar „separat” se scrie strâns unit!

Pensionarul la pescărie

N-am bani în buzunarul meu
Nici de chirie, nici de pește;
Și-un crap mai c-aș lua și eu...
Dar văd pe unu' că-l păzește!

Prietenii mei

Ieri mă chemau și nu prea rar
La discotecă și la bar;
Azi ne-ntâlnim mai abitir...
La parastas și cimitir!

Autoepitaf

Am strâns în viață mult și bine,
Am tras mereu ca un măgar,
Dar nu am luat nimic cu mine...
Că mi-a fost lene să le car!

Medalion comemorativ realizat de Nelu Vasile-NEVA

Cum l-am cunoscut pe Maestrul Viorel Martin

Despre drama dispariției apreciatului scriitor Viorel Martin au scris rând pe rând Uniunea Scriitorilor din România, Uniunea Epigramiștilor din România, Asociația Generală a Inginerilor din România, publicații importante și nume mari din cultura românească. S-a vorbit despre contribuția sa în fondarea ziarului de umor *Scaiul* și revistelor *Epigrama*, *Cacealmaua*, *Lumea Epigramei*, despre cele peste 20 de volume de poezii, epigramă, proză pentru copii ș.a., despre premiile obținute în plan literar și, mai ales, despre creativitatea fără margini, umorul tăios și ironia fină cu care l-a înzestrat natura.

Spre deosebire de toți aceștia, mă voi mărgini să vorbesc despre omul Viorel Martin, așa cum l-am cunoscut în urmă cu puțin timp. În anul 2023, colegul Nelu Vasile mi-a făcut următoarea mărturisire: „Domnule inginer, de revenirea ta în umor se va bucura cel mai mult prietenul meu Viorel Martin din București, inginer de profesie, președintele cenaclului ...ș.a.m.d.”. N-a fost întâlnire în care să nu-mi vorbească despre Viorel Martin și să nu sublinieze că m-a prezentat și că este nerăbdător să mă cunoască. Dorințele reciproce s-au materializat în 5 octombrie 2024, când am fost invitat la Festivalul Internațional de Epigramă pe care-l patrona în București. Am fost primit în cel mai jovial mod cu putință, de un om destins, cu alură sportivă, dar cu o distincție specifică saloanelor de clasă, cu un timbru plăcut în voce și o privire plină de căldură. N-am putut să nu remarc apropierea de Președintele UER, Dl. George Corbu, dialogul purtat de cei doi la pupitrul de pe scena sălii AGIR fiind aproape continuu, dezinvolt și presărat cu multe zâmbete. La masa festivă organizată spre finalul evenimentului, am purtat primul nostru dialog liber în care mi-a vorbit cu nostalgie despre rădăcinile sale gorjenești și despre apa Gilortului. În același timp, fiica mea interpreta câteva piese clasice la pianul aflat în aceeași încăpere. Plăcut surprins, i-a adresat invitația să participe la evenimentele festive din cadrul AGIR și, pe acest subiect, ne-am auzit și am corespondat de mai multe ori în perioada următoare. M-am simțit atras involuntar de caracterul cald, natural și totodată erudit al acestui om și nimic nu mi-a putut schimba, în timp, sentimentul. L-am invitat la Festivalul „Ion Cănașoiu” ce urma să aibă loc spre finalul lunii octombrie și mi-a confirmat fără ezitare, cu o bucurie copilărească în priviri. Din păcate, și-a declinat participarea în ultimul moment. Colaborarea literară a căpătat noi dimensiuni prin prezența mea în paginile Revistei *Lumea Epigramei* și prin prezența Domniei Sale în paginile Revistei *Hohote*. Sensibilitatea lirică și tema revenirii la copilărie și plaiurile natale i-au diferențiat creația de ceilalți autori. Epigramele și poeziile sale, în drumul spre minte iscodeau mai întâi locurile tainice din suflet. Iată câteva dintre acestea, care m-au cucerit pentru totdeauna:

La Gilort

(sonet)

*Cînd sunt cu oile în vale,
Cu ceata de băieți și fete,
Gilortul susură agale;
Prind pești cu mâna pe-ndelete.*

*Mai am și coșul de răchite,
Cel împletit de ăl bătrîn;
Prin sălciile despletite
Sunt al zăvoiuului stăpîn.*

*Mai fac o baie, cald și soare,
Mai stau la umbră, la răcoare,
Foșnind zăvoiuil îl ascult.*

*Cînd greierii prin iarbă cîntă,
Nu-mi lua copilăria sfință...
Și ține-o, Doamne, cât mai mult!*

COPILĂRIE ÎN GORJ

*Cînd muma pâine-mi da din țest,
Eram mai tare ca în vest.
Și ce mai joacă, ce mai sport...
În deal și-n vale la Gilort!*

AUTOEPITAF

*Am strâns în viață mult și bine,
Am tras mereu ca un măgar,
Dar n-am luat nimic cu mine...
Că mi-a fost lene sa le car!*

Concluzia de final este că fără sobrietatea inginerescă, sarcasmul moderat, finalul sec și ironia etică dovedite de Viorel Martin, umorul românesc este de acum nu doar îndoliat, ci cu mult mai sărac.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Doru-Mihai Lungescu

Sergiu Fărcășanu

SĂRBĂTORIȚII CU VÂRSTA ROTUNDĂ – DINCOLO DE BORNA 65

Florian SAIOC – 95

(n. 27.01.1931)

CA UN FĂCUT

*În țara-n care-i anarhie
Și-s genii toți, de-o vreme-ncoace,
Nu face nimenea ce știe,
Nu știe nimenea ce face!*

EVANGHELIA

*Peste timp și peste creste,
Peste marginile firii,
Tot femeia-a fost și este
EVA-nghelia iubirii!*

ADEVĂR GRĂIESC

*Cât nu ne-om uni-ntr-o hartă,
Cât ne-om ține de zavistii,
Tot muscalii-au să ne-mpartă
În moldove și transnistrii.*

ALEȘII

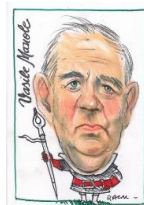
*Somnu-i dulce-n vila nouă,
Dar mai dulce-i, evident,
Pentru ei în cele două
Camere din Parlament!*

INCOMPATIBILII

*I s-a-nchis culturii strunga,
Mare este handicapul;
Pe noi nu ne-ajută punga,
Pe ei nu-i ajută capul.*

Vasile MANOLE – 85

(n. 19.01.1941)

TEZAUURUL DE LA MOSCOVA

*A vorbit domn' președinte
Foarte mult de-acest tezaur,
Până și-a adus aminte
Că „tăcerea e de aur”.*

FILOSOFII

*Filosofii de-obicei
Abuzează de idei,
Doar când sunt cu o femeie
Au o singură idee.*

MOȘTENIRE TESTAMENTARĂ

*Sărac fără avuții
A lăsat un dar soției
Și la cei patru copii...
A lăsat darul beției.*

RECOMPENSĂ

*Că munceam mai mult ca el
Șeful m-a tot lăudat
Și m-a dat și ca model,
Ca... disponibilizat.*

INDECENȚĂ

*(minifabulă)
Un lăstun nerușinat,
Cu tupeu și plin de vicii,
De pe-o creangă s-a uitat
Sub rochița rândunicii.*

Mihai SĂLCUȚAN – 80

(n. 02.01.1946)

MEDITAȚIE

*Viața, bun de căpătâi,
Cum începe-așa se curmă:
Cu pupicul cel dintâi
Și sărutul de pe urmă.*

VREMURI DE CRIZĂ

*Fără bani sau avuție,
Chiar de anii-s foarte grei,
Frică n-am de sărăcie...
Doar de veșnicia ei.*

VIITORUL ȚĂRII

*La icoane, cu tropare,
Mă tot rog cât pentru doi:
Fie viitorul mare...
Dar să-l apucăm și noi.*

TRANZIȚIA

*Nu știu care-i e menirea,
M-am rugat și la Înaltul,
Însă văd că-i moștenirea
De la un guvern la altul.*

BALANȚA JUSTIȚIEI

*Curios e cum cântarul –
Când se judec-o pricină –
Se comportă ca samarul:
Trage spre desaga plină.*

ÎNSURĂTOARE

*În lumea plină de păcate,
Trăindu-și viața cu tumult,
Bărbatul vrea o „jumătate”...
Că una-ntreagă-ar fi prea mult!*

AMINTIRI

*Iubite multe a schimbat,
Bețiilor le-a fost cununa,
Dar azi pe toate le-a uitat...
Nevasta însă pe niciuna!*

IARNĂ NOUĂ, ACEEAȘI POVESTE

*Iarna iarăși ne încântă,
De trei zile-ntr-una ninge
Și-n oraș zăpada-i sfântă...
Nici primarul n-o atinge!*

GRIJĂ ÎN RĂZBOIUL DIN UCRAINA

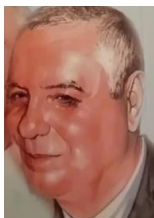
*Rușii trag în depărtare
Peste școli, spitale, case,
Evitând cu-ndemânare
Fabricile de spirtoase!*

EPITAF UNUI BEȚIV GHINIONIST

*În spital, pe o brancardă,
A murit neprivegheat,
Că a nimerit în gardă
La un medic... mult mai beat!*

Liviu ZANFIRESCU – 80

(n. 10.02.1946)

POST ÎN EXTENSIE

*Ce Crăciun? Ce Postul mare?!
E de-a dreptul evident,
Că la noua guvernare,
Ținem postul... permanent!*

AXE

*Politica e de bon ton,
Pe axa Londra-Washington;
Cu gazul însă-i altceva,
Căci Axa e spre... Moscova!*

BU(BULINA) ROȘIE

*Privind atent la sânii ei,
Împovărați de silicoane,
Am scris afixul cu temei:
Atenție! Mai cad balcoane!*

REMARCĂ

*Să avem toamnă senină
Musai, pentru-ntâia oară
Să susținem că-i de vină
TIMPUL, că-i un... pierde vară!*

PROVERBIALĂ

*În viață poți să păcălești
Soția, mama sau amanta;
Cu soacra alta-i varianta
Te-ntoarce ea... „ca la Ploiești”.*

Petre-Ion-Florin VASILESCU – 80

(n. 06.03.1946)

O REȚETĂ A NEMURIRII

*Pe aripi largi de vis, la tinerețe,
Zglobiu, îndrăgostit și optimist,
Te înăcrești treptat la bătrânețe
Și uite-așa... devii epigramist!*

OPINIE DE CRITIC LITERAR

*Constat că, folosindu-și drumul
De spirit, barzii au dat iama
Și-n vremea noastră, epigrama
Apare-n târg... cu kilogramul!*

TARDIVA REMUȘCARE

*N-am emigrat, la timp, din țară,
Iar azi, bătrân, nici nu mai pot...
Regretul zilnic mă omoară
Și-atunci, clamez că-s patriot!*

CONCLUZIE ISTORICĂ

*Problemele de veacuri adunate
La noi, se-mpart în două, o știm bine:
Acelea niciodată descurcate
Și cele rezolvate... de la sine!*

ÎN GRĂDINA OMENIEI

*Recunoștința-i floarea rară
Ce-n zori de zi îmbobocește,
Cam pe la prânz se ofilește
Și se usucă... înspre seară!*

Gheorghe ȘCHIOP – 80

(n. 13.01.1946)

CURSUL VIEȚII

*Un râu cu ape liniștite
Ce-și au izvorul într-un vis
Iar marea casnică le-nghite
În desfășurarea-i de plictis.*

CREDO

*Cred în noblețe și-n iubire,
Cred în sublimul omenesc,
Cred în a vieții împlinire,
Cred că greșesc.*

NIMICURI

*Oceane-s strânse-n bob de rouă,
În clipă Timpul frânt în două,
Tot Universu-ntr-un atom
Și zero absolut în Om.*

UNDE DAI ȘI UNDE CRAPĂ

*Pe vremea dulce când iubeam
Uitarea-și cerne-ncet cenușa;
Băteam cu degetul în geam
Și auzeam cum crapă ușa.*

CORECTITUDINE

*Soața devotată
Ține la dreptate:
O înșeli o dată,
Ți-o plătește-n rate.*

FIDELITATE

*Plângeți, ochișorii mei,
Lacrimi, curgeți-mi șuvoi,
Că mi-e soțul schimbul trei
Și nu-mi vine schimbul doi.*

TRIUMF

*Când prins de jale-s și urât
Și-mi este inima tăciune,
Îi pun durerii mâna-n gât
Și-așa o strâng... de mă răpune.*

ÎN CONTRATIMP

*Constat cu-al vârstei trist umor,
Făcând bilanțul vieții mele,
Că toate au un timp al lor:
Exact când nu ai timp de ele.*

APĂRAT

*Deși-s, la stat, vândut dator,
Nu poate fiscul să mă-nhațe,
Cât timp la pieptu-i protector
Mă ține sărăcia-n brațe.*

OSUL

*Ca vechi ministru n-ar prea vrea
Să pună carierei cruce,
Ci să apuce să mai stea,
Apoi să stea, să mai apuce.*

BAFTĂ

*Mulțumescu-ți, bună soartă,
Că n-ai fost cu mine rea:
Moartea mi-a bătut în poartă
Și-a deschis-o soacră-mea.*

Ion MORARU – 75

(n. 27.03.1951)

ȚARA NOASTRĂ

*Avem o țară ca-n povești,
Vestită-n toată omenirea,
Cu capitala-n București
Și capitalul... nicăirea!*

SEISMOLOGICĂ

*Cutremure mai mari ca ieri
Vor fi în țara mea sârmană,
Că bubuie din răputeri
Economia... subterană!*

DOCTRINE POLITICE

*Cei ce sunt acum pe treapta
Cea de sus, când viața-i grea
Nu-s de stânga sau de dreapta,
Ci, mai mult de hăis și cea!*

UNUI GUVERNANT

*După ce a avansat,
Toată lumea se întreabă:
„Cum ajuns-a om de stat
Că părea un... om de treabă?!”*

LA FRONTIERĂ

*Marile controale de la VAMĂ
Cred că niciodată nu dau greș...
Se sfârșesc mereu cu „Dări de seamă”:
Mită, șperț, ciubucuri și peșcheș!*

Petrache ZAHARIA – 75

(n. 03.02.1951)

DENTISTULUI

*Arme-având seringi și freze,
Umblă-n dinți ca-n metereze;
E un luptător cu mască,
Printre-atâția... gură cască!*

LA TRATAMENT

*Zveltă, jună, competentă,
Este noua asistentă;
Ochi de stele, păr buclat...
„Ce vă doare?”... „Am uitat!”*

EVOLUȚIE EGALITARISTĂ

*La călcat, pe soț, sub masă,
Pe picior, când fu mireasă.
După ani (ușor se duc!),
Îl tot pierde sub... papuc!*

ASFALTURI VOLATILE

*Cu contracte deocheate,
Ce ne seacă la punguță,
„Drumurile noastre toate”
Vor rămâne... de căruță!*

PICNIC „ECOLOGIC”

*Să ia aer, toți ca unul,
Au pornit, după „servici”;
Dar, ajunși, respiră fumul
De motor, țigări și mici...*

George EFTIMIE – 75

(n. 20.03.1951)

CONSTATARE

*Absurdul vieții e „de jure”
Cu conotații fel de fel:
Alegem inși ce știu să fure
Și plângem după portofel.*

O VIAȚĂ NOUĂ

*În comunism n-aveam nici pâine
Și stau acum și meditez:
Ce viață grea am dus, de câine,
Nu ca acum... de maidanez!*

NEÎNCREDERE

*Nu poate crede vestea nicidecum
Că-nchise ochii și-a murit pe drum;
Ea știe că, de când e măritată,
A mai închis el ochii... și-altădată!*

**REVIGORAREA CONSTRUCȚIEI
DE AUTOSTRĂZI**

*Cum merceria este-n faliment
Autostrăzi inaugurăm mai rar,
Dar cică iau măsuri în Parlament
Ca să numească șef... un panglicar!*

ÎNCREDERE

*Doar nu-i „guvernul meu” din mameluci,
Să taie geaba codrii toată vara;
Sunt patrioți și pregătesc butuci
S-avem și noi pe ce... să punem țara!*

Nicolae MEREACRE – 70

(n. 31.01.1956)

PUȚINUL MULT

*Când vreau ceva să mai obțin,
Eu glasul inimii ascult,
Mă mulțumesc și cu puțin,
Dar cel puțin să fie mult.*

DORINȚA ECOLOGISTULUI

*În astă vreme mult prea sumbră,
Fac un apel și nu mă tem:
Să fie mulți copaci și umbră,
Că cin' să stea sub ei avem.*

UNUI FOST...

*Cu punga plină, bun de gură,
O ține din beție-n chef;
La cum se laudă și-njură,
Precis a fost un mare șef.*

DILEMA MOLDOVENILOR

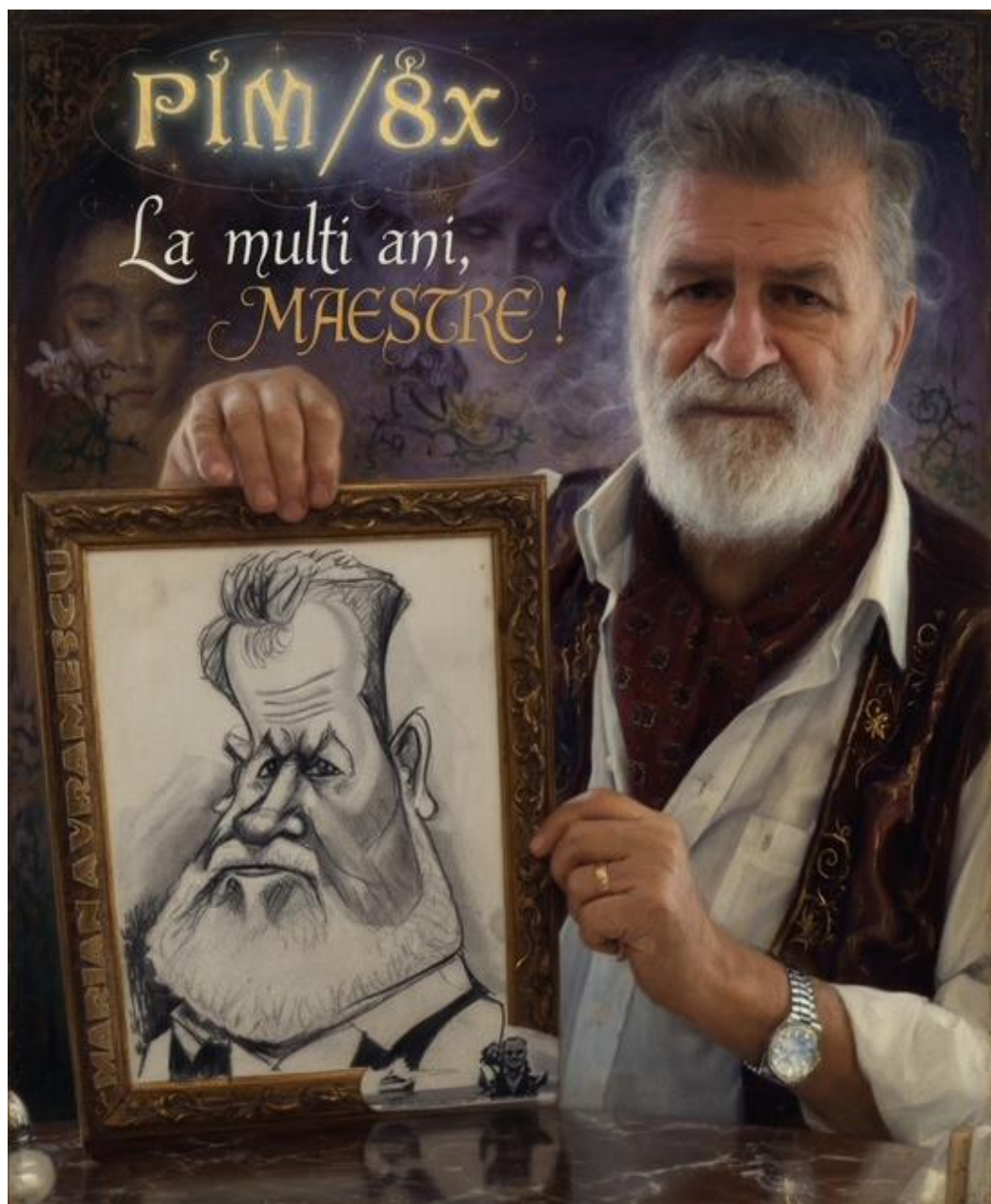
*Aici și-acuma este cazul
S-alegem una din speranțe:
Mai ieftinim oleacă gazul,
Sau facem focul cu chitanțe?*

LAUDA DE SINE

*În ale sale-activități
Se laudă precum îi place
Că are două facultăți,
Cât despre studii tipul tace.*

**Responsabil cu starea civilă
Nelu TURBUREANU**

La mulți ani Maestrului grafician Mihai Pânzaru PIM!

Marian Avramescu

Le spunem LA MULȚI ANI hohotitorilor vărsători!

Marian Avramescu

Interviul revistei – Daniel Bratu

Ziua bună! Felicitări pentru re-implicare! Deși sunt mai degrabă „poezist” decât „epigramist”, cățaua mea de inimă nu m-a lăsat să nu vă răspund (la varianta I – interesantă și varianta a II-a, dar cu o oarecare restrângere de sensuri către publicații de gen).

Varianta întâi –

1. Cum definește tristețea epigramistul Daniel Bratu ?

*Tristețea-i marea melodramă
Ce-nvinge, iremediabil,
Când lecturezi o epigramă
Și Hohotești... de plâns, probabil.*

2. Aveți rivali în lumea epigramei ?

*În lumea asta-s ponegrit
Și mulți vor să mă-ngroape,
Dar n-am rivali, că au murit
De ciudă,-s ori pe-aproape.*

3. Epigrama poate fi o cronică a timpului ?

*Nu-i cronică a timpului. Ca-n lac,
E-un pește argintiu sclipind fugar,
Ori, pe-un perete,-nfipt, un mare ac,
De prins o foaie,-n el, de calendar.*

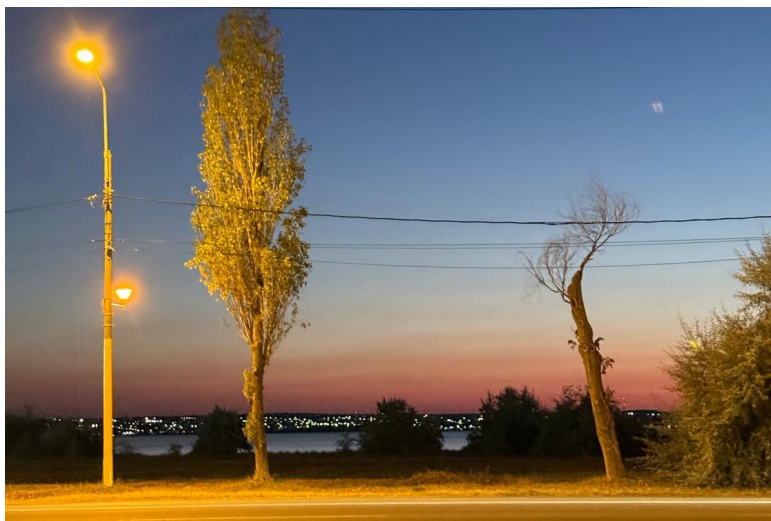

Foto – Laura Lungescu

Grigore Mirela

Mihai Sălcuțan,

sărbătorit cu mare drag de comunitatea buzoiană, la opt decenii de viață

Există momente în viața noastră de toate zilele în care tăcerea este mai grăitoare decât orice discurs, mai ales când este păstrată cu sfințenie pentru a pregăti o surpriză unui om care și-a pus întreaga viață în slujba cuvântului de spirit: ca avocat, dar și ca om de litere care a promovat cu tot sufletul umorul românesc.

Într-o astfel de atmosferă, încărcată de emoții calde, zidurile amprentate de istorie ale Vilei „Albatros” de la Centrul Cultural și Educațional „Alexandru Marghiloman”- Buzău au devenit martore ale unui eveniment-surpriză, unde zâmbetele pline de subînțeles au reprezentat singurul indiciu al unei „conspirații” de recunoștință și prețuire pentru un om „normal”, iubit și respectat de cei din jur pentru tot ceea ce clădește.

Avocat de prestigiu, membru al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România (UZPR), vicepreședinte al Uniunii Epigramiștilor din România și vicepreședinte al Filialei Buzău a Ligii Scriitorilor – Mihai Sălcuțan este un „om al cetății”, un prieten drag, un spirit care arde pentru o idee și un suflet bun care dăruiește celor din jur echilibru și verticalitate. La împlinirea vârstei de 80 de ani, acesta a fost inclus în proiectul de suflet „Să ne cinstim scriitorii!”, inițiat de Filiala Buzău a Ligii Scriitorilor și coordonat de președinta filialei, Elena Căpățînă.

Deși evenimentul fusese anunțat sub pretextul lansării volumului „Ce mai e normal?...” al autorului Aurel Cârlig, adevăratul scop a fost omagierea celui care a intrat recent în rândul octogenarilor. Discreția a fost asigurată până la capăt – când maestrul a fost lăsat fără cuvinte – de două inimoase colege: poetele Mirela Grigore și Angela Petre (membre ale Cenaclului „Nigrim”), care, alături de confrăți și apropiați, au orchestrat totul împreună cu scriitoarea Elena Căpățînă, astfel încât „secretul” să nu răsufle până în clipa în care a răsunat „Mulți ani trăiască!”.

Omul care are cuvântul aproape de suflet și care iubește frumosul și lucrul bine făcut a deținut încă de la înființare președinția Cenaclului Umoristic „Nicolae Grigore Mihăescu-Nigrim”. Sub bagheta sa, acest cenaclu a devenit o veritabilă scenă a spiritului jucăuș al epigramei. Purtând numele celebrului epigramist buzoian, cenaclul păstrează vie flacăra satirei de calitate. Aici, epigrama nu este doar o glumă versificată, ci o formă elevată de scriere, o școală unde fiecare nou-venit învață ce înseamnă umorul savuros. Sărbătoritul a mentorat generații de umoriști, transformând Buzăul într-un spațiu recunoscut pe harta umorului românesc.

Pentru că maestrul iubește muzica, surpriza a fost completată de un program artistic de excepție, unde experiența s-a întâlnit cu tinerețea. Profesoara Laura Constantin a adus în

inima fiecăruia acordurile muzicii populare, în timp ce elevii Liceului de Arte „Margareta Sterian” au oferit un admirabil recital de muzică de cameră:

- Marin Agnes Sofia Ioana (clasa a V-a) – vioară, acompaniată de prof. Cazan Sebastian (pian);
- Alexandru Alisia Elena (clasa a XI-a) – flaut;
- Podaru Andrei (clasa a XII-a) – pian.

Momentele au fost coordonate de profesorii Marin Elena Lucia Carmen și Giurea Mihai.

Evenimentul a reunit oameni de spirit ai locului: criticul literar Tudor Cicu, pr. dr. Paul Iulius Negoită, pr. prof. dr. Mihai Milea, scriitori, critici, avocați, dar și numeroși prieteni dragi maestrului, care l-au aplaudat și l-au îmbrățișat cu căldură, urându-i viață lungă.

O prezență onorantă a fost cea a doamnei prefect Liliana Sbirnea, care i-a înmănat maestrului – fost director general al Prefecturii între 1990-1997 – o diplomă de excelență. Mesajul Prefecturii a subliniat „umorul rafinat și rigoarea jurnalistică prin care autorul a lăsat urme adânci în cultura buzoiană”.

Momentul recunoașterii profesionale a fost completat de premiile oferite de publicațiile de specialitate:

- Revista HOHOHOTE (Tg. Jiu) i-a acordat Diploma Aniversară „Penița de Aur”, onorând colaborarea de suflet a maestrului.
- Revista SCÂRȚ (Iași) i-a oferit o Diplomă de Excelență pentru întreaga activitate literară și organizatorică.
- Centrul Cultural „Alexandru Marghiloman” – Buzău i-a acordat o Diplomă Aniversară în semn de prețuire.
- Filiala Buzău a Ligii Scriitorilor i-a acordat o Diplomă Aniversară în semn de apreciere pentru întreaga activitate desfășurată.

Spiritul umoristic și condeiul ascuțit i-au fost maestrului arme ale scrierii de calitate, iar sala de judecată și drumurile vieții s-au transformat în surse de inspirație pentru epigrame și proze adunate în volume deosebite, dintre care amintim: „Zbor cu parapOanta”, „Cumpăna dreptății”, „Căderea în Paradis”, „Țara Luanei”, „Nigrimiada” sau „Umor pe toate fețele”. Creațiile sale rămân mărturia unei scrieri făcute cu sufletul și a unei inteligențe sclipitoare.

Desemnat Cetățean de Onoare al județului Buzău, Mihai Sălcuțan a reprezentat și reprezintă un simbol al integrității, atât în sala de judecată, cât și la pupitrul scriitorului. Prin implicarea sa activă, maestrul a popularizat zestrea de patrimoniu a Buzăului în toate colțurile țării și pe meleagurile românești de dincolo de Prut, succesul Festivalului Național de Epigramă „Cât e Buzăul de mare” fiind o dovadă certă a calităților sale de promotor al culturii.

Vila „Albatros” a fost gazda ideală pentru acest eveniment de suflet. Într-un loc cu freamăt de istorie, cuvintele de apreciere la adresa maestrului au curs firesc, duelurile epigramatice au fost savuroase, îmbrățișările au fost sincere, subliniind faptul că Mihai Sălcuțan rămâne, la acest prag onorabil, un reper de eleganță spirituală.

Evenimentul a demonstrat încă o dată că umorul autentic nu are vârstă, iar maestrul continuă să fie cel care, cu un condei ascuțit și un zâmbet binevoitor, ne învață să privim viața plină de asperități și ghidușii cu mai multă îngăduință și inteligență.

HOHOTE

2.01.2026

DIPLOMĂ ANIVERSARĂ

"PENIȚA DE AUR
A REVISTEI HOHOTE"

Se acordă Domnului

MIHAI SĂLCUȚAN

la opt decenii de viață trăite sub semnul
excelenței în literatură.

La mulți ani!

Președinte
CENACLUL „HOHOTE”

*Doru-Mihai
Lungescu*

UER BIROU DE
PLÂNGERI ȘI RECLAMAȚII

Mihai SĂLCUȚAN

Din culisele unui festival de umor

Agapa era în toi, participanții la Festivalul „Glume la masa tăcerii” se arătau a fi în formă și după efortul depus pentru reușita evenimentului găzduit de Teatrul „Elvira Godeanu” din Târgu Jiu.

Ambientul elegantului restaurant era pus în valoare de girandole marca Pădurea Neagră și de imagini ale capodoperelor lui Constantin Brâncuși zugrăvite de pictori iscusiți, atmosfera era veselă, sărbătorească. Domnii nu au ezitat să invite la dans colegele (din păcate foarte puține), se intona valsul „Dulcea și tandra mea fiară” al maestrului Eugen Doga.

La una dintre mese subiectul discuției era în consonanță cu vârsta comensurilor, starea de sănătate.

– Vara asta am fost la medicul de familie, s-a confesat unul dintre ei, în legătură cu reumatismul care mă chinuie de ceva timp și acesta mi-a recomandat să mă tratez la o stațiune balneară aflată taman la capătul de nord al țării. Un cunoscut, medic și el, m-a asigurat că rezultate bune pot obține făcând plimbări lungi, cât mai lungi cu putință. Mărturisesc că sunt confuz, nu mă pot decide ce sfat să urmez...

– Foarte simplu, să te duci la stațiune pe jos! i-a răspuns malițios vecinul de scaun.

Cel care a solicitat consiliere a înghițit în sec și a reacționat:

– Mulțumesc pentru sfat, dar spune-mi cum se face că totdeauna pot să descifrez nota de plată scrisă de doctor, dar niciodată rețeta sa?

Colegul din față a sesizat pericolul declanșării unei dispute ireconciliabile și a intervenit împăciuitoare:

– De ce ești nedrept cu cei care au grijă de sănătatea noastră? Personal, îi stimez, le datorez foarte mult. Nu mai departe decât anul trecut, otorinolaringologul mi-a făcut cel mai mare bine cu putință. Mi-a prescris un tratament și mi-a recomandat un aparat auditiv de ultimă generație reușind să-mi redea auzul pe care aproape îl pierdusem. Nu am apucat să mă laud cu miracolul petrecut și cei aflați în jurul meu cred că am surzit complet. Ce îmi aud urechile nu pot să vă spun, doar că m-au determinat să schimb de mai multe ori testamentul.

– Ți-ai rezolvat problema și ai motiv să-i lauzi. Ai norocul că nu poți fi contrazis, cei care ar putea exprima o opinie contrară, capabili a depune mărturie despre greșelile lor, sunt în locul cu verdeață unde nu-i durere, nici întristare, nici suspin.

La o masă alăturată, un epigramist cu păr grizonant și figură jovială, s-a adresat camarazilor:

– Peste două săptămâni voi sărbători nunta de argint, vă vine să credeți?

– Chiar așa? a reacționat tovarășul din dreapta sa, ne cunoaștem de când eram tineri și ferice, dar nu-mi mai aduc aminte, a trecut atâta vreme peste noi, ce vârstă aveai când te-ai căsătorit?

– Păi, împlinisem 23 de ani, abia terminasem facultatea.

– Eu am comis-o înaintea ta, la 22! Cu mintea de acum consider că amândoi ne-am grăbit, ar fi trebuit să ne bucurăm mai mult timp de burlăcie, cea mai frumoasă perioadă din viața unui bărbat. Mi-am dat seama de greșeală când a fost mult prea târziu.

– În cazul meu, recunosc, am făcut-o din interes, presat de un anume concurs de împrejurări.

– Vrei să spui că doamna provine dintr-o familie înstărită și nu ai vrut să ratezi ocazia de a pune mâna pe avere?

– Nicidecum, era la fel de săracă ca și mine, urmăream ocuparea unui post, foarte bun la vremea când îmi lipsea experiența profesională. La interviul de angajare primul lucru care i-a interesat a fost dacă sunt căsătorit. Am răspuns că nu, cei din comisie au schimbat priviri între ei și mi-au pus două întrebări pe care le-am perceput a fi formale, după care mi-au comunicat că nu pot semna numirea întrucât au nevoie de o persoană obișnuită să se subordoneze necondiționat. N-am avut replică, am înțeles că fac trimitere la starea de familist.

– Dintr-un motiv sau altul, cu toții ne însurăm, după ce facem pasul nu mai contează, ce-i făcut e bun făcut!

– Pentru eșec în căsătorie există divorțul, a fost inventat mai înainte.

– Cum așa?, pe ce te bazezi când afirmi una ca asta?

– Pe lipsa de precauție în momentul încheierii acesteia. Dacă nu ar exista posibilitatea despărțirii legale, nimeni nu ar avea curajul să se lege la cap de bună voie și nesilit de nimeni.

Un coleg mai tânăr, atent la discuție, s-a băgat în vorbă:

– Cu experiența de viață pe care ați acumulat-o, îmi puteți desluși semnificația iubirii dintre soți?

– Sigur că da și o fac cu mare plăcere, este lumina necesară fiecărei familii.

– Interesantă exprimare, promit să o rețin întocmai, dar, continuând ideea, ce înseamnă mariajul?

– Nimic altceva decât factura la lumină!

– Maestre, sunteți tare, presupun că la vremea când v-ați pus pirostriile a existat o mare dragoste...

– Ce-i drept e drept, când am luat-o de soție o iubeam atât de mult încât îmi venea s-o mănânc nu alta. Îmi pare rău că n-am făcut-o atunci, acum e prea târziu, știu câtă otravă are în ea! Serialul TV din vremea tinereții „Ce vrăji a mai făcut nevasta mea” continuă în prezent cu episoadele „Ce răutăți mai spune soața mea”.

– Vă înțeleg, am fost fericit și eu în perioada în care consoarta mi-a fost iubită, asta timp de vreo doi ani, după ce ne-am luat, vinul bun s-a prefăcut în oțet.

Privirea unei colege, aflată la borna 60 (de la naștere), a fost atrasă de o tânără ospătăriță cu siluetă de invidiat, pas vioi și mișcări grațioase, îmbrăcată într-o elegantă uniformă albastru marin, cu o coafură modernă ce-i pune în valoare părul de culoarea penelor corbului.

– Ce bine arată tinerețea, parcă mă văd la anii când eram și eu în floare, a exclamat admirativ. Ce repede trece viața, oricât încerc să nu bag de seamă nu pot să nu constat cruda realitate!

– Pâinea se mănâncă pe rând și-apoi, fost-ai lele cât ai fost, i-a răspuns vecinul de scaun.

– Ești incorijibil, nu te poți abține de la răutăți nici măcar în asemenea ocazii! Și o spui în gura mare, să audă toată adunarea! Nu pricepi nimic din ce înseamnă psihologia și sensibilitatea femeilor.

– Dar ce-am zis dragă, de ce te inflamezi? Am făcut și eu un spirit de glumă.

– Așa crezi tu, eu nu! Winston Churchill spunea că o glumă este un lucru foarte serios, iar Pitagora considera că este o sare ce trebuie întrebuițată cu economie. La anii tăi ar trebui să știi.

Colegul ce urma să îmbrace din nou costumul de ginerică, a oprit chelnerița ce trecea pe lângă masa lui:

– Domnișoară, fii amabilă, vreau să-mi fac de cap în seara asta, ce băutură îmi recomanzi la împlinirea a 50 de ani de viață conjugală?

– Depinde ce intenționați, doriți să sărbătoriți sau vreți să uitați?

– Ha, ha, ha! Bravo, m-ai încuiat cu acest răspuns! Aș fi curios să aflu ce replică ai să dai atunci când vei ajunge la vârsta mea!

– Dacă promiteți să mă așteptați până adun anii necesari, că ne vom întâlni și că asta va fi întrebarea, am să vă răspund cu siguranță, voi vedea atunci în ce fel.

Aflat în apropiere, jurnalistul gorjean George Drăghescu nu a ratat ocazia, a deschis reportofonul și s-a adresat:

– Scuze, nu doresc să deranjez, doar o întrebare și un răspuns pentru cititorii publicației „Ceașca de cafea”: care au fost cei mai frumoși ani ai mariajului dumneavoastră?

– Indiscutabil, cei trei ani cât am făcut armata la marină și am avut o singură săptămână de concediu.

Jurnalistul nu a comentat și a continuat imperturbabil:

– Suntem interesați să vă aflăm părerea despre ce înseamnă un matrimoniu întins pe parcursul atâtor ani.

– În cazul meu, o adevărată binefacere, sănătate curată! Nu am voie să mănânc ce și cât vreau, nu am voie să beau alcool, nu am voie să fumez, nu am voie să practic jocuri de noroc, nu am voie să plec singur în vacanță, nu am voie să spun în public ce gândesc, nu am voie să mă duc la stadion, nu am voie să privesc la TV după ora 22,00, nu am voie să mă uit după femei, nu am voie să întârzii de acasă, nu...

– Să înțeleg că regretați că v-ați însurat?, a întrerupt ziaristul enumerarea ce părea a nu avea sfârșit.

– Nici asta nu am voie, îmi este interzis cu desăvârșire!

Censorship/2022

Lucian Dobârtă

Laura LUNGESCU în dialog cu Lucian Dobârtă

Interviu LuciD

Așa cum ne-am propus și am reușit până acum să ne respectăm „promisiunea”, revista HOHOTE a publicat în paginile sale câteva interviuri cu umoriști și caricaturiști de succes pe care i-am întâlnit în periplusurile avute la festivalurile și manifestările umoristice la care am fost prezenți. Oameni deosebiți cu poveștile lor deosebite. Am aflat lucruri interesante, de cele mai multe ori inedite, despre o categorie aparte de umoriști, pentru care imaginile și realizarea lor sunt „cuvintele” prin care ei ne vorbesc. Am rămas de fiecare dată, cu o satisfacție lăuntrică puternică și sigur mai bogată sufletește. Este o experiență pe care cu bucurie încerc să v-o împărtășesc de fiecare dată și dumneavoastră. Sper, chiar sper, să fac acest lucru cu sinceritatea și impresia puternică pe care am avut-o stând de vorbă cu acești oameni faini.

Astăzi, numele lui este Lucian Dobârtă_LuciD și ne-am întâlnit la Festivalul Internațional de Grafică Satirică și Umor, de la Bistrița, un oraș cochet din nordul Transilvaniei, care a reușit să păstreze tradiția acestei manifestări pe parcursul a 42 de ediții. Nu-i deloc puțin, prin vremurile care au fost.

Laura: Bună Lucian, e o mare bucurie... poate și puțină emoție să conversăm acum! Te-a recomandat cu prietenie Marian Avramescu și am încredere în ceea ce spune și mai ales face artistul Marian Avramescu.

LuciD: Săru’Mâna Laura! E bucurie și de partea mea! Sper să ne „iasă” conversația și musai să-ți treacă emoțiile. Glumesc, desigur! Da, Marian e un tip remarcabil, un prieten de nădejde și la superlativ, un artist de top, de aceea îi mulțumesc. Cu el m-am întâlnit *face*

to face în 2010, la festivalul de la Urziceni, unde fiind invitat să fac parte din juriu, i-am convins pe ceilalți jurați că un român și acela era Marian Avramescu își merita primul loc. Festivalul nu mai este din păcate, dar prietenia noastră a rămas la fel de puternică, iar artistul Avramescu a devenit printre cei mai premiați și apreciați caricaturiști români, spre marea mea bucurie. Tot cu argumente l-am propus ca președinte al juriului de la Mărul de Aur din Bistrița, de ceva ani... și de atunci cu renumele și capacitățile sale deosebite, suntem colegi la jurizarea secțiunii de grafică satirică.

Laura: Wow... Tare mă bucur. Lucian, te rog să ne spui pentru cei care nu te cunosc deja, câte ceva despre tine. Desigur ceea ce ți se pare ție demn de menționat.

LuciD: Am convenit să aleg varianta scurtă. Fiind de 2 ani pensionar, am redevenit stăpân pe timpul meu, iar pentru a nu plictisi lungindu-mă nedorit, voi fi concis (sper). Desenez de la 2 ani, tata a fost primul meu profesor. Sigur l-am moștenit, desena deosebit și avea o grafie excelentă, el îmi făcea planșele la școală. Era expert contabil, ceea ce-și dorea și pentru mine, dar nu s-a potrivit, deși din punct de vedere material... cred că avea dreptate. Mi-am dus talentul mai departe și uite am ajuns să devin pensionar, tot ca grafician. Am terminat secția grafică-foto la Liceul de Arte, din Tg. Mureș, unde l-am avut profesor și mentor pe cunoscutul grafician Molnar Deneș. Vechea generație de caricaturiști l-a cunoscut. Apoi timp de 20 de ani viața mi-a oferit alte perspective, iar partea artistică deși devenise profesie, am tratat-o cu o „neglijență” privind realizarea personală, lucru de care mereu o să-mi pară rău. Asta este, nu dau vina pe nimeni, privesc partea bună, uneori mai oftez, dar sigur merg mai departe cu bucuria înțeleptului pășit. N-am muncit destul de serios pentru „postamentul” meu artistic atunci... o fac acum, dar timpul pierdut, pierdut rămâne. Scuze pentru alunecarea melancolică. La începuturi am performat cu bune, chiar foarte bune rezultate în caricatură, în 1985, e parcă o veșnicie de atunci, am luat primul loc la grafică și trofeul Festivalului la Mărul de Aur Bistrița. Eram un cvasi-necunoscut pentru toți. Festivalul era la ediția a 3-a, președinte era Ștefan Popa Popa's, din juriu făceau parte nume grele în umor, Giuseppe Navarra, Valentin Silvestru, Ștefan Boroș. Aveam 6 lucrări, cu 4 participasem la concurs. Știu... pare neverosimil, dar chiar asta e adevărul. De acolo am plecat. Dar era ceva „special” ce inventasem pentru acea participare, un personaj al meu, care să mă reprezinte grafic și o tehnică, având ca unitate de exprimare punctul... în glumă am numit-o, „poantilism-grafic”. Foloseam pe atunci rapidografe, penițe, tocure, tuș, stilouri... acum par relicve istorice. Multă vreme tehnica asta mi-a adus satisfacții și premii... sute de miliarde de puncte bănuiesc... dar asta cerea timp și mi-a obosit ochii. Nu le poți avea pe toate, mereu la superlativ. A fost o problemă. Cu timpul însă, PC-ul a devenit accesibil și am găsit prin el, alternativa tehnică viabilă de-a performa. Da, categoric, nu este același lucru să te exprimi „manual” (handmade) sau „printat”, dar asta este o altă lungă poveste, cu argumente pro și contra, pe care nu o dezvolt acum. Real, real însă... toți ne folosim de mâini, diferă doar instrumentele folosite și suportul pe care ne exprimăm, iar printul, site-ul, ecranul... sunt preponderent acum sursele noastre vizuale de promovare artistică. Expozițiile au din păcate limite stricte de spațiu, timp, deplasare,

resurse, care ne reduc drastic exprimarea și prezența. Ecran (monitor), mouse, touch-pen, tableta, stația grafică sunt acum instrumentele mele de lucru... iar print-ul „terminalul” exprimării mele creative. Cam toți folosesc instrumentele astea, dar puțini și-o asumă, cel puțin la noi și din cauza asta pare un „handicap” și este încă o sursă de dispută. Timpul le va aranja pe toate. Creionul, stiloul, tiparul, mașina de scris, tastatura, arhaicul PC au avut pe rând urcarea și coborârea lor... acum a venit rândul AI-ului. Se va integra și el în lumea care preponderent evoluează, vom merge așa mai departe și găsi alte instrumente, încă nebănuite... uite îmi vine repede în cap, holograma. Timpul... !

Laura: De unde ai plecat și unde ai ajuns?! O lecție personală a timpului tău. Deosebită disertație, mulțumesc! Parcă îmi intuiești curiozitatea și întrebările... mă bucur! LuciD... Lucian, ce-ai vrea să-mi spui... fără să te mai întreb eu?!

LuciD: Depinde... dar o să mă limitez la Mărul de Aur Bistrița, „sursa” care a generat această conversație. Însă o voi lua tot așa „eliptic”, pornind de la mine. Am plecat de la punct și am ajuns la metaforă. Metafora vizuală, metAforismul vizual, sunt formele mele predilecte de exprimare creativă, acum. Dar mai am și alte deschideri și idei. Dorm puțin, ceea ce nu-i prea sănătos știu... dar mi-am găsit un anume ritm și echilibru... și sper să mai recuperez timp. Am luat lucrurile de undeva, le voi duce până undeva. Sper destul de „departe”. Un „departe” personal, care să mă mulțumească. Restul depinde de același timp răbdător și lax, care ne „aranjează” istoria... personală, colectivă, socială, regională, globală. Am făcut caricatură, am folosit acolo o poantă, un mesaj, simplu, penetrant... apoi, cum spuneam, forțat de timp și ochi... m-am regăsit în metaforă și creativism, foloseam PC-ul, alte tehnici și mijloace de exprimare, alte deschideri. Există și în ele poante, mesaje... și mai ales umor, dar lucrurile sunt la alt nivel. Chiar, ce ne-am face fără umor noi, oamenii, și în particular, noi, românii?! Am deveni musai mai triști și în topul națiunilor sinucigașe. Glumesc! O imagine în care spui o poveste are un nivel conceptual elaborat. Sunt simboluri de care mă folosesc, iar melanjul lor într-o imagine este forma mea de exprimare creativă, mă repet. Musai am fost subiectiv acum, dar nu-i cum altfel. Artistul nu-i sigur cel mai modest om, iar arta nu-i un spațiu al modestiei. Oricât am disimula, când ne „arătăm” altora, cumva ne „lăudăm” și o facem cu emfază. Dar sunt și aici niveluri și nuanțe... de la egoistul declamativ și nesimțit la ultra prudentul timid și retras. Spațiul artistic este prin esența lui de exprimare și receptare, un univers... deci un spațiu ale cărui limite nu prea pot fi atinse. Socot că importantă este munca, experimentul, imaginația cu puține limitări. Da și dar, avem preconcepții, prejudecăți, reguli, dogme, religii, doctrine „moștenite”... și toane, reticențe, afinități „personale”, iar astea toate sunt greu de schimbat și reasezat. Cred însă că „în tot răul este și un bine”, astea duc la curaj, concurență, diversitate... de creație și opinie, iar asta e un câștig. Scuze, m-am cam lungit, sper cu folos. Revin. Am teme predilecte: Oxymoron, SowDynamics, Clasic vs. Contemporan, Don Quixote the eternal. proVerbs/reWordings, Gioconda's by LuciD; strLucis'ME, ARTfACE, money or nothing, mannequin dream, mess'@ge in the bottle,

VIP*Art, Bistrița ca niciodată... și le am pe cele mai vechi... vă las să le descoperiți pe celelalte pe facebook, cea mai folosită de mine galerie web:

<https://www.facebook.com/lucian.dobarta/>

https://www.facebook.com/lucian.dobarta/photos_albums

<https://www.instagram.com/dobartalucian/>

<https://www.tiktok.com/@lucido.959>

https://www.toonpool.com/artists/LuciD_1106

<https://www.youtube.com/user/55555LuciD>

Cam astea sunt în mare spațiile virtuale (site-urile) unde mă desfășor... mai sunt, dar mai puțin importante. Pe toonpool unde am avut ultima postare în 2015 și youtube, se poate vedea un fel de istoric al evoluției mele, mai ales în zona de caricatură. Uite acum, poate extrapolând, vei realiza că apropierea mea de Mărul de Aur a fost puternică și motivată. Iar prezența mea ca vicepreședinte al juriului, dincolo de bucurie și onoare, e una responsabilă. Am făcut caricatură, am avut ce arăta acolo, iar faptul că sunt cunoscut și cunosc această lume e o realitate și carte de vizită care mă onorează. Mărul de Aur Bistrița a crescut și a făcut-o bine. Nume importante din literatura română, Ștefan Cazimir, Cornel Udrea, George Corbu, Elis Râpeanu, au dat notorietatea meritată festivalului. De ani buni, festivalul s-a internaționalizat la grafica satirică, iar asta e un plus de valoare incontestabil și un brand recunoscut al Municipiului Bistrița. Cu sau fără cuvinte, caricatura este asemeni sportului, artei (din care face parte), diplomației, religiei (....)... un ambasador incontestabil, care ne apropie, leagă și ne face mai toleranți, buni... mai umani. Aaaa și încă ceva ce mai doresc, ne dorim legat de festival, este să-i facem un Site puternic. Cu plusuri și minusuri, autoritățile au fost receptive la finanțare... dar nu doar la noi, caricatura e asemeni „Cenușăresei”, ultima recunoscută și apreciată. Mereu este și rămâne loc de mai bun și bine. Speranța oricând, oriunde, în toate, moare ultima.

Laura: Chiar ai punctat cam tot ce doream eu. Mulțumesc din nou, Lucian. Uite cum din trei replici am atins și depășit limitările propuse. Ai o notă finală, simt că e necesară și ți-o dorești, desigur și eu.

LuciD: Eu îți mulțumesc cu reverență ție, Revistei „HOHOTE” pentru oportunitatea și plăcerea aceste conversații. Îți salut și le doresc toate bune, celor care vor citi acest articol, sper să-i fi plictisit cu folos. Ce mai era de spus... pe data viitoare! Umorul, „lumea” în care ne-am cunoscut, despre care în parte am vorbit, va fi mereu un bun medicament și terapie pentru spirit. Trăim vremuri nebune și tulburi, în care nu ne mai regăsim liniștea și nu mai deținem controlul propriilor alegeri, din păcate. Materialitatea, vanitatea, egoismul, egocentrismul, superficialitatea, obscurantismul, violența, paranoia... au atins valori demult alarmante, care ne tulbură echilibrul și ne îmbolnăvesc nu doar de tristețe, ci chiar fizic. Dar noi le-am făcut, noi trebuie să le dregem. Iar arta, umorul ei trebuie să ne bucure și motiveze mereu. Eu am o vorbă: „Arta este inspirație divină și transpirație sublimă!”. Să fim deci mai umani, mai toleranți, mai înțelepți... și așa poate mai buni și apropiați prin zâmbetele noastre, să-i acceptăm și apreciem mai mult pe cei care le creează, să fim mai

solidari cu cei care împreună cu noi, asemeni nouă, de aproape sau de departe cred într-o lume mai bună, în bine și pace!

Laura: Interesant dialog cu trimitere clară spre meditație! Vorba voastră ardelenescă. Mulțumesc deosebit, Lucian. Promit să te mai caut.

P.S. LuciD_Lucian Dobârtă, mare bucuria acestei conversații. Mare bucuria de-a cunoaște avatarurile creației tale aproape inedite, în spațiul nostru mioritic. Mi-ai relevat și trezit admirația pentru o latură creativă la care n-am vibrat până acum. Sincer, te admir și te prețuiesc deosebit pentru ceea ce realizezi. Respect și aștept cu nerăbdare noi creații. Dincolo de cuvinte, am intuit în tine un bun cetățean, un om de caracter, tolerant, altruist, modest, sensibil, profund, documentat, dar care prețuiește și respectă comunicarea... și da, umorul!

Nostalgii fierbinți/2022

Lucian Dobârtă

Luminița SĂCELEANU

DIN ACTIVITATEA ASOCIAȚIEI „UNIUNEA FEMEILOR DIN GORJ”

Activitățile organizate de Asociația „Uniunea Femeilor din Gorj” la sfârșitul anului trecut au adus bucurie în sufletele copiilor din Gorj și pentru aceasta le mulțumim donatorilor, sponsorilor și voluntarilor noștri, ajutați de multe ori de preoții din localitățile unde membrele asociației au ajuns. Toți aceștia au oferit timp, resurse și generozitate pentru ca darurile oferite să ajungă la cei mici. Liliana Nănuți, coordonator AUFG – Ploșoru, a desfășurat împreună cu voluntarele din comună o activitate denumită „Dulapul comunitar – Dăruim din suflet”, în colaborare cu părintele paroh și care a avut un impact deosebit în comunitate.

Anul 2026 a început în forță, cu întâlniri fructuoase ale membrilor asociației, împreună cu inimoasa Simona Rădoi, președinta asociației, cu noi proiecte și propuneri pentru anul 2026.

La emisiunea „Ecouri gorjene” din data de 22.01.2026, moderată de doamna Loredana Pupăzan, membru A.U.F.G, pe postul de televiziune „Gorj TV”, au fost invitați: domnul Mihai Lungescu, președintele Cenaclului „Hohote”, domnul Grigore Marian Dobreanu, epigramist, și eleva Ioana Elena Stana, solist de muzică populară și membru A.U.F.G. În cadrul emisiunii au fost prezentate, rând pe rând, Revista „Hohote”, aflată la numărul 35 și Antologia „Hohote la Masa Tăcerii”, editate de Cenaclul „Hohote”, precum și „Ceașca de cafea”, numărul 266, dedicat actorului Florin Piersic la împlinirea vârstei de 90 de ani, editată de domnul George Drăghescu.

Epigramele și glumele celor doi umoriști au stârnit hohote de râs și au făcut ca ora dedicată acestei emisiuni să treacă foarte repede. Doamna Loredana Pupăzan le-a propus celor doi invitați să participe la proiecte organizate de Uniunea Femeilor din Gorj. Ioana-Elena Stana a spus, despre revista „Hohote”, că a descoperit-o de curând și crede că ea se adresează și tinerilor, nu doar celor trecuți de 40 de ani. Urmare a faptului că doamna Loredana Pupăzan i-a prezentat pe cei doi umoriști, denumindu-i monștri sacri ai epigramei gorjenești, pe Grupul „Cenaclul Hohote – colegi și prieteni”, pe Facebook, a avut loc un dialog savuros între membrii cenaclului, pe care vi-l redau în continuare.

PRECIZARE

Doar o literă lipsește,
Ca să fie monștri sacri,
Însă, spus pe românește,
Astăzi, sunt doar monștri... acri. (Nică Janet)

REPLICĂ

Suntem acri – nu greșești –,
Pe ecrane și pe net,
Că așa e când muncești...
În echipă cu Janet! (Mihai Lungescu)

NICI MĂCAR MONȘTRI ACRI

Nicidecum nu sunteți sacri,
Între muze, între zâne,
Că, de scot cuvântul „acri”,
Sunteți ceea ce rămâne. (Nică Janet)

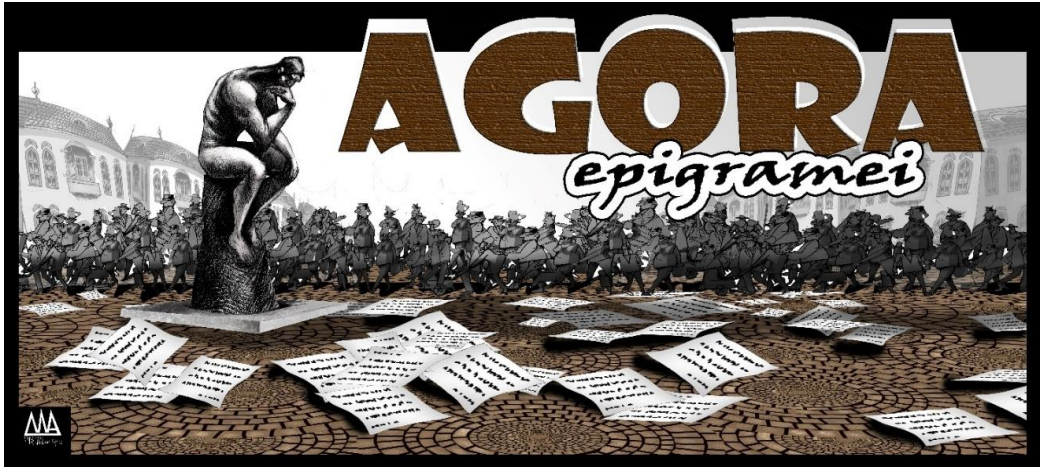
REPLICĂ

Un Maestru ca Janet,
Obsedat de alfabet
Și de dulce, crede net
C-o să „dea” în diabet. (Grigore Marian Dobreanu)

De asemenea, au mai fost invitate la emisiune și alte persoane printre care colega noastră Loredana Nimară, psiholog, poetul Tibi Velican, membru al Cenaclului „Hohote” și tineri care s-au remarcat prin diferite activități în județ. Emisiunea „Ecouri gorjene” se bucură de o vizibilitate foarte bună, în fiecare săptămână.

Luna martie este despre grație, frumusețe și puterea feminității. Evenimentul, organizat de Asociația „Uniunea Femeilor din Gorj” și intitulat „Miss Gorj – Primăvara eleganței”, pregătit cu profesionalism timp de două luni, de o echipă entuziastă, sub coordonarea doamnei Loredana Pupăzan, inițiatora acestui proiect, se va desfășura pe 30 martie 2026, la Restaurantul Rebecca Events Targu-Jiu. La concurs s-au înscris concurente cu vârsta între 17-25 ani, din județul Gorj. Despre acest eveniment vom vorbi în următorul număr al revistei „Hohote”.

SFATURI PENTRU INIȚIERE ÎN EPIGRAMĂ

Câte ceva despre poantă, în epigramă (I)

de Nae BUNDURI

Ce este poanta în epigramă și cât de mult îi influențează acesteia valoarea artistică s-a spus și se va mai spune atâta vreme cât există epigramiști și contraepigramiști. Poanta este condiția fără de care nu se poate scrie o epigramă. Fără a intra în amănunte, pot spune doar că există catrene (cu pretenția de a fi epigrame) fără poantă, epigrame cu poantă slabă, voalată, epigrame cu poantă bună, foarte bună, sclipitoare. Dar nu asta vreau să scot în evidență, ci o clasificare după modul în care este structurată și gândită poanta. Deci nu fac aprecieri asupra calității poantei, ci cel mult tangențial și caut să fac un fel de clasificare după modul în care este prezentată.

POANTA ÎNDEMN

Iată de exemplu un catren cu poantă îndemn (pentru a nu crea discuții, voi da și numele autorilor).

CREZ

În sutele de epigrame

Produse-n diferite game,

Să-i vezi pe alții-i foarte bine...

Dar să te vezi întâi pe tine! (Valerian Lică)

Face parte din categoria poantelor voalate, slabe, vine cu un îndemn uman, e adevărat, dar fără sclipire, fără acea sprinteneală a minții care să te facă să zâmbești cu materia cenușie. Acest îndemn l-am tot auzit de zeci de ori chiar dacă nu în versuri.

Un alt îndemn sau aș zice chiar sfat ar fi următoarea:

REȚETĂ DE SLĂBIRE*În vraja marilor iubiri**Crescând prea mult în greutate,**Când vrei să scazi, pe săturate,**Să bei oțet de... trandafiri! (Petre Chiva Coadă)*

Nu știu dacă există „oțet de trandafiri”, dar chiar dacă ar fi, nu sfătuiesc pe nimeni să consume așa ceva, înaintea autorului. Mersi de astfel de sfaturi și... „epigrame”!

POANTA PRELUNGITĂ

Lăsând la o parte prefigurarea poantei în versul trei sau chiar din titlu, de multe ori autorii, din dorința de a fi mai convingători, lungesc inutil poanta în versul patru, diluând-o, făcând cititorul să nu se bucure de un final exploziv, ci să parcurgă o enumerare inutilă și plictisitoare.

„AVANTAJELE” INTEGRĂRII*Învățăm de-acum să fim și noi abili,**Să urmăm exemple, idoli și modele,**Să ne perfecționăm în toate cele...**Droguri, homosexuali și pedofili. (Valerian Lică)*

În versul al patrulea, partea negativă în care „ne perfecționăm” și care ar vrea să constituie poanta este redată de trei ori la rând, chiar dacă diferă zona din care vin problemele cu care ne confruntăm. În felul ăsta, lista putea să continue cu încă zeci de astfel de tare ale societății în care trăim. Hoți, corupți, criminali, trădători, curve, traficanți de carne vie etc. Toată lista asta trebuia concentrată. Asta ar fi făcut un epigramist autentic și în asta constă surpriza și talentul autorului.

Din aceeași categorie:

FEMEIA ȘI COASTELE BĂRBATULUI*Dumnezeu mi-a luat o coastă,**C-am avut doar o nevastă,**De-aveam trei, ca un nerod,**Azi eram înfirm, schilod. (Nicolae Dărăbanț)*

Desigur că a fi schilod înseamnă o infirmitate. Deci era suficient ca autorul să spună: „Eu acum eram... schilod” – astfel dădea și puțin suspans, lăsând surpriza la urmă, fără să o anticipeze prin dublare. Ca și următoarea:

EPITAF

Sub o piatră fără formă,

Mare cât mausoleul,

Îngropată de reformă

Stă moneda noastră, leul. (Viorel Frâncu)

Aici autorul doar ne reamintește care e moneda noastră națională. Deși cei care nu umblă toată ziua cu valută, știau. Uh! Același lucru spus de două ori și nu oriunde. În versul al patrulea al unei presupuse epigrame.

POANTA – JOC DE CUVINTE

Această metodă este deosebit de periculoasă, putând duce la căderea în derizoriu. Se întâmplă rareori să iasă ceva pe gustul cititorului. Îmi amintesc cu plăcere o discuție cu regretatul Mircea Trifu care nu agreea această metodă rebusistă, dar care accepta unele jocuri sclipitoare. Iată un fragment dintr-un discurs al lui Șerban Cioculescu privind acest procedeu. Citez din Cioculescu: „Cu venirea lui Mircea Trifu la conducerea cenaclului, epigrama nu se mai «difuzează», ci se «trifuzează».” Desigur, joc inteligent. Spre deosebire de alte situații în care autorul forțează acest procedeu:

Pe-al politicii urcuș

Să nu faci nicio greșeală,

Când America stă-n Bush

Iar noi stăm în zăBUȘeală. (Constantin Mândruță)

În primul rând „zăbușeală” nu există în dicționare, iar în al doilea, nu zăpușeala ar fi cel mai mare necaz al românilor. Sunt altele mult mai „sufocante”. Un alt catren în care jocul de cuvinte pune mari semne de întrebare:

METODA GARANTATĂ

Acuma, când privim direct spre NATO,

Corupția (și faptul e notoriu)

E „atacată” deci... în sanatoriu

Am interNAT-O! (Eugen Deutsch)

Aici, nu numai că e un scenariu suprarrealist, corupția „atacată” probabil de vreo boală autorul a trimis-o în sanatoriu, dar a și „interNAT-O” și în cuvânt este cuprinsă acea siglă... NATO. Dar atât. Fără alte comentarii.

Sunt și jocuri de cuvinte interesante, hazlii și care rămân în sfera realului, nu sunt străine de o oarecare logică și au chiar umor. Iată o epigramă bazată pe fapte reale chiar dacă are un ușor iz macabru.

DIN AVIAȚIA ROMÂNĂ

*Atâtea-n cârcă ni s-au pus,
Că nu ne ținem pe picioare
Și după cum am presupus,
Ne prăbușim cu „MIG” cu mare!* (Ghe. Constantinescu Geko)

Aici parcă înțelegem ceva! (*Va urma*)

Nae BUNDURI

Foto – Laura Lungescu

U UMOR DESPRE UM ☺R

Esuu

Janet NICĂ

Vorbind despre literatură, se face noapte în plină zi, de parcă soarele ar lua pauză de masă. Vorbind despre teoria literaturii, întunericul se dezbracă de câteva țoale, până dă de o ceață adolescentă, somnoroasă și nehotărâtă. Vorbind despre filosofia culturii, se luminează de ziuă, atâta cât lucrurile să nu se lovească unele de altele. De la această înălțime, ni se spune, cu limpezime sofisticată, că progresul artei s-a realizat prin crearea unei DISTANȚE între SEMNIFICANT, grafic sau fonetic și SEMNIFICAT, adică sens. La o primă ochire retrospectivă, se pare, cu adevărat, că este adevărat. La început, realitatea ne pune la dispoziție lucrurile cu toată zestrea lor materială, genetică, solidă, lichidă și gazoasă, cu conținut, forme, culori, gusturi și alte isprăvi demiurgice. După o perioadă îndelungată de gestație și de argăseală a materiei, oamenii, printr-un salt, de neexplicat, al gândirii, au înlocuit lucrurile palpabile, grele și dure, cu SEMNE, adică SEMNIFICANȚI, creând, astfel, o DISTANȚĂ între om și lucruri. Apoi, cu un orgoliu demiurgic, SEMNELOR li s-au dat nume, adică SEMNIFICAȚII, creându-se, de acum, un adevărat imperiu semantic, ai cărui locuitori și beneficiari suntem, de o vreme nelocalizată, până în prezent. Lucrurile palpabile sunt limba universală, cu ajutorul căreia se înțeleg toți oamenii. Odată cu crearea imperiului semantic, apele s-au despărțit, au apărut limbile popoarelor și, implicit, noi DISTANȚE între oameni. Trebuie precizat că semnificațiile primare, cu care au fost împodobiți SEMNIFICANȚII, au fost și sunt monedă universală sau statală. Aceste semnificații alcătuiesc un fel de parter semantic denotativ, codul cel de toate zilele al comunicării. Se poate numi, la fel de bine, codul solidarității comunicative. Aici putem formula un postulat provizoriu, cu statut etern: câtă denotativitate, atâta comunicare. Pentru că mintea omenească este scormonitoare și neastâmpărată, să-și facă de lucru, se aventurează în zărilor necunoscutului și descoperă, vrând, nevrând, noi continente ale fanteziei tămăduitoare. Exploratorii și conchistadorii noului demers acordă vechilor SEMNIFICANȚI, noi SEMNIFICAȚII, subiective, originale, particulare, surprinzătoare, derutante, uneori, până la absurd, creând, astfel, un etaj semantic CONOTATIV, cu care se ocupă tropologia sau leporia, după numele mai vechi. Între parterul DENOTATIV și etajul CONOTATIV s-a creat o nouă DISTANȚĂ. O nouă distanță, adică un progres în fapt. Putem să emitem al doilea postulat provizoriu, cu statut etern: cu cât mai multă conotativitate, cu atât mai puțină comunicare. Arta modernă s-a mutat, cu arme și bagaje, la etajul CONOTATIV, unde locuiesc separat, uneori, până la

izolare, nenumărate CODURI CONOTATIVE. Codul CONOTATIV este codul desolidarizării, al înstrăinării. Poate că aici ar trebui plasat celebrul „Turn de fildeș” al poezilor, la care se ajunge doar cu un așa-zis Pegas. La acest nivel, a luat naștere o adevărată artă de a crea artă, ținând cont de DISTANȚA dintre DENOTATIV și CONOTATIV. Amintim, în treacăt, că dadaismul, teoria artei pentru artă, teoria sugestiei, teoria poeziei obscure, arta abstractă, de la începutul secolului trecut, prin DISTANȚA prea mare, dintre CONOTATIV și DENOTATIV, au faultat, până la derută, comunicarea și înțelegerea fenomenului artistic. Neavând priză la public, toate aceste demersuri s-au topit ca baloanele de săpun. DISTANȚA semantică este o adevărată hârtie de turnesol, care arată dacă un text este sau nu este artă. O distanță mică de nivelul DENOTATIV indică lipsa de valoare, banalitatea, până la așa-zisul și răspânditul KITSCH, care îngrașă Internetul. DISTANȚA prea mare între CONOTATIV și DENOTATIV derutează și împiedică trăirea estetică, respingându-l pe cititor, uitându-se că arta se face pentru oameni, nu pentru îngeri. Cum umorul este un fenomen semantic, iar epigrama este o specie a umorului, este interesant să deslușim statutul acestui fenomen, în funcție de așa-zisa DISTANȚĂ, proorocită de către teoreticienii literaturii și ai artei. Mai înainte de toate, trebuie precizat că, în cazul conotativității, din cauza DISTANȚEI semantice, mesajul poetic nu percutează de la prima înfățișare, ci întârzie, poate că nu mai vine niciodată și ațipim, în așteptarea lui Godot. Dacă umorul, ca fenomen verbal, ar aparține conotativității, încărcate, normal, cu tropi și cu figuri de stil de toate felurile, cu metaplasme, metataxe, metasememe și metalogisme, el ar fi perceput foarte greu sau nu ar fi perceput deloc. În realitate, umorul este perceput instant, fără întârzieri, fără amânări. În actul perceperii umorului, nu există duminică, zi de odihnă. Asta înseamnă că esența sa se situează la nivel denotativ, unde înțelegerea mesajului se face rapid, fulgerător. Rezultă că umorul, prezent în epigramă, în poezia umoristică, în anecdote și în alte specii, este o confuzie de semnificații diferite, dar care fac parte din același areal semantic. Confuzia vine întotdeauna dintr-o asemănare aproximativă, relativă, a unor termeni diferiți, dintre care unul este depreciativ. În niciun caz, nu se poate vorbi despre o ruptură, despre o explozie, așa cum se vehiculează prin colțurile diferitelor cercuri de părerologi de serviciu. Structura epigramei poate fi redusă la doi termeni adversari, dar nu dușmani, din planul denotativ al sinonimelor, antonimelor, omonimelor, paronimelor sau al cuvintelor polisemantice. Dacă termenul din poantă, depreciativ, nu ar fi rudă cu cel pozitiv, din cele trei versuri pregătitoare, nu ar fi epigramă și nici umor. Sau, poate ar fi umor absurd, pe tărâmul căruia nu ar călca nici picior de om.

Erori de rimă în epigramă

de Mihai HAIVAS

Condiție absolut **necesară** (dar nu și **suficientă**), rima corectă în epigramă este, uneori, trecută prea ușor cu vederea de către redacțiile unor reviste sau ale unor juri la festivaluri și concursuri de umor. De asemenea, multe epigrame postate pe Citatepedia au tot felul de erori de prozodie. La fel constat că mulți autori de volume (care conțin și epigrame) pe care le-am consultat în biblioteci **acceptă** nepermis de multe erori în operele lor. Drept consecință, observăm o proliferare a erorilor de rimă, de diferite grade, alături de alte erori de ritm, măsură sau accent. La sugestia redacției revistei EPIGRAMA a Uniunii Epigramiștilor din România, propun cititorilor revistei câteva considerații și **exemple** concrete, privind aceste erori.

Pornesc de la faptul că mulți cititori ai revistei sunt deja **cunoscători ai regulilor (stabilite și acceptate!) privind prozodia epigramei.**

Regula obligatorie: După ultima vocală (silabă) accentuată NIMIC NU SE SCHIMBĂ!

Se știe că, după **întinderea** rimei (numărul silabelor omofone) distingem trei tipuri mai des folosite:

- rima masculină (monosilabică);
- rima feminină (bisilabică)
- rima dactilică sau proparoxitonă (trisilabică)

În cele ce urmează vom discuta numai despre primele două.

Pentru a ocupa un spațiu mai redus cu exemplificările propuse spre analiză cititorilor, voi reda **numai versurile cu erorile pe care le conțin, fără a menționa titlul și autorul catrenului.**

Precizări necesare pentru cititori: LITERELE care provoacă eroarea vor fi scrise cu MAJUSCULE (bold), iar vocala (sau silaba) ce „dă” rima, cu literă mică bold. Prezentăm pentru fiecare tip de eroare câteva exemple demonstrative.

a) *Rime masculine.*

1. Erori provocate de o literă.

Zice-se că-s tacitu**Rn**, / Dar credeți-mă ce **spun**

*

Prietenia la româ**ni**... / De la o strângere de **mâIni**

*

Poet venit din alte **lumi**... / Te suie pe înalte **cuLmi**

*

Tinerii bine crescu**ți** / Poartă blugii gata **ruPți**(Mai are și o eroare de accent)

2. Erori provocate de consoane diferite după vocala finală accentuată.

În tot efortul ne-**nreruPt**, / Am tot lucrat pe dede**suBt**.

*

Volumu-aflat pe-un ultim **raFt** / Putea să-l ia doar omu-**naLt**

*

Strânse banii într-un **foNd** / Ca să-și cumpere un **FoRd**

*

Înspre casă soțu-a **meRs**, / Fără ca să aibe-un **seNs**.

3. Erori provocate de versuri finale cu un singur „i” și perechea cu doi „i”.

Acest tip de eroare este contestat de către unii confrăți, care chiar au premiat astfel de catrene, fiind în jurii.

Dar te cutremuri și mai **și...** / Când afli ce n-ai vrea să **șTii**

*

Cocoșul meșter în găinări**ii...** / Anunță că începe-o nouă **zi**

*

Iar la aleși, și fără pandemi**ii...** / E-o mascaradă felul de a **fi**

*

Ion, mâncăruri și be**ții...** / Dar nu am ce sărbători

Urmând exemplele de mai sus, întreb: POT FI RIME PERFECTE perechile de silabe finale într-un catren: Bunduri-pandurii; Arghezi-aezii; Becali-șacalii; Giovani-golanii; Martini-hainii; fantezii-zi; Nuți-prostuții?

b) Rime feminine

1. Erori provocate de vocale (sau chiar silabe accentuate finale, diferite) care „dau” rima (foarte grave, dar EXISTĂ!)

Se ocupă mulți cu **scrIsul...** / Demne de mai mare **rÂSUL**

*

Codru-i frate cu rom**Ânul...** / O fi frate cu vre**Unul!**

*

Se ceartă-ntruna, de un timp bătr**Ânii** / Răspunsu-i unul singur, spun vec**Inii**.

*

Pe rând, ca să-mi colind a**Micii...** / Iar soacrei să îi dau pa**Pucii**.

2. Erori provocate de consoane diferite după ultima vocală (silabă) accentuată.

Și-o insulă-n ocean de**paRte** / Așa visam frumos azi **noaPte**.

*

Dup-atâta joc de **gleZne...** / A văzut că e mai **leSne**.

*

Soața-i sănătoasă **puȘcă** / Doar că e cam rea de **muScă**.

*

Orășenii-s la-năl**țiMe...** / Să parcheze limuzi**Ne**.

3. Erori provocate de o consoană sau o vocală în plus după ultima vocală sau silabă accentuată.

Cuplul ce-l admir pe **str**adă / Ea frumoasă ca o **cad**Ră.

*

Soața mea e fină **dam**ă... / De-aș putea, aș ține-o-n **pa**Lmă.

*

Are o cultură **vast**ă.. / Dar rămâne neam de **tra**Istă.

*

Sarcinile casei **toate**... / Ea e pasăre de **noa**Pte.

4. Catren cu ambele rime eronate și care nu mai poate fi considerat epigramă.

Se zvoneste în tot **sat**ul ... / Că ea umblă iar cu **a**Ltul!

El ascultă și o **ia**Rtă / Ce nevastă întrebată.

5. Catren cu rime corecte dar cu alte erori de ritm și măsură.

Nu-i la examen **efic**ace / Și ia doar note **re**le (iambic)

Pentru că mai mult îi **pl**ace / Să citească în **cafe**le.(trohaic)

Ritmurile diferite (eroare fundamentală!) conduc la o altă regulă încălcată: versurile „pereche” (1, 3) au măsuri diferite (9-8), respectiv (2, 4) au măsurile (7-8). Singura „calitate” a catrenului este rima alternantă corectă. Despre poantă se poate spune că este acceptabilă și de mare actualitate, având în vedere rezultatele tot mai slabe ale elevilor la examenele naționale sau cele de admitere.

Spre final, precizez că voi continua (dacă se va dori) în alt număr al revistei cu aspecte privind: rimele **asonante** între cuvintele ortografiate cu doi „i”- (**ii**) ; catrenele cu versuri pereche „șchioape”(lungimi diferite, exceptând versul final SCURT care trebuie să aibă măsura mai mică decât **jumătate** din cea a perechii sale); erorile de rimă la epigramele scrise în ritmuri **trisilabice** (dactilic, amfibrahic și anapestic).

Recomandare către cititori: consultați pe pagina UER, la secțiunea „Colțul cărcotașului”, articolul semnat de Florin Rotaru, cu titlul: „Importanța rimei în procesul de jurizare a concursurilor de epigramă”, extrem de util pentru confrății certați cu rima, ritmul, măsura și „boala” endemică: ACCENTUL corect, conform dicționarilor DEX și DOOM, elaborate de Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan – Al. Rosetti” al ACADEMIEI ROMÂNE. Folosirea unor surse „pirat” pentru rimele de diferite „grade”, valabile doar pentru poezia modernă (care a cam renunțat la rimă aproape total) le dăunează mai ales epigramiștilor începători.

Închei cu celebra recomandare a regretatului epigramist de excepție MIRCEA TRIFU: „Epigrama este o creație mult prea scurtă pentru a accepta, în cele patru versuri ale ei, DEFICIENȚE DE PROZODIE SAU RIMĂ (s.n.). La marele bal al epigramei, ținuta este obligatorie. Fără *fracul, jobenul și pantofii ei de lac*, epigrama nu poate fi admisă în salon!”.

Mihai Haivas, ALPI

Grigore Mirela

Scrisoare deschisă către Revista „Hohote”

*Dragii mei „hohotitori”,
Să aveți în suflet flori,
De umor să aveți parte,
Că revista-i... „ca la carte”.
Îi doresc ani mulți, cu spor,
Pe-ai meleagului umor,
Multe primăveri frumoase,
File faine, prețioase,
Că prin paginile ei,
Publicați cu mult temeii
Proză, vers, caricatură...
Fluviu de literatură.
Fac un mic amendament:
Costul ei... E faliment
În condițiile date,
Cu prețuri exagerate.*

*Dar, privindu-l pe cârmaci,
La cât scrie, parcă-i vraci
Și la cum ne editează,
Costul nu-l interesează,
Când echipa lui, cu zel,
Viziune și un țel,
Face totul... Prin urmare,
Aveți stil, dar și valoare!
Mulțumiri eu vă transmit,
Dar nu pot să nu admit,
Că un om care muncește,
Sigur, când și când, greșește.
Deci, pe scurt, la obiect,
N-ar avea niciun defect,
Dar, făcând niște rapoarte,
Nu-i revistă!... Este carte.*

Crăciun Alba

ALMANAHUL de Divertisment, Satiră și Umor „HOHOTE”, Decembrie 2025

Cum așa, se vor întreba cei mai tineri cititori sau scriitori prezenți în spectaculoasa revistă gorjeană unde Redactorul-șef Doru-Mihai Lungescu conduce, ca un veritabil dirijor de orchestră, colectivul redacțional! Nicio „notă falsă” în materialele publicate!

Parcurgând revista „de la cap la coadă”, am savurat proza scurtă, poeziile umoristice, epigramele, caricaturile subtile, m-am documentat asupra concursurilor, rezultatelor acestora și, bineînțeles, m-am delectat cu poveștile aferente acestor evenimente!

Pot spune, ca unul care a prins vremurile Almanahurilor „Urzica” 1968-1974 și „Perpetuum Comic-Urzica” 1975-1989, că Revista „Hohote” le este o demnă continuatoare! Unii „exegeți” vor strâmba din nas pentru comparație și, aparent, ar avea dreptate! Veteranii „Urzicii” publicați și în acest număr al „Hohotelor” pot depune mărturie asupra dificultății de a scrie umor de calitate într-o țară tristă și cu scriitorii încorsetați de o cenzură nemiloasă! Un N. Bun frumos al acelor vremuri, a publicat o proză scurtă, „model” anii '80, în recentul număr al „Hohotelor”, intitulată „Nervosu”. De la această bijuterie a lui N. Bunduri mi s-au răscolit amintirile acelor vremuri în care scriitori și cititori evadam pentru câteva momente dintr-un prezent anost!

Astăzi situația s-a schimbat radical, poți scrie despre orice, despre oricine, fără constrângerile epocii totalitare, de aici dificultatea comparării scrierilor dinainte de 1989 și de după.

Deosebirea fundamentală între vechile almanahuri și revista Cenaclului „Hohote” este următoarea: Almanahul „Urzica” publica creațiile reprezentative apărute în revistele „Urzica” din anul respectiv, iar Revista „Hohote” oferă spații generoase creațiilor noi ale umoriștilor din tot spațiul real și virtual al României! A se citi, calitatea garantată în fiecare număr!

Mulțumiri Domnului Doru-Mihai Lungescu!

Zile frumoase tuturor! ☺

Concursul revistei

Marian Avramescu

Concursul revistei

„Vine, vine-n primăvară...!”

LIVIU KAITER – 9

ÎNCEPUT DE PRIMĂVARĂ

E martie și florile apar
Pe câmpuri și în pomii dezghețați;
Încet-încet zăpezile dispar
Și banii de pe carduri la bărbați!

PRIMĂVARĂ

Copacii din pădure-au înverzit
Și totul prinde viață în natură;
Ca semn că-i primăvară,-au înflorit,
„Narcise” și „Brândușe” pe... centură!

ION DIVIZA – 8,78

VINE, VINE PRIMĂVARA

O primăvara nouă, dulci fiori,
Se bucură romanticii și... tâmpii;
Că-s verzi din nou câmpiile cu flori
Și, mai ales, că ei... vor bate câmpii.

SĂTENI ȘI ORĂȘENI

Vin copii, perechi-perechi,
Cu cireșe la urechi
Și-i aclamă într-un glas
Fanii, cu cercei în nas...

FLORINA DINESCU – 8,61

O, TEMPORA!

Este vreme rea în țară,
Inundații – spun la știri –
Și-o să vină-n primăvară
Valul mare... de scumpiri.

PĂI CUM ALTFEL?!

Țara noastră-i „ca afară”!
Vestea o primim febril
Chiar în astă primăvară,
Mai precis, de-ntâi april.

GHEORGHE BĂLICI – 8,94

REVIN ACCIDENTELE

Bate vântul primăvara –
Accidente-n toată țara
Că se-nfoaie câte-o fustă,
La șoseaua cea îngustă...

CADOU DE 8 MARTIE

Cu bani puțini în vremuri grele,
M-am mai uitat și prin vitrine,
Dar am luat doar trei *lalele*...
(*La lele-a* fost destul de bine)

PETRU IOAN GÂRDA – 8,72

SINE DIE...

Vestea bună pentru țară –
Că-o vom duce toți mai bine,
Vine, vine-n primăvară...
Primăvara care vine...

VINE SOROCUL PENTRU CĂȚEA

După ce o să mi-i nască –
Fete sau băieți, orice –
Îi voi învăța să pască
Și apoi să spună „be!”

DAVID VALENTIN – 8,61

NERVI DE PRIMĂVARĂ

E primăvară împrejur
Cu măștișoare și călduri,
Dar crunt poștașul îl înjur...
Că vine iarăși cu facturi!

PASIUNI PRIMĂVĂRATICE

Când primăvara-i pe câmpie
Și văd vecina în poiată,
La ea merg iute c-o țarie
C-așa îmi vine câte-o dată...

ALEXANDRU HANGANU – 8,61**VINE, VINE!**

E primăvară,-i sărbătoare,
Natura intră în călduri,
Iar păsările călătoare
Se-ntorc la cuiburi... pe centuri.

ÎNFLORESC... HORMONII!

Primăvara-i tot ce-ai vrea
Când, dă iarba-ncet să crească
Și când orice barză-ar vrea
Un bărzoii să ciufulească...

DANIEL BRATU – 8,58**ÎNCĂLZIRE...**

Vine, vine,-n primăvară,
Încălzirea-n fiecare,
Dar când văd factura, iară
Simt c-am iarna-n buzunare...

„FLORILE RĂULUI”

E primăvară iar și simt, în zori
Că-n lacrimi mi se-ncarcă astăzi ochii,
Privind cum pomii goi se-mbracă-n flori
Iar soața-n noi și mult prea scumpe rochii.

NICOLAE BUNDURI – 8,44**SURPRIZELE PRIMĂVERII**

Vine vremea caldă iară,
Dar pe lângă blânde raze,
Vine, vine-n primăvară
Și factura de la gaze.

BUCURIA PRIMĂVERII

Bucuria mea-i amară
Căci pe lângă mari nevoi,
Vine, vine-n primăvară,
Soacră-mea să stea la noi.

LAURENȚIU GHIȚĂ – 8,61**IARNĂ LUNGĂ**

Când încă-i ger în toată țara
Și nu e iarna grea pe ducă,
Ce bine vine primăvara...
Pentru acei ce-o mai apucă!

**ADEVĂRATA VENIRE A
PRIMĂVERII**

E, la români, în fine, primăvară,
Cum spune-o vorbă veche, de pe-aici,
Când, după o inspecție-n cămară,
Slănina ei o schimbă pe urzici!

MIHAI FRUNZĂ – 8,50**FENOMEN CICLIC**

Iată, vine-n primăvară
Fericirea peste el,
C-a găsit soția iară
Goală-n pat cu Ghiocel!

TOPÂRCEANU ACTUALIZAT

Cam distrat, calc într-o baltă,
Bicicliștii-s pe-a lor piste,
Pe trotuar, alături saltă
Două babe foarte triste.

JANET NICĂ – 8,44**REVENIRE LA REALITATE**

Sub a soarelui instanță,
Toate grijile le-ngropi,
Lumea-i plină de speranță,
Iar șoselele, de gropi.

PEISAJ PRIMĂVĂRATIC

Soare, iarbă, primăvară,
Flori și miei pe luncă, glume,
Berzele se-ntorc în țară,
Iar românii pleacă-n lume.

VASILE LARCO – 8,39**VESTEA PTIMĂVERII**

Peste tot la noi în țară,
Cum statistica ne-arată,
Va veni în primăvară
„Barza” pe la câte-o fată.

SURPRIZA PRIMĂVERII

Va veni în primăvară,
Chiar de-ntruna crește prețul,
Bunăstarea peste țară...
Dar așa cu... trenulețul!

GEORGE EFTIMIE – 8,33**RECHIZITORIU**

Procurorii-s de la țară
Și-s miloși când fac consiliu,
Mi-au propus din primăvară...
Doar un schimb de domiciliu.

TEMERI

Vremurile se schimbară
Și-or veni, mă tem sincrone,
În această primăvară
Stoluri și mai mari... de drone.

DAN NOREA – 8,00**PRIMĂVARA**

Culeg de pe alei o floare,
Zâmbesc ștregar, că am motive,
Privesc la berzele din zare...
Și-mi cumpăr trei prezervative.

1 MARTIE

Fiindcă sunt un galanton,
Am pregătit opt măștișoare
Cu șnurul prins pe un carton:
„Tu ești iubirea mea cea mare!”

VASILE VAJOGA – 8,39**APROAPE FOLCLORICĂ**

Tradiția, o știe și-un copil,
E cea cu noi scumpiri de-ntâi april;
Deci vom simți furtuna bugetară,
Ce vine, vine, vine-n primăvară!

DIALOG PREȘCOLAR

– Știți cine vine, vine-n primăvară
Și stă pân’ se întoarce iarna, iară?
– Știu, fi’ndcă tata i-a zis mami-aseară:
„De-acu’ iar vine mă-ta de la țară!”

DARIA DUMESCU – 8,22**TRATAMENT NATURIST**

Damigeana cu răchie
Am păstrat-o în cămară,
Fi’ndcă gripa, cum se știe,
Vine, vine-n primăvară!

PROTECȚIE SOCIALĂ

Bunica-i tristă, a rămas datoare
Cu plata pe căldura de la soare,
Dar noii guvernanți o-ncurajară
Că va veni factura-n primăvară.

FLORIN LEȘAN – 8,00**INSTANTANEU DE PRIMĂVARĂ**

Este soare, sunt albine,
Și prin parcuri vă plimbați;
Observați ce glezne fine
Au bărbații epilați?

FERICIRE

Ce frumos e-n primăvară!
Totu-i verde în natură;
Cânt de păsări mă-nconjoară
În zăvoi și... pe centură.

PIF VASILESCU – 7,89**UN PREMIER CĂTRE POPOR**

Văzând, la gaz, că nu aveți măsură,
 Și-n blocuri e tot ger, precum afară,
 Vă poruncesc să vă stocați căldură
 Ce, gratuit, v-o dau... din primăvară!

LEGEA SUCCEDĂRII**GENERAȚIILOR**

Bunici, părinți cu fruntea-nzăpezită,
 Ce lumea ați schimbat din cale-afară,
 Cedați teren, că vine repezită,
 Extravagantă... noua „primăvară”!

ION MICUȚ – 7,78**PRIMĂVARA OLTENEASCĂ**

Iarna – șuncă și sarmale,
 Ne-au făcut obezi și grei...
 Martie – medicinale:
 Știr, urzici și dragavei!

NU SUNT EXPERIMENTAT

Primăvara! Bucurie!
 Iarna cum a fost geroasă,
 Am stat cu soția-n casă!
 Oare, cum e-n pușcărie?

VASILE MUNTEANU- 7,44**SCHIMBARE**

Aștept, cu-nfrigare de-astă dată,
 Să vină primăvara-n bățături.
 Să vină iar, c-o mână de salată!
 Mi s-a acrit de atâtea murături.

SPERANȚE DEȘARTE

Mi-a spus soția din Dubai,
 Că vine, vine-n primăvară .
 Și acum aștept ca un cobai,
 De zece primăveri și-o vară.

MIRELA GRIGORE – 7,78**VINE, VINE-N PRIMĂVARĂ!**

Când Baba Dochia-n poartă bate,
 Veni-vor, fără de cusur,
 Efectele neașteptate
 Privind Acordul Mercosur.

GRAFICA PRIMĂVERII

În colțul ierbii desenează fonturi
 De la Carpați și până-n malul mării,
 Iar martie aduce-n orizonturi,
 Un suflu nou... pe „taxa nepăsării”.

ANGELA PETRE – 7,50**METAMORFOZĂ VEGETALĂ**

Apă chioară, post de-o seară,
 Căci dietele-au urzit,
 Doar salate-n primăvară,
 Și un EU... mai morcovit!

ERORI DE PRIMĂVARĂ

Când este iarăși primăvară,
 Un scop rămâne neclintit:
 Vreau burta jos, că-i o povară...
 Dar, plănuiind, m-am rotunjit!

DUET GOSPODĂRESC

Vine, vine, primăvara,
 Fericirea-i pe tot plaiul;
 Eu pun mâna, iau chitara...
 Ea, degrabă... ia vătraiul!

LUMINIȚA SĂCELEANU – 7,22**ÎNDEMN**

Trecură albele ninsori
 Și a le frigului strânsori,
 Dar țineți-vă pe picioare,
 Aveți de luat și măștișoare!

VIN „BABELE”

Pe domni i-așteaptă-n primăvară
 Pesemne încă o povară,
 Facturile și taxele pălesc
 În zilele când "babe" năvălesc.

TRAIAN BRĂȚIANU – 7,17**DISCORDNȚĂ**

Primăvară-i negreșit.
Oamenii s-au bucurat.
Vremea iute s-a-ncălzit,
Dar salariul a-nghețat.

NEÎNȚELEGERE

Iubirea înflorește iar,
Timid, în primăvara asta,
E pentru mine-un mare dar...
De nu l-o sechestra nevasta!

NICOLAE DRAGOȘ – 6,83**VAGĂ SPERANȚĂ**

Tăieri de la Guvern, de-o vreme vezi,
Președinția-ți cere să aștepți
Și te trimite în lumea celor drepți
Deci știi ce „mulțumiri” le datorezi.

ALTFEL DE PRIMĂVARĂ

Sperai să vină-n Primăvară,
Surâsul ei să-ți îndulcească viața...
S-a dus cu altul și te-apucă greața
De ce-a putut să-ți facă... prima vară!

MAXIMILIAN OPAIȚ – 6,72**INFRASTRUCTURĂ RUTIERĂ**

Vine, vine-n primăvară
Iar căldura, și pe stradă,
Rând pe rând, încep s-apară
Gropile de sub zăpadă!

RECESIUNE

Primăvara vin grămadă,
Gata, gata să te-„nece”,
Taxe noi, ca toți să vadă
Cum e să gândești la... rece!

ANDREESCU TONY – 6,89**LENEȘUL**

De chef de muncă-ntreb direct;
Răspunsul vechi îl spune iară,
Precum un tonomat defect,
Că „vine, vine-n primăvară”.

PATERNITATE

Că „vine barza-n primăvară,
Mă bucur mult”, i-a spus soției;
El nu știa, a câta oară,
Că-s autorul bucuriei.

VICTOR BIVOLU – 6,72**TRĂIM SPERÂND**

Vine, vine primăvara,
Bucurie-n toată țara
Că se face „rotativa”
Și-om primi „bănet”... cu stiva!

ZVON DE PACE DINSPRE EST

Primăvara care vine,
Noi, urmașii lui Brâncuși,
O vom duce mult mai bine...
De-or vrea și vecinii ruși.

ELENA MÂNDRU – 6,39**PĂLĂRIA E ACEEAȘI**

Iar intrăm în primăvară,
Ne trag taxe de urechi,
Șmecherii nu rezolvără,
Fire-ați voi de vorbe vechi.

EVENIMENTE IMPORTANTE

Iarna sare-n primăvară,
Lumea speră mari schimbări:
Flori și cântec de fanfară,
Parlamentul e-n serbări.

ELENA NEACȘU – 6,28**SPERANȚĂ DE PRIMĂVARĂ**

C-un guvern de trei lulele
Și venituri subțirele,
Ne rugăm la Preaînaltul
Să ne-aducă iute... altul!

FACTURA

Vine iarăși factura;
Tare mă cuprinde frica,
Pentru că nu am parale
Și mă învelesc... cu țoale!

CONSTANTIN BIDULESCU- 6,28**E PE VINE...**

Bunăstare nu-i în țară,
„Las' că vine-n primăvară”,
Mulțumiri dom' Bolojan
Precizați însă-n ce an.

ANUNȚ

Vin și vin în primăvară,
Se anunță pe moment,
Vremuri grele pentru țară
Însă nu și-n Parlament.

GHEORGHE CIULPAN – 6,28**PRIMĂVARA, MAMA NOASTRĂ**

Vine, vine primăvara
Și ne-aduce, chilipir,
Lobodă, urzică, știr,
Va ieși din foame țara?

FIECARE PASĂRE...

De nu te smintea haiducul
Și dormeai acasă seara,
Așteptai să vină cucul
Și nu... barza, primăvara!

GEORGE CEAUȘU – 6,28**CA O FIARĂ...**

Vine, vine-n primăvară
Hotărâtă soacră-mea
Să rămână și la vară
Să-mi ucidă... liniștea!

VIN BERZELE!

Or să vină în curând,
Vremea bună de-o să țină,
Păsările rând pe rând,
Dar și munca în grădină!

OVIDIU ȚUȚUIANU– 6,28**„AVERTISMENT” PENTRU PENSIONARI!**

Întrebarea e „amară”:
– Pensia se majorează?
Statul îi „avertizează”:
– Vine, vine-n... primăvară!

REVELAȚII

Vine, vine-n primăvară,
Vremea să ieșiți „afară”;
Să vedeți cu ochii voștri,
Ce deștepți sunt proștii noștri!

MARIA VULPAȘU – 6,22**ASIGURARE DE VIAȚĂ**

Vine, vine-n primăvară
Gândul nostru de schimbare,
Și scăpăm de o povară
Cei ce-avem... asigurare!

TRISTEȚEA PENSIONARILOR

Și-n această primăvară
Nu e loc de vreo schimbare,
Viața ne va fi amară,
Oare cum să-i dai valoare?

GHEORGHE I. GHEORGHE – 6,00**„MENIU BOGAT”**

Primăvara-ncep să „iasă”
Greieri, fluturi și lăcuste,
Fără drob și miel pe masă,
Spuneți, cine-o să le guste?

A VENIT PRIMĂVARA

Natura s-a trezit la viață,
E o splendoare de verdeață,
Parc-am fi într-o poveste...
Doar Guvernul veșted este.

NICOLAE TOPOR – 5,67**ÎN DOUĂ LUNI, ÎN PRIMĂVARĂ,
S.U.A. NE VOR CUCERI**

Pământuri rare țara noastră ar avea
Și-atunci de ce nea Trump să nu ne vrea?!
Nu-i gheață peste ele, ci coceni
Și nici Maduro pe la Cotroceni.

MAGIE ALBĂ ȘI MAGIE NEAGRĂ

Ale iernii sărbători trecură-n zbor
Și, cu ele, iată, și magia lor...
Vine primăvara... tot cu nea Ilie,
Care face, sigur, cu facturi... magie.

VASILE VULPAȘU – 5,83**UN PACHET PENTRU VEȘNICIE**

Vine, vine-n primăvară
Un alt „pachet” de la guvern,
Iar cum viața ni-i amară
Ne-așteaptă tragicul etern!

TRAGEDIE

Vine și-n primăvară
Pensia tot amară!,
Noi ne ducem cu avânt
Către sinistrul mormânt.

IONUȚ DANIEL ȚUCĂ – 8,72**LA REVENIREA PRIMĂVERII**

Când primăvara o să vie,
În atmosfera calmă, pură,
Vedea-vom mândre pe câmpie
Și guvernanți pe arătură...

PRIMĂVARĂ RUTIERĂ

Când strada în sfârșit se zvântă
Sub soarele îmbietor,
Nu gropile ne înspăimântă,
Ci numai adâncimea lor...

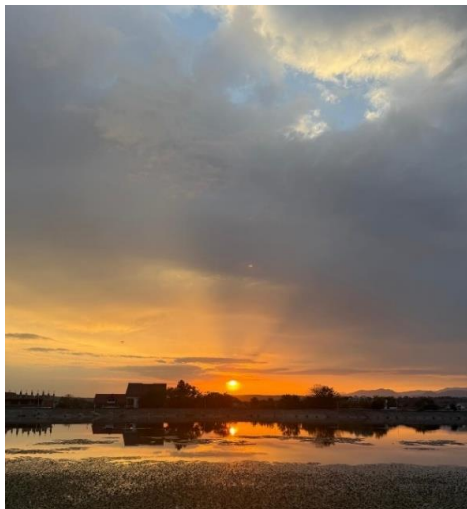

Foto – Laura Lungescu

REGULAMENT

Cenaclul HOHOTE din Târgu Jiu
în parteneriat cu
Muzeul Județean „Alexandru Ștefulescu” Gorj
și Uniunea Epigrafiștilor din România
cu susținerea financiară a SC ROWALT SRL București, RÂNCA SKI și a altor sponsori,
organizează în perioada 29-31 mai 2026

Festivalul Național de Satiră și Umor „HOHOTE”, ediția a X-a

cu următoarele secțiuni:

I. Secțiunea EPIGRAMĂ:

Se vor trimite:

- două epigrame la tema „**Pe cont propriu**”;
- o epigramă fără temă;
- un madrigal despre Alexandru Ștefulescu, întemeietorul Muzeului Gorjului.

II. Secțiunea POEZIE UMORISTICĂ:

- Se va trimite o singură poezie epigramatică (fiecare strofă din cele patru să aibă sens individual de epigramă), în patru strofe (NICI MAI MULTE, NICI MAI PUȚINE!), la tema: „**Pe cont propriu**”;

Lucrările trebuie să fie originale, nepublicate și netrimise la alte concursuri, fără conținut licențios. Acestea vor fi trimise pe adresa de e-mail revistahohote@gmail.com într-un fișier Word, font Times New Roman, caracter 14, semnate cu un motto. Datele personale, conținând același motto, vor fi trimise într-un fișier separat. Participanții vor primi prin e-mail confirmarea înscrierii în concurs. Participarea nu se limitează la o singură secțiune.

III. Secțiunea GRAFICĂ SATIRICĂ:

- **Subsecțiunea adulți;**
- **Subsecțiunea elevi până la 18 ani.**

Propunem o temă cu deschidere amplă: „**Schi/drumeție/pe(cu) Păpușa; Pârția fără sfârșit**”. (Păpușa = vârf muntos și pârție de schi în Rânca, Gorj).

Vor fi trimise trei desene la temă, format A4, JPG, pe adresa de e-mail revistahohote@gmail.com.

Desenele vor fi însoțite de un CV care va conține: numele și prenumele, adresa, telefon de contact, e-mail, copie C.I și un cont IBAN.

Prin trimiterea lucrărilor, autorii acceptă ca acestea să devină proprietatea Muzeului Județean „Alexandru Ștefulescu” Gorj. Lucrările selectate pentru premii și alte lucrări reprezentative vor fi expuse în sălile muzeului pe durata festivalului și în următoarele 30 de zile.

La secțiunile festivalului pot participa doar autori de origine română.

Lucrările la toate cele trei secțiuni vor fi trimise până la data de 11 mai 2026.

Lucrările și materialele înscrise în concurs vor fi evaluate de juriu de specialitate.

Rezultatele jurizărilor nu pot fi contestate.

Premiile celor trei secțiuni de concurs constau în bani și diplome și vor fi înmânate în cadrul festivalului. Fiecare câștigător va primi o invitație scrisă, pe adresa e-mail precizată în fișierul cu date personale. Invitația va conține programul festivalului. Absența câștigătorilor la festival dă dreptul organizatorilor să anuleze/redistribue premiul în bani.

Lucrările trimise pentru concurs nu se înapoiază concurenților. Organizatorii vor putea publica/posta ulterior lucrările participanților în Cartea Festivalului, rețelele de socializare sau în alte materiale conexe festivalului, fără a mai cere acordul participanților.

Nu se admit în concurs, la niciuna din secțiuni, lucrări sau texte cu caracter obscen.

Rezultatele concursurilor vor fi comunicate pe site-ul UER și pe rețelele de socializare, cel mai târziu în 18 mai 2026, dată la care vor fi transmise și invitațiile de participare către premiați. Confirmarea participării se va face până în data de 22 mai 2026.

Alături de câștigători, vor primi invitații de participare la festival și personalități din lumea literaturii, muzicii, radioului ș.a.

NOTĂ: Denumirea festivalului și numărul ediției au fost stabilite de Cenacul HOHOTE, prin unificarea celor șapte ediții ale Festivalului-Concurs „Glume la Masa Tăcerii” cu cele două ediții ale Festivalului-Concurs „Hohote la Masa Tăcerii”.

Cenacul „HOHOTE”

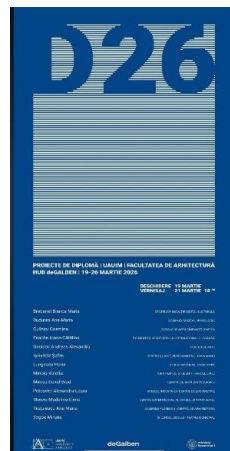

Marian Avramescu

UN EPIGRAMIST PRINTRE ARHITECȚI

La pas prin expoziția proiectelor de diplomă organizată de Facultatea de Arhitectură din cadrul Universității „Ioan Minicu” București, în parteneriat cu Primăria Sectorului 1, sau HUB de Galben, 19-26 martie 2026.

Printre expozanți, arhitect Horia Lungescu, – Studiu machete – Radio Park.

PRIMUL IMPACT IMPRESIE

Admir, în transă, galeria,
Gândind: un arhitect onest
E cel ce schimbă România...
Pe-o țară undeva în Vest!

Doru-Mihai Lungescu

RECONSIDERARE – TINERILOR ARHITECȚI

Ați pus pe planșe viitorul,
De vă susține primăria,
Veți transforma întreg decorul
Și... vine Vestu-n România!

Doru-Mihai Lungescu

Desen de arhitect Mirel Jichița – București

Editorial de final

Mihai SĂLCUȚAN

O primăvară fără de sfârșit

Creatorii de umor nu au hibernat pe timpul iernii precum ursul carpatin, cel din pădurile pe care încă le mai avem și la căldura radiatorului, a focului din sobă sau din șemineu, au căutat iznoave și tălmășaguri originale pe care acum, la începutul anotimpului vernal, le-au încredințat tiparului. Și bine au făcut!

Producția umoristică, bogată și variată, pentru toate gusturile și exigențele, este adunată „grămăjoară”, cum se exprima Grigore Vieru, în paginile Revistei „Hohote” pentru a bucura iubitorii genului, la fel ca măștișoarele prinse cu magicul fir alb-roșu la pieptul femeilor, copiilor și al bărbaților (după obiceiul moldovenilor de pe ambele maluri ale Prutului) sau ghiociei, miracol răsărit din spuma imaculată a zăpezii.

Luna Martie semnifică renașterea naturii, începutul un nou ciclu al vieții cele fără de sfârșit, marchează începutul primăverii, cel mai frumos și mai iubit anotimp al anului. Calendarul consemnează un lung șir de evenimente laice și religioase importante, iar în popor se declanșează entuziasmul debutului de an agricol: Zilele Babei Dochia, Ziua Mondială a Scriitorilor (3 martie), Ziua internațională a femeii, Ziua Sfinților Mucenici de la Sevastia, Zilele Moșilor, Echinocțiul de primăvară, Buna Vestire (Ziua Cucului despre care a scris cu umor Ion Creangă), începutul aratului și al semănatului, al curățirii livezilor și a grădinilor, al scoaterii stupilor de la iernat și retezarea fagurilor de miere folosiți ca leac miraculos în medicina tradițională.

„Martie nu lipsește din post”, se spune din strămoși și chiar așa și este. E timpul șteviei, măcrișului, păpădiei, leurdei, al urzicilor, cine le consumă își reînnoiește sângele, își fortifică trupul, despre efectele asupra scrisului hazliu cercetătorii britanici încă nu s-au pronunțat.

În numerologie, luna martie este asociată cu energia și vibrația cifrei 3, care simbolizează creativitatea, comunicarea, optimismul, entuziasmul, expansivitatea, consolidarea relațiilor. Esența cifrei 3 o reprezintă Trinitatea minte, corp, spirit, care produce vitalitate și inspirație, favorabilă conectării la sferile culturii și la bucuria de a trăi.

În paginile acestui număr al revistei cititorii vor descoperi un viguros copac al cuvintelor de spirit ticluite cu inteligență de umoriști pentru a le răspândi, asemenea pufului de păpădie, în grădina interioară a minții lor, totdeauna aflată în căutare de subtilități și emoții intelectuale rafinate, de bună dispoziție, de amuzament generator de optimism fără de care existența umană nu poate fi concepută.

Tuturor, o primăvară fără de sfârșit!

APARIȚIILE REVISTEI „HOHOTE”

(septembrie 1995 – decembrie 2025)

Seria veche, Alexandru Doru Șerban:

- nr.1/septembrie 1995
- nr.2/decembrie 1995
- nr.3/martie 1996
- nr.4/august 1996
- nr.5/octombrie 1996
- nr.6/decembrie 1996
- nr.7/martie 1997
- nr.8/iunie 1997
- nr.9/octombrie 1997
- nr.10/decembrie 1997
- nr.11/aprilie 1998
- nr.12/octombrie 1998

Seria veche, Nelu Vasile:

- nr.13/august 1999
- nr.14/octombrie 1999
- nr.15/februarie 2000
- nr.16/iunie 2000
- nr.17/octombrie 2000
- nr.18/ianuarie 2001
- nr.19/aprilie 2001
- nr.20 noiembrie 2001

Seria nouă, Grig Dobreanu + Gabi Roșianu:

- nr.1/mai 2017
- nr.2/septembrie 2017
- nr.3/decembrie 2017
- nr.4/martie 2018
- nr.5/iunie 2018
- nr.6/septembrie 2018
- nr.7/decembrie 2018
- nr.8/martie 2019
- nr.9/iunie 2019
- nr.10/septembrie 2019
- nr.11/decembrie 2019
- nr.12/martie 2020
- nr.13/iunie 2020
- nr.14-15/decembrie 2020
- nr.16/martie 2021
- nr.17/iunie 2021
- nr.18/septembrie 2021

- nr.21/martie 2002
- nr.22/august 2002
- nr.23/noiembrie 2002
- nr.24/februarie 2003
- nr.25/mai 2003
- nr.26/august 2003
- nr.27/noiembrie 2003.
- nr.28/februarie 2004
- nr.29/iunie 2004
- nr.30/august 2004
- nr.31/noiembrie 2004
- nr.32/februarie 2005:
- nr.33/mai 2005
- nr.34/august 2005
- nr.35/decembrie 2005
- nr.36/martie 2006
- nr.37/iunie 2006:
- nr.38/octombrie 2006
- nr.39/octombrie 2007
- nr.40/decembrie 2008
- nr.41/mai 2009
- nr.42/octombrie 2009

- nr.19/decembrie 2021
- nr.20/martie 2022
- nr.21/iunie 2022
- nr.22/septembrie 2022
- nr.23/decembrie 2022
- nr.24/martie 2023
- nr.25/iunie 2023

Seria nouă, Mihai Lungescu:

- nr.26/septembrie 2023
- nr.27/decembrie 2023
- nr.28/martie 2024
- nr.29/iunie 2024
- nr.30/septembrie 2024
- nr.31/decembrie 2024
- nr.32/martie 2025
- nr.33/iunie 2025
- nr.34/septembrie 2025
- nr.35/decembrie 2025

A existat un număr dublu (14-15) la seria nouă. N-a avut pagini în plus, dar propun să-l considerăm ca două numere, așa cum a fost numerotat și în acest caz avem:

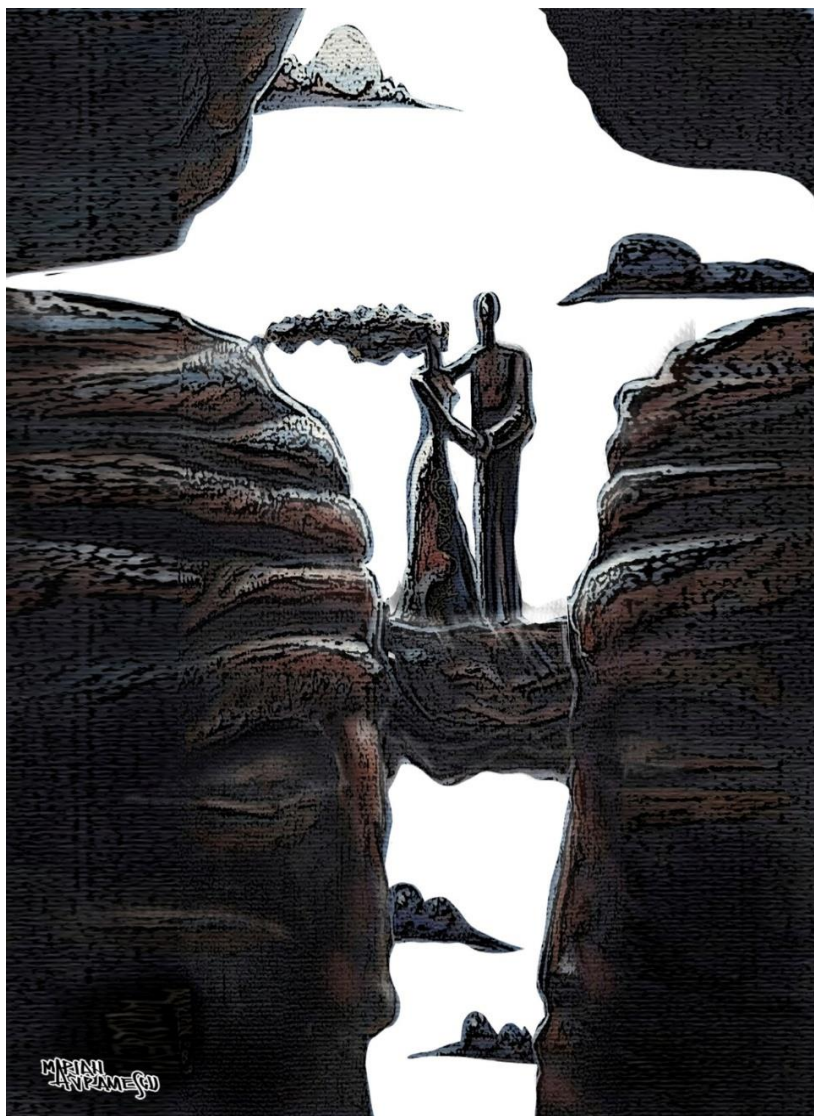
42 numere seria veche;

35 numere seria nouă;

77 numere apărute deja;

78 este numărul care apare în martie 2026.

Pentru conformitate,
Nelu Vasile

Marian Avramescu

ORIGINAR DIN GORJ

(Biverb anagramat: 4 1 3 1 2 1 = 6 6)

(MMM)xN^V

AUTOEPITAF (fantezie)												DILEMĂ DE PENSIONAR								
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	U	Î	N	T	Â	I...	L	A	F
2												A	A	M	N	Ă	E	U	R	A
3												D	O	L	A	C	Ă	P	O	R
4												I	D	I	D	O	I-	Ă	P	M
5												Ă-	Ă	E	M	A	T	T	Ă,	A
6												S	T	L	I	E	R	Ă	Ș	C
7												I	A	M	I	T	S	I,	I	I
8												U	C	U	I	T	Ș	U	N	E
9												Ă?	P	O	P	A	L	U	A	S
10																				
11																				

ORIZONTAL: 1) ... 2) ... 3) Catastif de altădată – Cuvânt de legătură... la Marsilia! – Luat de piept! **4)** Intrarea în București... dinspre Brebu! – Tarod scos din mașină! – A-i zice cum îl cheamă. **5)** Vale din deșert... dar și din Huedin! – Sunt niște răutăcioși – N-a avut parte de o bună creștere. **6)** Neuron fără prelungiri! – A fost cândva mediu – Număr de înregistrare! **7)** Neam din Noua Zeelandă – Deschiderea dintre două picioare de pod. **8)** Șipcă de la Găleteni! – Semn de înmulțire – Aleasă după aspect. **9)** Cub ce-a dispărut... din dubă! – Dincă are poftă de joacă! – Dat în lături din cotet. **10) ... 11) ...**

VERTICAL: 1) ... 2) Sunt scrise înainte de op! – ... **3)** "University of British Columbia" (siglă) – Clește pentru coafeze – Ofertă de iarnă... la piață! **4)** Canal anatomic – Sora s-a dus... în Gorj! – „Inspecție Tehnică Periodică” (siglă). **5)** Figurează ca săracă în idei – Biblioteca centrală! – Abis cunoscut de rebusiști! **6)** Lied neatacat! – Beu înaintea lor! – Te pune în primejdie. **7)** Un pește și alt pește! – Se dă drept alta. **8)** Mort pe câmpul de luptă – Vine la repetiție – Acesta văzut când se îndepărtează. **9)** S-a răsturnat Nina... pe malul apei! – Vorbă aproximativă – Bluzele fiicelor! **10)** Limitele neantului! – Apărute în brumar! – Numele covidului. **11) ... 12) ...**

Notă: Pornind din stânga sus în sensul acelor de ceasornic și parcurgând în spirală traseul rasterat, veți citi epigrama *Autoepitaf* a lui Viorel MARTIN, iar în criptogramă, pornind din căsuța marcată, pe o cale ușor de descoperit, veți citi epigrama *Dilemă de pensionar* a aceluiași autor.

Nelu VASILE, Turburea – Gorj

Lansăm pentru numărul 37 al revistei HOHOTE,
cu apariție în iunie 2026,

concursul de epigramă fără premii, la tema

„E vară la mare”.

Sunt acceptate lucrări de pretutindeni. Fiecare
material va conține două epigrame
și va fi transmis, pe e-mail, la adresa

revistahohote@gmail.com,

până în 01.06.2026.

Vă dorim succes!

MÂNDRIE DE DOGARU

Dintre-atâtea filoloage

Care la „moșit” asistă,

Când se naște o revistă,

Mi se umflă vinu-n doage!

Alexandra Dogaru -ALDO

DEZLEGARE REBUS:

Autoepitaf: NUMAIPLANGE – AOBEREPENTRM – E – CAID – SI – UA – BU – TD – P – NUMI – UED – ACRI – MIC – EURO – VEAC – NR – MAORI – TRAVEE – LET – ORI – MISS – UB – I – INC – RAT – IOITASSEIUNI - ATAPACALISEN (Nu mai plânge măi creștine / Și la căpătâiul meu / Bea o bere pentru mine / Să nu ies să ți-o beau eu!); **Dilemă de pensionar:** Am doi-trei lei la căpătâi, / Stimată doamnă Europă, / Și nu știu cui să-i dau întâi... / La farmacie sau la popă?!; **Origar din Gorj:** VIOREL MARTIN (trei-m-ori-n-la-v).

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1		N	U	M	A	I	P	L	A	N	G	E
2	A	O	B	E	R	E	P	E	N	T	R	M
3	E		C	A	I	D		S	I		U	A
4	B	U		T	D		P		N	U	M	I
5	U	E	D		A	C	R	I		M	I	C
6	E	U	R	O		V	E	A	C		N	R
7	M	A	O	R	I		T	R	A	V	E	E
8	L	E	T		O	R	I		M	I	S	S
9	U	B		I		I	N	C		R	A	T
10	I	O	I	T	A	S	S	E	I	U	N	I
11	A	T	A	P	A	C	A	L	I	S	E	N

U	Î	N	T	Â	I...	L	A	F
A	A	M	N	Ă	E	U	R	A
D	O	L	A	C	Ă	P	O	R
I	D	I	D	O	I-	Ă	P	M
Ă-	Ă	E	M	A	T	T	Ă	A
S	T	L	I	E	R	Ă	Ș	C
I	A	M	I	T	S	I	I	I
U	C	U	I	T	Ș	U	N	E
Ă?	P	O	P	A	L	U	A	S

Publicație de divertisment, satiră și umor
Editată de Cenaclul „HOHOTE”
Apare sub egida Uniunii Epigramiștilor din România

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Redactor Șef: Doru-Mihai LUNGESCU

Redactori:

Grig M. DOBREANU

Marian AVRAMESCU

Valentin DAVID

Alexandra DOGARU-ALDO

Janet NICĂ

Nelu VASILE

Laura LUNGESCU

Lumița SĂCELEANU

Mihai HAIVAS

Coperțile: Marian AVRAMESCU

ISSN 1582-7682

**Colectivul de redacție a hotărât acordarea unor distincții anuale
pentru cei mai activi colaboratori ai revistei.**

**Astfel, pentru calitatea materialelor transmise spre publicare, pe tot
parcursul anului 2025, și pentru rigurozitatea dovedită, se atribuie**

premiul

„Penița de aur a Revistei HOHOTE”

Domnului Mihai Sălcuțan,

Președintele Cenaclului Umoriștilor

„Nicolae Grigore Mihăescu – NIGRIM” din Buzău

și

Vicepreședintele Uniunii Epigraמיștilor din România.

FELICITĂRI!

Cuprins

„Drumul e lung și tare-aș vrea...!”	1
Captiv în labirintul epigramei (5)	2
Râsul, fenomen cultural și atitudine socială	8
Galeria invitațiilor	11
Galeria membrilor cenaclului „HOHOTE”	44
„HOHOTE” la început de an	70
Poezia, dragostea mea	74
Proză scurtă	78
„HOHOTE la Masa Tăcerii”	82
Fapte bune, proiecții în viitor	92
Impresii pe marginea Festivalului „Romeo și Julieta la Mizil”	93
Gorjenii s-au întors la esență – Brâncuși 150	97
Mărgelatu – File de poveste	102
Întâmpinare	103
Întâlnire culturală de marcă la Motru	104
Remember: Viorel Martin	107
Cum l-am cunoscut pe Viorel Martin	111
Sărbătoriți cu vârstă rotundă	113
La mulți ani Maestrului grafician Mihai Pânzaru PIM!	119
Le spunem LA MULȚI ANI hohotitorilor vărsători!	120
Interviul revistei	121
Grigore Mirela, Mihai Sălcuțan, sărbătorit cu mare drag de comunitatea buzoiană	122
Din culisele unui festival de umor	125
Despre umor cu seriozitate	129
Din activitatea Asociației „Uniunea femeilor din Gorj”	134
Agora epigramei	136
De vorbă cu cititorii	145
Concursul revistei	147
Regulament Festivalul Național de Satiră și Umor „HOHOTE”	155
Un epigramist printre arhitecți	157
Editorial de final - O primăvară fără de sfârșit	158
Aparițiile revistei „HOHOTE”	159
Rebus	161
Concursul revistei viitoare	162
Premiul revistei	163

ROTHENBERGER
pipetool technologies at work

NOI CONECTĂM OAMENII CU APĂ ȘI ENERGIE
SIGUR. DURABIL.

PRIMA MAȘINĂ
DE PRESARE
HIBRIDĂ
DE PE PIAȚĂ

RCWALT

WINE VINEN PRIMANVARĂ!

